

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1958

Ε' μὴν — *Ημέ-
ραι 31 — Διάρ-
κεια ἡμέρας ὦ-
ραι 14 Πανσέλη-
νος 1ην καὶ 30ήν.

*Οργανώσατε τὴν
ζωὴν σας κατὰ
τὰς θερινὰς δια-
κοπὰς, διὰ νὰ ἐ-
πωφεληθῆτε τοῦ-
των ὅσον τὸ δυνα-
τὸν περισσότερο

*Ο Ἰούλιος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Ἐκατομβαιῶν». Σήμερον αἱ λαϊκὰ τοῦ ὀνομασθαί εἶναι: Ἀλωνάρης, Ἀλωνιστής, Ἀηλιᾶς, Ἀϊκερακίτης, Φουσκόμηνας καὶ Χασκόμηνας.

*Αφροδίτη (ἕως π X αἰῶν) καὶ μονιέρνα (Πικασὸ) ζωγραφικὴ

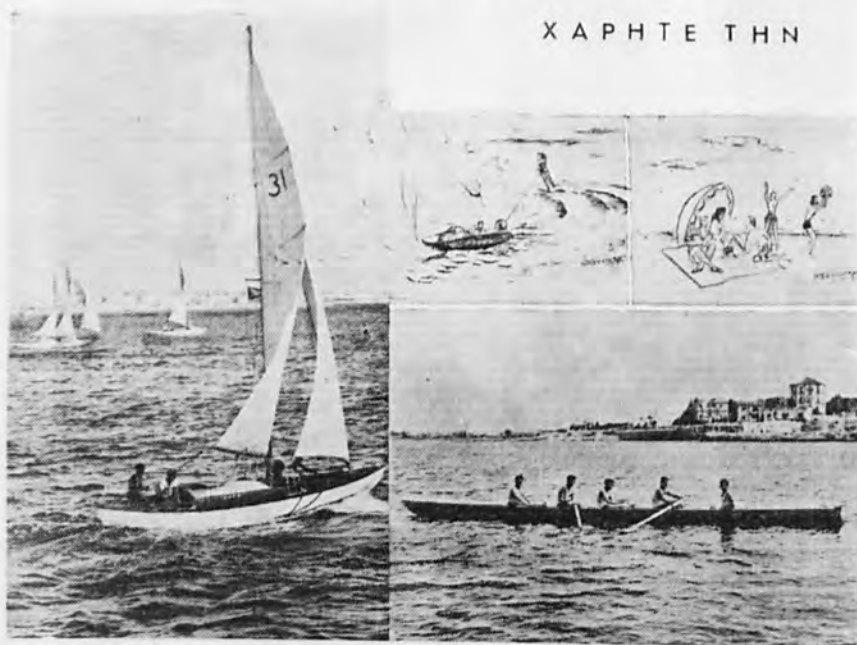
*Ἡ αἰσθητικὴ ἀντίληψις δύναται νὰ εἶναι διάφορος, ἀλλ' ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀναζήτησις τοῦ Ὄμοιου εἶναι αἰωνία

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΤΑ ΙΟΥΛΙΟΝ 1958

2 Τετάρτη	Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
3 Πέμπτη	Δείπνον μελῶν Δ. Συμβουλίου καὶ Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν Κέντρων.
7 Δευτέρα	Συνεδρίασις τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.
9 Τετάρτη	Συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.
11 Παρασκευή	Συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
12 Σάββατον	Ἀνακοινώσεις ἀποτελεσμάτων Τμηματικῶν Ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς.
16 Τετάρτη	Ἀνακοινώσεις ἀποτελεσμάτων Τμηματικῶν Ἐξετάσεων τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

ΙΟΥΛΙΟΣ: Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΣΑΣ ΑΝΑΜΕΝΕΙ,

ΧΑΡΗΤΕ ΤΗΝ

Ἡ θάλασσα εἶναι ἡ μόνη μου ἀγάπη, ἔχει τὴν ὄψη τοῦ ἰδανικοῦ. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου λούζεται στὴν ἀγνότητα τῆς θάλασσας. Σ' αὐτὴν βρῖσκει ἡ νοσταλγία μας διέξοδο καὶ ἔκφραση ὁ πόνος μας.

Κ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

Ἡλ. Ἀν. 5.09', Δ. 7.46'
 Πανσέληνος
ΤΡΙΤΗ 182/183
 Κοσμά και Δαμιανοῦ

1

Ἴπποκράτης ὁ Κῶος

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ὁ Κῶος (460—370 π.Χ.). Δικαίως ἀπεκλήθη πατὴρ τῆς Ιατρικῆς, διότι ἔδωσε ἐπιστημονικὴν κατεύθυνσιν εἰς αὐτήν. Εἰσηγήθη τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν μεθόδον καὶ ἔταξινόμεσε τὰ μέχρις τῆς ἐποχῆς του γνωστὰ πορίσματα περὶ προφυλάξεως καὶ θεραπείας τῶν νόσων.

Ἡλ. Ἀν. 5.09', Δ. 7.48'
 Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 183/182
 Κατάθεσις ἐσθ. Θεοτόκου

2

1.7.1878.— Συνθήκη Βερολίνου περὶ προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἀρτης.
 2.7.1881.— Δολοφονία τοῦ προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Γκάροφλντ (ἀπέθανε συνεπεὶ τῶν τραυμάτων του τὴν 15ην Σεπτεμβρίου).

Τὸ γενικὸ ρεῦμα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἦο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὑπερ τῆς Εὐρήνης.
 (Ἐμμερσον)

Ἡλ. Ἀν. 5.10', Δ. 7.48'
 Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 184/181
 Ἰακίνθου, Ἀνατολίου

3

3.7.1898.— Ἡ ναυμαχία τοῦ Σαντιάγο τῆς Κούβας μεταξύ Ἰσπανικοῦ καὶ Ἀμερικανικοῦ Στόλου. Ἦττα τῆς Ἰσπανίας.

ΧΑΡΒΕΥ Γουλιέλμος (1578—1657). Ἄγγλος Ιατρός φυσιολόγος. Τὸ 1628 ἐδημοσίευσε τὸ ἔργον του «Περὶ τῆς κινήσεως τῆς καρδίας καὶ τοῦ αἵματος» ὅπερ τὸν κατέστησεν ἀθάνατον, διότι πρὶν δὲν ἐδέχοντο τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

Νὰ μὴ χαίρης γὰρ μάταια πράγματα.
 (Σενέκας)

Γομόρι, ὅπου δὲ δύνεσαι, μὴ θέλης νὰ σηκώσης.

(Κορνάρος)

Ἡλ. Ἀν. 5.10', Δ. 7.48'
 Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 185/180
 Ἀνδρέου Κρήτης

4

4.7.1609.— Ὁ γάλλος ἐξερευνητὴς Σουπλαιν ἀνακαλύπτει τὴν φέρουσαν τὸ ὄνομά του λίμνην τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.
 4.7.1822.— Ἡ ἐν Πέτρα καταστροφή.
 4.7.1775.— Διακήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας 13 Ἠνωμένων Πολιτειῶν Β. Ἀμερικῆς.

Ὅσο ἡ γροθιά σου, τόσο ἡ καρδιά σου.
 (Γορτυνιακὴ)
Βαρεὶ γροθιὰς τοῦ μαχαιριοῦ, βαρεὶ κλωτσιὰς τοῦ τοίχου.
 (Κεφαλλονίτικη)

ΠΑΡΑΚΕΛΣΙΟΣ Θεόφραστος (1493—1541). Ἐλβετὸς Ιατροφιλόσοφος καὶ ἀλχημιστής. Ἠγωνίσθη πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παραδόσεως εἰς τὴν Ιατρικὴν καὶ ἐπιβολὴν νέων θεραπευτικῶν μεθόδων, διὸ καὶ κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν ὁμοτέχνων του.

Ἑλ. Ἀν. 5.11', Δ. 7.47'
 Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 186/179
 Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ

5

5.7.1950.— Φονεύεται ἐξ ἐνέδρας ὁ ἴτα-
 λὸς ληστής Τζουλιάνο, ὅστις ἐπὶ δόλ-
 κηρα ἔτη ἐλυμαινετο τὴν Ἰταλίαν.

*Παρ' ὄλα τὰ ὀδυνηρά, ἱξακολουθῶ νὰ εἶμαι εὐχαριστημένος ὅτι εἶμαι
 ζωντανὸς καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω τί θὰ εἶναι τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον
 τοῦ βιβλίου τῆς ἀνθρωπίνης μοίρας. Ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ ἀποθάνω,
 δὲν θὰ αἰσθάνομαι ὅτι ἔζησα ἐπὶ ματαίῳ. Ἐχω ἰδεῖ τὴν γῆν νὰ γίνεται
 κόκκινη τὸ βράδυ, τὴν ὀρῶσον νὰ σπινθηροῖξῃ τὸ πρωὶ καὶ τὸ χιόι νὰ
 λάμπῃ ὑπὸ τὸν παγερὸν ἥλιον. Ὁσφράνθην τὴν βροχὴν μετὰ τὴν ἀνομ-
 βρίαν καὶ ἤκουσα τὰ κτυπήματα τοῦ τρικυμισμένου Ἀτλαντικοῦ στὰ
 ῥεανιτώδη παράλια τῆς Κορνοῦάλλης.*
 (Μπίερτρανι Ράσσελ)

Ἑλ. Ἀν. 5.11', Δ. 7.47'
 Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 187/178
 Σισώη, Ἀρχιππου ὁσίων

6

Ἦ βάθος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ
 γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ
 κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ
 ὁδοὶ αὐτοῦ.
 (Ρωμ. ι' 15)

(Ματθ. Κεφ. η' 28 καὶ θ' 1)

Καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς περικοπὰς ἡ ἁμαρτία συνδέεται
 μὲ τὴν ἀσθένειαν. Οἱ δαιμονισμένοι καὶ ὁ παραλυτικὸς
 πάσχουν τόσον ψυχικῶς ὅσον καὶ σωματικῶς. Σήμερον, μὲ
 τὴν νέαν ψυχοσωματικὴν ἀντίληψιν διὰ τὴν ἀσθένειαν,
 κατανοοῦμεν καλύτερον τὴν περικοπήν τοῦ Ἐθαγγελίου.
 Ἄλλ' ἀκόμη ἡ περικοπή μᾶς ὑπενημιζεῖ πόσοι ἄνθρω-
 ποι ἐθελουτυφλοῦν ἐνώπιον τῆς Ἀληθείας καὶ πόσον οἱ κα-
 κοὶ γίνονται ἔτι χειρότεροι ἐνώπιον τῆς καλωσύνης τῶν
 ἄλλων. Οἱ Φαρισαῖοι εἶναι τὰ παντοεινὰ δείγματα κα-
 κότητος, ἀντιδραστικότητος, ἀρνήσεως, φθόνου καὶ ὑπο-
 κρισίας. Καὶ σήμερον, ὅπως καὶ τότε, ὄχι ὀλίγοι εἶναι
 οἱ Φαρισαῖοι

Ἡλ. Ἀν. 5.12', Δ. 7.47'

Σελήνη 21 ἡμερῶν

ΔΕΥΤΕΡΑ 188/177

Κυριακῆς μεγαλομάρτυρ.

7

ΚΩΧ Ροβέρτος (1843 — 1910). Γερμανὸς ἰατρός καὶ εἰς τῶν μεγαλυτέρων μικροβιολόγων τοῦ κόσμου, διάσημος διὰ τὰς ἐρεῦνας του σχετικῶς μὲ τὴν φυματίωσιν, ἐξ οὗ καὶ ὁ βάκιλλος τῆς νόσου ὠνομάσθη «βάκιλλος τοῦ Κώχ». Ἐμελέτησε καὶ κατεπολέμησε τὴν πανώλην τῶν ζῶων. Ἐχρημάτισε καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου τιμηθεὶς μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ.

Ροβέρτος Κώχ

Ἡλ. Ἀν. 5.12', Δ. 7.47'

Σελήνη 22 ἡμερῶν

ΤΡΙΤΗ 189/176

Προκοπίου μεγαλομάρτ.

8

8.7.1872.— Β.Δ. περί συστάσεως ἐν Ἐρμουπόλει καταστήματος πρὸς φωτισμὸν τῆς πόλεως δι' ἀερίου.

ΜΠΕΡΙΓΚ Αἰμίλιος (1854—1917). Διάσημος Γερμανὸς μικροβιολόγος. Ἀπέδειξε τὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητες τοῦ ὄρρου τοῦ αἵματος τῶν ὑποστανίων τέτανον ἢ διφθερίτιδα ζῶων.

Ἡ ἀπειρία κακὸς θησαυρὸς καὶ κακὸν κειμήλιον τοῖσιν ἔχουσιν αὐτήν.

(*Ἰπποκράτης)

Ἡλ. Ἀν. 5.13', Δ. 7.47'

Σελήνης Τελευταίον Τέτ.

ΤΕΤΑΡΤΗ 190/175

Παγκρατίου Πρόβου μ.

9

9.7.1386.— Ἡ μάχη τοῦ Σέμπαχ. Οἱ Ἑλβετοὶ νικοῦν τὸν Λεοπόλδον Γ' τῆς Αὐστρίας.

Μεγάλῃ εἶναι ἡ δύναμις τῆς συνηθείας.

(*Ἐμμερσον)

Ἡ δύναμη εἶναι τὸ μυστικὸν τοῦ καθενὸς.

(*Ἐμμερσον)

ΜΠΙΡ Αὐγουστος (1861 — 1949). Γερμανὸς χειρουργός. Ἐγένετο διάσημος ἀπὸ τὴν θεραπευτικὴν μέθοδον του τῆς τεχνητῆς ὑπεραιμίας καὶ τὴν μέθοδον «μπιρ» χρήσεως ἀναισθητικῶν ἐνέσεων.

Ἡλ. Ἀν. 5.13', Δ. 7.46'

Σελήνη 24 ἡμερῶν

ΠΕΜΠΤΗ 191/174

Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μαρ.

10

10.7.1774.— Συνθήκη τοῦ Κιουτσούκ - Καϊναρτζή τερατίσασα τὸν ἀπὸ τοῦ 1768 ἀρξάμενον Ρωσσο-Τουρκικὸν πόλεμον.

Ὅταν εἴμεθα τακτικοί, δὲν ἀφήνομε δουλειὰς μισοτιλιωμέτες. Τελειώνομε πρῶτα ἓνα πρᾶγμα καὶ ἔπειτα ἀρχίζομε τὸ ἄλλο. Γιατὶ ὄσες ἐργασίαι (μικρῆς ἢ μεγάλης) ἀφήνομε νὰ σύρωνται πίσω μας, μὰς ἐκδικιοῦνται φράσσοντας τὸν δρόμον τῆς προόδου μας.

Ἑλ. Ἀν. 5.14', Δ. 7.46'
 Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 192/173
 Εὐφημίας, Ὀλγας μ.

11

11.7.1829.—Ἡ ἐν Ἀργεῖ Δ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις.
 11.7.1832.—Ἐγεννήθη ὁ μέγας πολιτικὸς Χαρίλαος Τρικούπης.

ΤΖΕΝΝΕΡ Ἐδουάρδος (1749 — 1823). Ἄγγλος ἰατρός διάσημος, διότι τὸ 1798 εὔρε τὸν διὰ δαμαλίδος ἐμβολιασμόν.

Διδασκαλία πᾶσα καὶ πᾶσι μάθησις ἐκ προϋπαρχούσης γίνεται γνώσεως.

(Ἀριστοτέλης)

Ἑλ. Ἀν. 5.15', Δ. 7.45'
 Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 193/172
 Πρόκλου, Ἰλαρίου ὄσ.

12

12.7.1878.—Ἡ Ἀγγλία λαμβάνει ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς τῆν Κύπρον δυνάμει μουσικῆς συνθήκης ἀπὸ 4ης Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἔχετε γιὰ ἀξίωμα τὸ ρητὸν «Μιὰ θέσις γιὰ κάθε πρᾶγμα καὶ κάθε πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του». Τὰ βιβλία σας, τὰ μολύβια σας, τὰ εἶδη ρουχισμοῦ, βάνετε τα πάντοτε στὴν ἴδια θέσι ὥστε νὰ τὰ εὐρίσκετε μὲ κλειστὰ τὰ μάτια.

Ἑλ. Ἀν. 5.16', Δ. 7.45'
 Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 194/171
 Τῶν 630 Πατέρων

13

«Ἀναπολόγητος εἰ ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράξεις ὁ κρίνων».
 (Ρωμ. β'. 1')

**Τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων
 (Ματθ. ε' 14 - 19)**

Ἡ περικοπὴ αὐτῆ τοῦ Θεοῦ Λόγου δὲν μᾶς καλεῖ εἰς ματαιόδοξον ἐπίδειξιν τῶν ἀρετῶν μας. Ἀντιθέτως ὅλη ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ εἶναι μαστίγωμα κατὰ τῶν ὑποκριτῶν, τῶν ὑπερηφάνων καὶ τῶν ματαιοδόξων. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ Ἰησοῦς καλεῖ τοὺς πιστοὺς μὲ θάρρος καὶ τόλμην νὰ ἐμφανίζουν καὶ νὰ προασπίζουν τὴν Ἀλήθειαν καὶ ὄχι ἀπὸ φόβον ἢ ἀπὸ ὑπολογισμόν νὰ τὴν ἀποκρύπτουν ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ματαιόδοξος ἐπίδειξις εἶναι ἢ μία μορφή, ἢ φόβος εἶναι ἢ ἄλλη μορφή τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας.

Ἡλ. Ἀν. 5.15', Δ. 7.44'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 195/170
Ἀκόλα Ἀπ., Ἰωσήφ

14

ΠΑΣΤΕΡ Λουδοβίκος (1822—1895). Διάσημος Γάλλος χημικός, μέγας εὐεργέτης τῆς Ἀνθρωπότητας. Εὐλογημένον θὰ εἶναι πάντοτε τὸ ὄνομά του. Ἀπέδειξε πειραματικῶς ὅτι αἱ λοιμώδεις νόσοι ὀφείλονται εἰς μικρόβια. Τὸ 1885 εὗρε τὸν ἀντιλυσισκὸν ὄρρον.

Λουδοβίκος Παστέρ

Ἡλ. Ἀν. 5.17', Δ. 7.44'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 196/169
Κηρύκου, Ἰουλίτης μαρτ.

15

ΝΑΪΣΣΕΡ Ἀλβέρτος (1855—1916). Τὸ 1879 ἀνεκάλυψε τὸν γονόκκοον καὶ τὸ μικρόβιον τῆς λέπρας. Ἐπίσης ἐχρησιμοποίησεν ἐπιτυχῶς πλείστα φάρμακα πρὸς θεραπείαν τῶν νόσων τοῦ δέρματος.

15.7.1099.— Ἐλευθερία τῆς Ἱερουσαλῆμ ὑπὸ τῶν σταυροφόρων. Πρῶτη Σταυροφορία. 14.7.1789.— Ἐπέτειος τῆς γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. 15.7.1898.— Ἀπεβίωσεν ὁ μέγας ἐθνικὸς εὐεργέτης Γ. Ἀβέρωφ.

Ὁ κόσμος ὑπάγεται εἰς μαθηματικούς νόμους καὶ εἰς τὴν ἀπεραντοὺν ἀαμπύλην τῆς κινήσεως. Τίποτε δὲν εἶναι τυχαῖον. (Ἐμερσον)

Ἡλ. Ἀν. 5.18', Δ. 7.43'
Νέα Σελήνη
ΤΕΤΑΡΤΗ 197/168
Ἀθηνογένους, Ἀντιόχου

16

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα εἶναι ἡ πρῶτη ἀγάπη καὶ ἡ τελευταία μετὰ τὸ θεό.

(Π. Βερολῖν)

16.7.1918.— Ἐκτέλεισις ὑπὸ τῶν Μποσεβίκων τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας Νικολάου Β' μεθ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

ΦΛΟΥΡΕΝΣ Ἰωάννης (1794—1857). Διάσημος Γάλλος φυσιολόγος. Ἀνεκάλυψε τὴν ἀναισθητικὴν ἰδιότητα τοῦ χλωροφορμίου. Ἠρεύνησε κυρίως τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐγκεφαλοῦ.

Ἡλ. Ἀν. 5.18', Δ. 7.48'
Σελήνη 1 ἡμέρας
ΠΕΜΠΤΗ 198/167
Μαρίνης μεγαλομάρτυρ.

17

Δὲν ἔχει νόημα τὸ νὰ μὴν κάνης τίποτε. Πάντα μ' ἐδιέφερον ἕνα πληθὺς πράγματα καὶ τὰ ἐνδιαφέροντά μου ἄλλαξαν εἰς ὄλο λήθρον μόλις παρουσιαζέτο εὐκαιρία. Δὲν μπορῶ νὰ ξεκνεράσω τὸ μυαλό μου κάνοντας θαλασσινὸ ταξίδι. Ξεκνεροζομαι κάνοντας κάτι ἄλλο. (Μ. Ρόσελ)

17.7.1945.— Ἀρχίζει ἡ διάσκεψις τοῦ Πότσδαμ διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν μετὰ τὴν συμμαχικὴν νίκην προκυψάντων ζητημάτων. Μετέχουν Τσῶρτσιλ, Τρούμαν καὶ Στάλιν.

Ἡλ. Ἄν. 5.19', Δ. 7.42'
 Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 199/166
 Ἰακίνθου, Εὐθυμίου μ

18

18.7.1815.— Ἡ Μάχη τοῦ Βατερλώ, ὀριστική ἤττα τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος.

ΣΙΜΩΝ Ἰάκωβος (1811—1870).
 Ἄγγλος μαιευτὴρ Πρῶτος
 εἰσήγαγε τὸ χλωροφόρμιον
 ὡς ναρκωτικόν.

*Τὸ χεῖμα εἶναι ὅπως τὸ χεῖρι ἢ τὸ πόδι—
 χορησιμοποιήσέ το, εἰδ' ἄλλως θὰ τὸ χάσης.
 (*Ερρῶκος Φόρντ)*

Ἡλ. Ἄν. 5.20', Δ. 7.42'
 Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 200/165
 Μακρίνης καὶ Δίου ὄσ.

19

19.7.1870 — Ἦρχισεν ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος.

Καὶ ὁ πιὸ εὐτυχησμένος ἄνθρωπος ἔχει τοὺς κρυφοὺς τοῦ φόβου, ποὺ τὸν βαναΐζουν εἰς τὸν ὕπνιον τοῦ με φιάλιες

(Μπέτρανι Ράσσελ)

Ἡλ. Ἄν. 5.21', Δ. 7.41'
 Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 201/164
 Ἡλιοῦ Θεοβίτου προφ.

20

«Ὡ, ὦρασαι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ». (Ρωμ. ι', 15)

(Ματθ. θ' 27 . 35)

Ἐὶς τὸ Ἰησοῦς κηρύττων τὸ χαρμόσυνον μῆνυμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐθεράπευε τοὺς ἀσθενεῖς, οἱ ὅποιοι ἐπίστευον εἰς τὴν Θεϊαν χάριν. Ἡ ἁμαρτία, ἡ ψυχικὴ αὐτῆ ἀσθένεια, εἶναι δίδυμος ἀδελφὴ τοῦ σωματικοῦ πόνου. Καὶ τὰ δύο ἀσχημίζουσιν τὴν ζωὴν καὶ ἐποβιβάζουσιν τὸν ἄνθρωπον. Ἡ πίστις, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἀπὸ τοὺς τυφλοὺς καὶ τὸν δαιμονισμένον, εἶναι τὸ καθαρτήριοιον λουτρόν, τὸ ὁποῖον ἀποκαθαίρει τὴν ψυχὴν διὰ τὰ θεραπευθῆ τὸ σῶμα. Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως ἔλεγον διὰ τὰ θαύματα τοῦ Ἰησοῦ: «ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια!»

‘Ηλ. ‘Αν. 5.21’, Δ. 7.41’
 Σελήνη 5 ημερών
ΔΕΥΤΕΡΑ 202/163
 Συμείων του διά Χριστόν

21

ΕΡΛΙΧ Παύλος, γερμανός Ιατρός (1854 — 1915). Θεωρείται ως ο πρώτος αντιπρόσωπος της συγχρόνου παθολογικής βιολογίας Μετά του Μπέρινγκ ἐγένετο Ἰερυτής της ὀρθοθεραπευτικῆς καί της χημικοθεραπευτικῆς, ἀποτέλεσμα δὲ τῶν ἐρευνῶν του ὑπῆρξεν ἡ ἐφεύρεσις τοῦ «Σαλβαράν» (606), ὡς μέσου θεραπευτικοῦ κατὰ τῆς συφιλίδος ὡς καὶ τῶν αἰτίων τῶν κακοήθων νεοπλασμάτων.

Παύλος *Ερλιχ

‘Ηλ. ‘Αν. 5.22’, Δ. 7.40’
 Σελήνη 6 ημερών
ΤΡΙΤΗ 203/162
 Μαρίας Μαγδαληνῆς

22

22.7.1829. — Ἀνεστάλη διὰ ψηφίσματος τῆς Δ’ Ἐθνοσυνελεύσεως (*Ἀργους) τὸ Πολίτευμα Τροϊζήνων.

ΜΑΛΠΙΓΚΙ Μάρκελλος (1628—1694). Ἰταλός ἱατρός καὶ ἀνατόμος. Ἠρεύνησε τὴν τριχοειδῆ κυκλοφορίαν, τὴν μικροσκοπικὴν ἀνατομίαν τοῦ δέρματος, τῶν νεφρῶν καὶ τοῦ σπληνός.

‘Ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος εἶναι διὰ τοὺς ἀρχαίους “Ἐλληνας ἡ κυριωτέρα ἀρετή.

(Σοπενχόουερ)

‘Ηλ. ‘Αν. 5.23’, Δ. 7.39’
 Σελήνης Πρώτον Τέταρτ.
ΤΕΤΑΡΤΗ 204/161
 Φωκά Ἱερομάρτυρος

23

ΡΟΥ Αἰμίλιος (1853—1933). Διάσημος Γάλλος μικροβιολόγος. Εἰσηγήθη τὴν καταπολέμειν τῶν νόσων δι’ ἐμβολιασμοῦ διαλυτῶν προϊόντων τῶν μικροβίων. Τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Μπέρινγκ ἀνεκάλυψε τὸν ἀντιδιφθεριτικὸν ὄρρον.

‘Ο πληθυσμὸς τῆς Γῆς αὐξάνεται μὲ ὑπερβολικὴν ταχύτητα. Θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ παγκόσμιος ἐπιμονὴ διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν γεννήσεων καὶ ποινὰ δι’ ὅσους κάνουν πάρα πολλὰ παιδιά. (Μπέρτραν Ράσσελ)

‘Ηλ. ‘Αν. 5.24’, Δ. 7.30’
 Σελήνη 8 ημερών
ΠΕΜΠΤΗ 205/160
 Χριστίνης, Καπίτωνος μ.

24

24.7.1827. — Ἡ Συνθήκη τοῦ Λονδίνου, ποὺ ἀνεγνώριζε τὴν Ἰδρυσιν τοῦ Ἑλλ. κράτους.
 24.7.1923. — Ὑπογραφή τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης τῆς καθορίζουσας τὰ μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ὄρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

‘Ο αὐτοσεβασμὸς θὰ προφυλάξῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν ἐξαχρείωσιν, ὅταν πέσῃ στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν του καὶ θὰ τὸν καταστήσῃ ἱκανὸν νὰ πιστεῖν ὅτι ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ δίκαιον ὅταν ὁ κόσμος εἶναι ἐναντίον του. (Μπέρτραν Ράσσελ)

Ἑλ. Ἀν. 5.25', Δ. 7.37'
 Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 206/159
 Κοίμησις Ἁγίας Ἀννης

25

25.7.1909.— Ὁ Μπλεριώ διασχίζει ἐπὶ ἀεροστάτου τὸ στενὸν τῆς Μάγχης. Νέα ἐποχὴ διὰ τὰς μεταφορὰς ἀρχίζει.

ΦΟΥΣ. Αὐστριακὸς ὀφθαλμίατρος. Ἐκ τῶν κυριωτέρων ἰδρυτῶν τῆς χειρουργικῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἐὰν ὅ,τι βλέπομεν συχνὰ γεννᾷ ἀμφιβολίας, πῶς δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν εἰς ὅ,τι λέγεται πίσω ὅπ' τὶς πλάτες μας.

(Κομφούκιος)

Ἑλ. Ἀν. 5.25', Δ. 7.37'
 Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 207/158
 Παρασκευῆς ὁσιομάρτ.

26

26.7.1822.— Μάχη τῶν Δερβενακίων. Καταστροφή τοῦ Δράμαλη. Ἡ μάχη διήρκεσε μέχρι τῆς 28ης ἰδίου μηνός.

Τὸ γῆρας οὐδὲν ἄλλο εἶναι παρὰ κακὴ συνήθεια τὴν ὁποῖαν ὁ πολυάσχολος ἄνθρωπος δὲν ἔχει καιρὸν νὰ σχηματίσῃ.

(Ἀντρέ Μωρενά)

ΜΑΤΕΡΣ Κάρλος (1873—1946). Ἕλληνας ἰατρός καὶ καθηγητῆς, ἐκ τῶν πρωτοπόρων τῆς βιομηχανικῆς ψυχολογίας ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἑλ. Ἀν. 5.26', Δ. 7.36'
 Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 208/157
 Παντελεήμονος ἱερατικ.

27

«Θέλω ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν»
 (Ρωμ. ἰστ' 19)

(Ματθ. ιδ' 14 22)

Τὸ θαῦμα τῆς περικοπῆς αὐτῆς, ὅπως πᾶν θαῦμα δὲν ἐξηγεῖται μὲ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν· εἶναι πέραν τῶν πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἤκουον ἐχόρταινον μὲ τὸν θεῖον λόγον. Καὶ σήμερον, ὅπως καὶ τότε, ἡ πεῖνα τῆς ψυχῆς εἶναι μεγαλυτέρα. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ζητεῖ νὰ χορηγήσῃ. Εὐτυχῆς ὅστις δύναται εἰς τὸ Εὐαγγέλιον νὰ ἀναζητήσῃ τὴν θεραπείαν τῆς ψυχικῆς αὐτῆς πείνας, δραματικωτέρας ἀπὸ τὴν πείναν τοῦ σώματος.

Ἡλ. Ἀν. 5.27', Δ. 7.35'

Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 209/156
Προχόρου, Νικάνορος μ.

28

Ἀλέξανδρος Φλέμινγκ

ΦΛΕΜΙΝΓΚ Ἀλέξανδρος (1881—1955). Διάσημος Ἄγγλος ἰατρός. Ἐνυμφεύθη γυναίκα Ἑλληνίδα. Μέγας εὐεργέτης τῆς Ἀνθρωπότητος, ἀρνήθηκε πᾶσαν ὕλικήν ἀμοιβὴν ἀπὸ τὰς ἀνακαλύψεις του. Τὸ 1922 ἀνεκάλυψε τὴν λυσσοζύμην. Ἀργότερον τὴν πενικιλίνην (1943) τιμηθεὶς μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ. Αἰωνία θά εἶναι ἡ μνήμη Του.

Ἡλ. Ἀν. 5.28', Δ. 7.34'

Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 210/155
Καλλινίκου, Θεοδότης

29

ΒΙΡΧΩΒ Ροδόλφος (1821—1902). Γερμανὸς ἰατρός. Θεωρεῖται ὡς πατὴρ τῆς νεωτέρας παθολογίας. Κατεπολέμησε τὴν παλαιὰν θεωρίαν τῆς δυσκρασίας καὶ ἀπέδειξε ὅτι αἱ νόσοι ὀφείλονται εἰς ἀλλοιώσεις τῶν κυττάρων.

Οἱ περισσότεροι γάμοι θὰ διελύοντο περὶ τὰ μέσα τοῦ βίου μας, ἔαν δὲν ὑπῆρχον οἰκονομικὰ συμφέροντα.
(Μπέρτραντ Ράσελ)

Ἡλ. Ἀν. 5.29', Δ. 7.33'

Πανσέληνος
ΤΕΤΑΡΤΗ 211/154
Σίλλα, Ἀνδρονίκου μ.

30

30.7.1898. — Θάνατος τοῦ Βίσαρκ.
30.7.1920. — Δολοφονικὴ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου ἐν Γαλλίᾳ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς συνθήκης Σεβρῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐδημιουργεῖτο ἡ μεγάλη Ἑλλάς τῶν 5 θαλασσῶν.

ΜΠΡΟΥΣ Δαβὶδ γεννηθεὶς τῷ 1855. Ἄγγλος βακτηριολόγος. Τὸ 1887 ἀνεκάλυψε τὸ μικρὸν τοῦ μελιταίου πυρετοῦ καὶ τῆς ἀσθενείας «τσέ τσέ». Αἱ μελέται του προήγαγον τὰς γνώσεις περὶ τῶν ἀσθενειῶν τῶν τροπικῶν χωρῶν.

Πλούτου οὐδὲν τέγμα πεφασμένον ἀνθρώποισι.
(Σόλων)
Καὶ κλειδὸς ὄνειται καὶ ἀποθήκας φυλάττει χρηματικὸς ἀνὴρ.
(Πλούταρχος)

Ἡλ. Ἀν. 5.29', Δ. 7.32'

Σελήνη 15 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 212/153
Εὐδοκίμου, δικαίου Ἰωσήφ

31

ΛΙΣΤΕΡ Ἰωσήφ (1827—1912). Ἄγγλος χειρουργός, γενόμενος διάσημος, διότι πρῶτος εἰσήγαγε τὴν ἀντισηπτικὴν μέθοδον εἰς τὴν χειρουργικὴν. Ἐτελειοποίησε τὰ ὄργανα καὶ τὰς μεθόδους τῆς χειρουργικῆς.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴν ἀπολαμβάνη κανεὶς τὴν ζωὴν ἐφ' ὅσον οἱ ἀδένες του λειτουργοῦν κανονικῶς; Αὐτὸ εἶναι ὄλο τὸ μυστικόν.
(Μπέρτραντ Ράσελ)

Ο ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

του έτους 1857

Ο κρατικός προϋπολογισμός συντασσόμενος καθ' έκαστον οικονομικόν έτος, σκοπόν έχει να έμφανίση την ένιαίαν κίνησιν της δημοσιονομικής πολιτικής της Κυβερνήσεως. Εις αυτόν έμφανίζονται άφ' ενός μόνον τó σύνολον των δημοσίων έσόδων και άφ' έτέρου τó σύνολον των δημοσίων δαπανών.

Εις την σύγχρονον οικονομίαν διά τού προϋπολογισμού δέν επιδιώκεται μόνον ή πραγματοποίησις έσόδω, διά την κάλυψιν των αναγκαίων δαπανών, αλλά και άλλοι σκοποί κυρίως: α) ή κατά τó δυνατόν ανακατανομή τού έθνικου έισοδήματος μεταξύ των διαφόρων Κοινωνικών τάξεων και β) ή ανάπτυξις της έθνικης οικονομίας διά της διαθέσεως μέρους τού έθνικου έισοδήματος διά παραγωγικούς σκοπούς υπό την μορφήν των δημοσίων επενδύσεων.

Ούτω εις τόν προϋπολογισμόν των έξόδων τού έτους 1957 επί συνόλου δαπανών 12.792.667.600 διατίθενται διά κοινωνικούς σκοπούς αι δαπάναι τού Υπουργείου Προνοίας άνερχόμεναι εις 685.028.000, διά κοινωφελείς και παραγωγικούς σκοπούς αι δαπάναι τού Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων άνερχόμεναι εις δραχ. 945.966.000 και τινα άλλα κονδύλια εύρισκόμενα υπό διαφόρους μορφάς εις τά έξοδα των λοιπών Υπουργείων. Ώσαύτως διατίθενται διά δημοσίας επενδύσεις δραχ. 1.900.000.000. Δηλαδή τά 27,5% τού συνόλου των δαπανών τού προϋπολογισμού διατίθενται διά τούς άνω αναφερομένους σκοπούς.

Τó φαινόμενον αυτό δέν παρατηρείται εις τούς παλαιότερους προϋπολογισμούς τόσοσν της Ελλάδος όσον και των άλλων κρατών. Εις αυτούς έτηρείτο ή άρχή της καλύψεως των άπαραιτήτων κρατικών αναγκών δι' έσόδων προερχομένων και τότε έκ φόρων, έκ προσόδων της δημοσίας περιουσίας και δημοσίων έκμεταλλεύσεων. Ένω εις τόν σύγχρονον προϋπολογισμόν καταβάλλεται προσπάθεια της αύξήσεως των έσόδων διά της φορολογίας τού Ιδιωτικού έισοδήματος και περιουσίας, διότι ή δημιουργία δαπανών διά κοινωνικούς και παραγωγικούς σκοπούς είναι σχεδόν άπεριόριστος. Παλαιότερον ή προσπάθεια τού Υπουργού των Οικονομικών συνίστατο εις τόν έλεγchon και μείωσιν των δαπανών και άφοϋ καθώριζε ταύτας έστρέφετο πρós τó σκέλος των έσόδων, διά να δυνηθῆ και έξεύρη τούς πόρους πρós κάλυψιν των γνωστών αύτῶ δαπανών.

Διά να γίνῆ καταληπτή ή διαφορά των άντιλήψεων περί τού σκοπού τού κρατικού προϋπολογισμού σήμερον και πρὸ 100 έτών παραθέτομεν κριτικώ τόν προϋπολογισμόν έσόδων και έξόδων τού έτους 1857.

Έσοδα

Κεφ. Α * *Άμεσοι φόροι*

άρθρ. 1 Έγγειος φόρος και δικαιώματα έπικαρπίας	Δρχ.	7.415.000
> 2 φόρος επί των μελισσιών	>	40.000
» 3 Έγγειος φόρος 3%	>	38.394
» 4 φόρος επί των ζώων	»	1.500.000
» 5 « « « έπιτηδευμάτων	»	300.000
> 6 > « « οίκοδομών	>	192.590
Σύνολον άμέσων φόρων	»	9.485.984

Κεφ. Β * *Έμμεσοι φόροι*

άρθρ. 1 Τελώνια	Δρχ.	3.400.000
> 2 Χαρτόσημον	>	1.318.134
» 3 Διάφορα δικαιώματα	>	387.974
Σύνολον έμμέσων φόρων	»	5.106.108

Κεφ. Γ *Δημόσια Καταστήματα*

άρθρ. 1 Νομισματοκοι είον	Δρχ.	100.000
> 2 Ταχυδρομείον	>	215.000
» 3 Τυπογραφείον	»	4.700
Σύνολον Δημοσ. Καταστημάτων	»	319.700

Κεφ. Δ *Δημόσια Νομήματα και Κτήματα*

άρθρ. 1—11 Μεταλλεία— άλυκαι—ίχθυοτροφεία— δάση—έλαιώνες κ.λ.π.	Δρχ.	2.093.502
--	------	-----------

Κεφ. Ε * *Έκποιήσεις Έθνικων Κιημάτων*

άρθρ. 1—6	Δρχ.	337.275
-----------	------	---------

Κεφ. ΣΤ *Διάφορα Είσοδήματα*

άρθρ. 1—11 Τόκοι ύπερμερίας — χρέη άνανεω- θέντα — ποινικά έξοδα — μερίσματα μετοχών Τραπεζής — τυχηρό κ.λ.π.	Δρχ.	517.545
---	------	---------

Κεφ. Ζ * <i>Έκκλησιαστικά Είσοδήματα</i> άρθρ. 1—6	»	191.289
--	---	---------

Κεφ. Η * <i>Έσοδα κεκλεισμένων γρήσεων</i> άρθρ. 1—2	>	1.020.000
--	---	-----------

Σύνολον > 19.071.403

Κεφ. Θ Προκαταβολαι των 3 Δυνάμεων διά την ύπη-

ρεσιαν δανείων Ροδοχιλ5	Δρχ.	3.848.874
-------------------------	------	-----------

Γενικόν Σύνολον > 22.920.277

*ΕΞΟΔΑ

Κεφ.	*Αρθρ.	<i>Χρέος 'Εξωτερικόν</i>	
A	1	Τόκοι και χρεώλυσ. του δανείου Ροδοσίλδ	Δρχ. 3.835.473,58
	2	Προμήθ. Ροδοσίλδ, έξοδα κληρώσεως κ.λ.π.	50.376,22
			} 3.885.849,80
		<i>Χρέος 'Εσωτερικόν</i>	
B	1	Τόκοι έσωτερ. χρέους και χορηγήματα ναυτ. νήσων	» 251.500,—
		<i>Συντάξεις</i>	
Γ	1	Συντάξεις	» 1.319.544,72
Δ		<i>Χορήγησις προς τον βασιλέα</i>	» 1.000.000,—
E		<i>'Αποζημιώσεις των Βου- λευτικῶν σωμάτων</i>	» 595.000,—
ΣΤ		<i>Του Βασιλικού Οίκου και των 'Εξωτερικῶν σχέσεων</i>	» 637.476,66
Z		<i>Τῆς Δικαιοσύνης</i>	» 1.470.246,97
H		<i>Τῶν 'Εσωτερικῶν</i>	» 2.610.307,99
Θ		<i>Τῶν 'Εκκλησιαστικῶν και τῆς Δημ. 'Εκπαιδεύσεως</i>	» 1.049.520,33
I		<i>Τῶν Στρατιωτικῶν</i>	» 5.337.428,90
ΙΑ		<i>Τῶν Ναυτικῶν</i>	» 1.571.975,64
ΙΒ		<i>Τῶν Οικονομικῶν</i>	» 902.515,61
ΙΓ		<i>'Εξοδα Διοικητικῆς ἐπι- στασίας και εἰσπρ. τῶν φόρων κ.λ.π.</i>	» 1.700.917,—
ΙΔ		<i>'Επιστροφαι χρημάτων</i>	» 20.000,—
ΙΕ		<i>'Αποζημιώσεις</i>	» 195.000,—
		Γενικόν Σύνολον	22.547.283,62

Τὰς κρατούσας τότε ἀντιλήψεις περί προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καταδεικνύει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΤΠΘ' «περί κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1857», δι' οὗ καθορίζονται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἄνευ νόμου ἢ χορήγησις ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων.

«*Αρθρ. 3 Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων πιστώσεων, ἐὰν αὗται ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἐξοδα τῆς χρήσεως 1857, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσιν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν διὰ Β. Διαταγμάτων ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ *Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν *Υπουργείων.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης :

Διὰ τὴν διατροφήν τῶν ὑποδίκων

Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων

Δι' ἐξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων

Δι' ἐξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν :
Διὰ γενικά μέτρα ἀσφαλείας
Διὰ διατροφήν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν :
Διὰ ποσοστά ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων
Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου
Διὰ παραχωρήσεις εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων
τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν οἰκοδομῶν
Δι' ἐξοδα καλλιεργείας τῶν ὄρυκτων καὶ ἀλυκῶν καὶ μετα-
φορᾶς ἀλάτων.
Δι' ἐξοδα ἐκτυπώσεως νομισμάτων
Δι' ἐξοδα ἐκποιήσεως κτημάτων.
Δι' ἐξοδα διοικήσεως δασῶν.

Ἄλλὰ καὶ τινὰς ἄλλας παρατηρήσεις δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἐκ
τῆς μελέτης τοῦ ἀνωτέρω προϋπολογισμοῦ.

1) Οἱ ἄμεσοι φόροι ἐκάλυπτον τὰ 50% περίπου τῶν τακτικῶν
ἐσοδῶν τοῦ Κράτους, ἐνῶ σήμερον καλύπτουν μόνον τὸ 20% καὶ κα-
ταβάλλεται προσπάθεια ἔτι περαιτέρω μείωσεως τούτων.

2) Οἱ ἔμμεσοι λεγόμενοι φόροι (τελωνειακοὶ δασμοί, φόροι κατα-
ναλώσεως, χαρτόσημον κλπ.) ἐκόλυπτον τὰ 26% τῶν ἐσοδῶν, ἐνῶ σή-
μερον καλύπτουν τὰ 75% τούτων.

3) Τὸ Ἐθνικὸν εἰσόδημα ἦτο πολὺ χαμηλὸν καὶ ἡ οἰκονομία μας
εἰς ἐμβρυώδη κατάστασιν, ἀφοῦ ἡ ἄμεσος φορολογία βασιζομένη εἰς
τούς φόρους ἐπὶ τῆς ἀκαθάρτου γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἀνερχο-
μένη εἰς 10%), ἡ γνωστὴ δεκάτη, ἀπέδιδεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν
ἐν συνόλῳ 9.000.000 δραχ. περίπου. Ἡ Βιομηχανικὴ καὶ Βιοτεχνικὴ
ἐν παραγωγῇ ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμπόριον γενικῶς ἢ δὲν ὑπῆρχον ἢ ἦσαν ἀσή-
μαντα, ἀφοῦ τὸ ἔσοδον τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἐπαγ-
γελμάτων ἀνήρχετο μόνον εἰς 300.000. Ὡσαύτως ἐκ τῆς ἀποδόσεως
τοῦ φόρου οἰκοδομῶν, προϋπολογιζομένης εἰς δραχ. 192.590, δύναται
νὰ συμπεράνη κανεὶς εἰς ποίαν κατὰστασιν εὕρισκετο τὸ ζήτημα τῆς
στέγης τοῦ πληθυσμοῦ, δεδομένου ὅτι ὁ φόρος οἰκοδομῶν ἀνήρχετο
εἰς 10% τοῦ ἀκαθάρτου εἰσοδήματος.

4) Τὸ μεγαλύτερον ἐμπορικὸν κέντρον τῆς Χώρας ἦτο ἡ Σύρος.
Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν εἰσπραττομένων δασμῶν ἐκ δραχ. 3.400.000 δραχ.
1.654.842 εἰσπράττοντο ἀπὸ τὸ τελωνεῖον Σύρου, δραχ. 644.783 ἀπὸ τὸ
Τελωνεῖον Πειραιῶς, δραχ. 499.211 ἀπὸ τῶν Πατρῶν καὶ τὸ ὑπόλοιπον
ἐκ τῶν ἄλλων τελωνείων τοῦ Κράτους.

5) Τὸ Κράτος ἐνίσχυε τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν περισσότερον
τότε ἢ σήμερον, ἀφοῦ τὰ 17% τῶν ἐσοδῶν ἐκ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύμα-
τος καὶ τὰ 15% τοῦ φόρου οἰκοδομῶν ἀπέδιδεν εἰς τοὺς Δήμους.

6) Αἱ δαπάναι τῶν πολεμικῶν Ὑπουργείων ἦσαν καὶ τότε σημαντικά.
Ἐπὶ τακτικῶν ἐσοδῶν ἐκ δραχ. 19.071.403 τοῦ προϋπολογισμοῦ αὗται
ἀνήρχοντο εἰς (5.337.498 Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν + 1.571.975 Ὑπουρ-
γείου Ναυτικῶν) δραχ. 6.909.403, ἦτοι ἐκάλυπτον τὰ 36,30% τούτων.

Δ. ΚΟΛΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί έπραξα — Τί παρέλειψα νά πράξω — Τί δέον νά κάμω —
Γεγονότα — Έντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*Υπόλ. 30/6/58 Δρ.	*Έξοδα *Ιουλίου Δρ.
*Εσοδα *Ιουλίου »	*Υπόλ. εις νέον »
Τό όλον Δρ.	Τό όλον Δρ.

Η' μὴν — Ἡμέ-
ραι 31 — Διάρ-
κεια ἡμέρας ὧ-
ραι 13. Πανσέ-
ληνος τὴν 29ην.

Μὴν ταξιδίων :
"Ὅσο κανεῖς, τα-
ξιθεύοντας, γνω-
ρίζεις περισσότε-
ρο τὴν Πατρίδα
του, τόσο πιὸ πολ-
λὴ τὴν ἀγαπᾷ
καὶ τόσο περισ-
σότερο συνδέεται
μ' αὐτή.

Αὐγουστος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Μεταγειτινῶν». Σήμερον αἱ λαϊκαὶ τοῦ ὀνομαστικῆς εἶναι : Δριμάρης, Συκολόγος, Πεντεράς.

Παραπλεύρως αὐτοκίνητον πρὸ 50
εἰτῶν καὶ κάτω νεωτάτου τύπου,
τὸ ὅποσον ἀποδεικνύει τὴν ἐξέλι-
ξιν ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως
ταχύτητος, ἀλλὰ καὶ αἰσθητικῆς
ἀντιλήψεως.

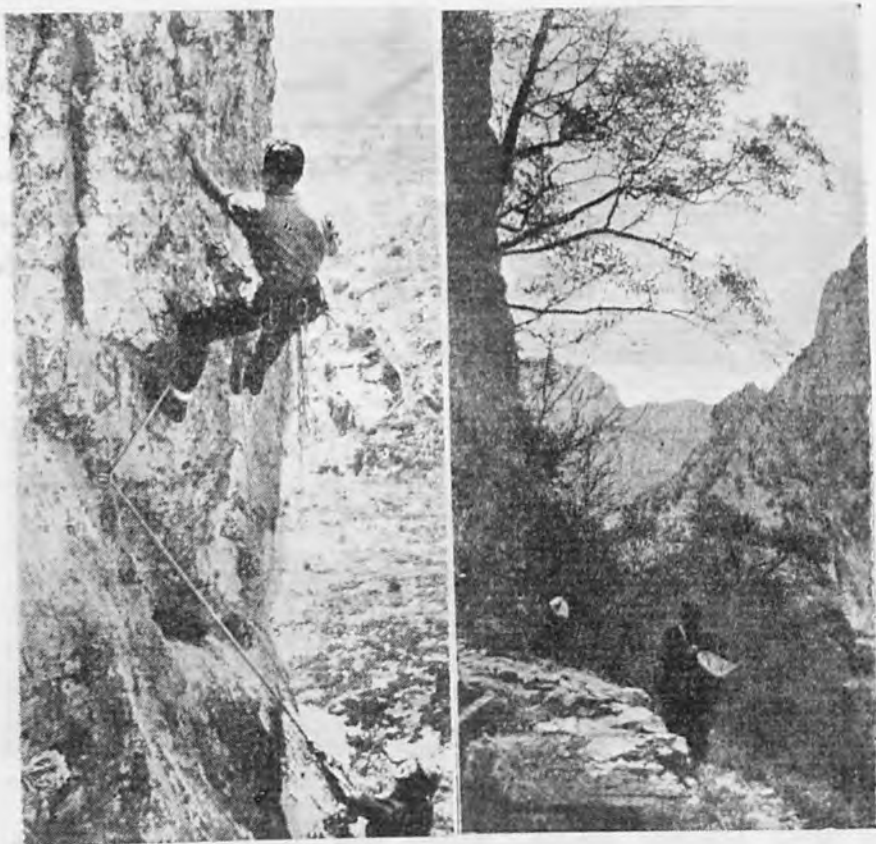

Ὁ Μέγας Ναπολέων ἐταξίδευε περίπου ὅπως καὶ ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ.
Σήμερον χάρις εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ τὸ αὐτοκίνητον καὶ ὁ τελευταῖος
ταξιδιώτης ταξιδεύει ἄνετα καὶ εὐθηνά, ἀσφαλῶς καὶ ταχέως.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΤ' ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ 1958

1 Παρασκευή	*Εναρξίς Φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων Λογιστικῆς, *Ἐμπορ. *Ἀλληλογραφίας, Ξένων Γλωσσῶν καὶ Στενογραφίας.
4 Δευτέρα	*Εναρξίς Φροντιστηριακῶν καὶ Πρακτικῶν ἀσκήσεων τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς *Ἐκπαίδευσως.
4 Δευτέρα	*Εναρξίς Σεμιναρίου Λογιστικῆς *Ὀργανώσεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Β. Καρύδη.
31 Κυριακὴ	Λήξις τοῦ *Ακαδημαϊκοῦ ἔτους 1957/1958.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ : ΧΑΡΗΤΕ ΤΟ ΒΟΥΝΟ

Φωτογραφία ἀπὸ τὸ λαμπρὸν μας περιοδικὸν «τὸ Βουνὸ»

Ἡλ. Ἀν. 5.30', Δ. 7.31'
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 213/152
Πρόοδ. Τιμ. Σταυροῦ

1

ΣΜΙΘ Ἀδάμ (1723—1790). Ἄγγλος οἰκονομολόγος θεωρούμενος ὡς ὁ πατήρ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας. Τὸ ἔργον του «Ἐρευνα περὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν αἰτίων τοῦ πλοῦτου τῶν ἐθνῶν» ἔσχε τεραστίαν ἐπίδρασιν. Βάσις τοῦ συστήματός του εἶναι τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα, τὰ ὅποια, κατ' αὐτόν, κατ' ἀνάγκη ἐναρμονίζονται πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον.

Ἀδάμ Σμιθ

Ἡλ. Ἀν. 5.31', Δ. 7.30'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 214/151
Στεφάνου Πρωτομάρτ.

2

*Δὲν ὑρίσεται μεταβλητότερον
πρᾶγμα εἰς τὴν φύσιν ἀπὸ τοῦ
στολίδι μιᾶς κυρίας.*

(Ἔ. Ἀντισσον)

1.8.1821.— Ἀρχίζει ἐκδιδομένη εἰς τὰς Καλάμας ἡ πρώτη ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλληνικὴ Σάλπιγξ». 2.8.338 π.Χ.— Ἡ ἐν Χαίρωνείᾳ μάχη. Ὁ Φίλιππος Β' τῆς Μακεδονίας νικά τοὺς Ἀθηναίους καὶ Θηβαίους.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ἀθηναῖος (430—354 π.Χ.). Ἱστορικός καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων βιβλίων του, εἶναι καὶ ὁ πρῶτος γράψας ἐπὶ οἰκονομικῶν θεμάτων (Οἰκονομικὸς λόγος, Πόροι).

Ἡλ. Ἀν. 5.32', Δ. 7.29'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 215/150
Ἰσαακίου, Σαλώμης

3

Οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

(Ρωμ. η' 18)

Ματθ. (ιδ' 22 - 34)

Ἐὰν ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν πρέπει νὰ εἶναι τὸ καθημερινόν μας βίωμα, εἰς τὰς ποικίλας δοκιμασίας τῆς ζωῆς πρέπει νὰ γιγαντώνεται. Εἰς τοιοῦτος κίνδυνος καὶ δοκιμασία εὔρε τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου ταξιδεύοντας ἐν τῇ θαλάσῃ τῆς Τιβεριάδος. Εἰς τὴν ἐπίκλησίν των μετὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν των, ὁ Κύριος λέγει: «θαρσεῖτε καὶ μὴ φοβεῖσθε». Οὕτω, πολλάκις δοκιμαζόμεθα διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι ὁ ἀσφαλὴς λιμὴν εἶναι ἡ πίστις πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡλ. Ἀν. 5.33', Δ. 7.28'

Σελήνη 19 ἡμερῶν

ΔΕΥΤΕΡΑ 216/149

Ἐν Ἐφέσῳ 7 παιδῶν

4

Κάρολος Μάρξ

ΜΑΡΞ Κάρολος, φιλόσοφος (1818—1883). Ὁ ὕπατος τῶν κοινωνιολόγων καὶ οικονομολόγων. Ἰδρυτὴς τοῦ λεγομένου «ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ» Τὰ βασικά του ἔργα: «Τὸ Κεφάλαιον», «Ἀθλιότης τῆς Φιλοσοφίας», «Κριτικὴ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας» καὶ «τὸ Κομμουνιστικὸν Μανιφέστον» ἀποτελοῦν τὰ εὐαγγέλια τῶν ἐπαναστατικῶν κομμάτων τῆς ἀριστερᾶς.

Ἡλ. Ἀν. 5.34', Δ. 7.27'

Σελήνη 20 ἡμερῶν

ΤΡΙΤΗ 217/148

Εὐσυγνίου μάρτυρος

5

ΣΑΙ Λέων. Γάλλος οικονομολόγος καὶ πολιτικός (1826—1895). Κατ' ἐπανάληψιν Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ σφοδρὸς πολέμιος τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Ἔργα του «Λεξικὸν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, αἱ Δημοκρατικαὶ λύσεις τοῦ ζητήματος τῶν φόρων» κτλ.

Βεβαίως ἡ τάξις ἐν εἶναι τὸ ἅπαντον τῆς ἐπιτυχίας. Εἶναι ὅμως μεγάλο προοδόν. Γιὰ τὰ ἐπιτύχουμε μᾶς χρειάζεται ὄχι ἀπλῶς ἐργασία, ἀλλὰ ἐργασία μεθοδικὴ καὶ συστηματικὴ.

Ἡλ. Ἀν. 5.34', Δ. 7.26'

Σελήνη 21 ἡμερῶν

ΤΕΤΑΡΤΗ 218/147

Μεταμόρφωσις Σωτήρος

6

6.8.1945.—Ἡ πρώτη ἀτομικὴ βόμβα ἐκρηγνυται εἰς τὴν Χιροσίμα τῆς Ἰαπωνίας. Ἐναρξίς νέας ἐποχῆς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

ΣΑΙ Ἰωάννης—Βαπτιστής. Γάλλος οικονομολόγος (1767—1832), ἐκ τῶν κυριωτέρων ὁπαδῶν τοῦ Ἀδάμ Σμῖθ. Ἔργα του: «Πραγματεία Πολιτικῆς Οἰκονομίας», «Κατήχησις πολιτικῆς Οἰκονομίας».

Τὸ οὐσιῶδες εἰς μίαν θρησκείαν εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς καὶ ἡ ἠθικὴ ροπή τῆς.

(Σοπενχάουερ)

Ἡλ. Ἀν. 5.35', Δ. 7.25'

Σελήνης τελευτ. τέταρτ.

ΠΕΜΠΤΗ 219/146

Δομετίου, Θεοδοσίου μ.

7

ΛΕΡΟΥΑ - ΜΠΩΛΙΕ Παῦλος. Γάλλος οικονομολόγος (1843—1916). Πνεῦμα μετριοπαθές, ἐκλεκτικὸν καὶ φιλελεύθερον, πρακτικὸς ἀναλυτὴς τῶν οικονομικῶν φαινομένων. Κυριώτερα ἔργα του «Πραγματεία περὶ τῆς διανομῆς τῶν ἀγαθῶν» καὶ «Σύστημα Πολιτικῆς Οἰκονομίας».

Ἡ παρατήρησις πολλὴ περισσώτερον τῶν βιβλίων, ἢ πεῖρα πολλὴ περισσώτερον τῶν ἀτόμων ἀποτελοῦν τοὺς πρωταρχικοὺς παράγοντας μορφώσεως.

(Μπρόνσον Σκῶτ)

Ἡλ. Ἀν. 5,36', Δ. 7.24'

Σελήνη 23 ἡμερῶν

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 220/145

Αιμιλιανοῦ Κυζίκου

8

ΒΑΓΚΝΕΡ Ἀδόλφος, Γερμανὸς οἰκονομολόγος. Εἰς τῶν κυριωτέρων κηρύκων τοῦ «ἀπὸ καθέδρας σοσιαλισμοῦ». Συγγραφεὺς πολλῶν οἰκονομικῶν ἔργων καὶ ἰδίᾳ τοῦ «Συστήματος Πολιτικῆς Οἰκονομίας».

Μάθετε ἰὰ ἀκούετε. Θέτετε ἐρωτήσεις, παροτρύνετε τοὺς ἄλλους νὰ ὀμιλοῦν, ἀφήνετέ τους νὰ ἐκφράζουν ἐλευθέρως τὰς σκέψεις των. μὴ μονοπωλεῖτε τὴν συνομιλίαν.

Ἡλ. Ἀν. 5,37', Δ. 7.23'

Σελήνη 24 ἡμερῶν

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 221/144

Ματθία ἀπ., Μαρίας

9

9.8.1831.— Τὸ πρῶτον ἀτμοκίνητον τραῖνο ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀλμπάνι.

10.8.1920.— Ὑπεγράφη ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλάς καθίστατο τὸ Κράτος τῶν 5 θαλασσῶν.

ΕΝΓΚΕΛΣ Φρειδερίκος (1820—1895). Φιλόσοφος, οἰκονομολόγος καὶ κοινωνιολόγος, συνεργάτης τοῦ Κ. Μάρξ καὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ, ἀσκήσας τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Ἔγραψε «Ἡ κατάστασις τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἐν Ἀγγλίᾳ», «Ἡ καταγωγὴ τῆς ἰδιοκτησίας», «τὸ Ἀντι-Ντύριγκ» κ.ἄ.

Ἡλ. Ἀν. 5,38', Δ. 7.22'

Σελήνη 25 ἡμερῶν

ΚΥΡΙΑΚΗ 222/143

Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου

10

«Θλιψίς καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσιν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν» δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν». (Ρωμ. β' 9—10)

Ματθ. (ιζ' 14—23)

«Γενεὰν ἄπιστον καὶ διεστραμμένην» ἔχαρακτήρισεν ὁ Κύριος τοὺς ἐν τῇ ἀπιστίᾳ ζῶντας. Ἡ ὀλιγοπιστία εἶναι τὸ αἷτιον, ἔνεκα τοῦ ὁποίου οἱ μαθηταὶ δὲν δύνανται νὰ θεραπεύσουν «τὸν δαιμονισμένον» τοῦ Εὐαγγελίου. Δι' αὐτὸ θὰ προσέλθωμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸν Διδάσκαλον μὲ πίστιν διὰ νὰ κατασιῶμεν «δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ». Τραγικὴ ὁμως εἶναι ἡ κραυγὴ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ὁποία δεικνύει τὴν μόνωσίν Του ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ πικρία Του, ὅταν προαναγγέλλῃ ὅτι «θὰ παραδοθῆ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν».

*Ηλ. 'Αν. 5.39', Δ. 7.20'
Σελήνη 26 ημερών
Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α 223/142
Εϋπλου μάρτυρος

11

Θωμάς Μάλτους

ΜΑΛΤΟΥΣ Θωμάς (1765 — 1834). *Αγγλος οικονομολόγος γνωστός διὰ τὴν θεωρίαν του περὶ πληθυσμοῦ, καθ' ἣν—λόγῳ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὲρ τὴν ἀνάλογον ἀπόδοσιν τῆς γῆς εἰς τροφίμα—δέον νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων (μαλθουσιανισμός).

*Ηλ. 'Αν. 5.40', Δ. 7.19'
Σελήνη 27 ημερών
Τ Ρ Ι Τ Η 224/141
Φωτίου, *Ανικήτου μαρτ.

12

11.8.1823.— *Εφανεύθη ὁ Μάρκος Μπότσαρης.
12.8.1099.— Οἱ σταυροφόροι νικοῦν τοὺς *Αραβας παρὰ τὴν *Ασκάλωνα (1η Σταυροφορία).

Δὲν δύνασαι νὰ κάμῃς ἐπανάστασιν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐδραιώσῃς μίαν δημοκρατίαν. | Πρέπει νὰ ἔχῃς δημοκρατίαν διὰ νὰ ἡμπορέσῃς νὰ κάμῃς ἐπανάστασιν.
(Chesterton)

*Ηλ. 'Αν. 5.41', Δ. 7.18'
Σελήνη 28 ημερών
Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η 225/140
Μαξίμου ὁμολογητοῦ

13

13.8.1949.— *Επανάστασις ἐν Συρίᾳ ἀνατρέπει τὸν βιαίως καταλαβόντα τὴν ἀρχὴν Χουσί Ζαΐμ, ὅστις ἐντὸς τεσσάρων ὡρῶν δικάζεται, καταδικάζεται εἰς θάνατον καὶ ἐκτελεῖται.

ZINT Κάρολος (1869—1946). Γάλλος οικονομολόγος διακριθεὶς διὰ τὴν σαφήνειαν καὶ γλαφυρότητα του. Θερμὸς κήρυξ τῶν ἰδεῶν περὶ συνεργατικῆς ὀργανώσεως.

*Τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει
*Ὁ γάλλος θέλει πίτουρα καὶ τὸ
γουργοῦνι λάσπη.
(παροιμία Κεφαλληνίας)*

*Ηλ. *Αν. 5.41', Δ. 7.17'
Σελήνη 29 ημερών
Π Ε Μ Π Τ Η 226/139
Μιχαίου Προφήτου

14

14.8.1867.— *Ἡ πρώτη *Ελληνοσερβικὴ Συνθήκη.
14.8.1941.— *Ὁ *Αμερικανὸς πρόεδρος Ροϋζβελτ καὶ ὁ *Αγγλὸς πρωθυπουργὸς Τσῶρτσιλ ἐξαγγέλλουν τὸν «Χάρτην» τοῦ *Ατλαντικοῦ.

*Γιὰ τὴν ἔγνοια τῆς τάξεως ἐπικρατεῖ μὴ δυσάρεστος σύγχυσις: *Ἀρκετοὶ τὴν θεωροῦν συνώνυμον μὲ τὴν προσήλωσι στοὺς τύπους, μὲ τὴν σχολαστικότητα. *Ἡ τάξις ὅμως προσέχει τοὺς τύπους, χωρὶς νὰ παραμελῇ τὴν οὐσία. Τάξις δὲν σημαίνει τὸ πνίξιμο κάθε πρωτοβουλίας.
Τάξις ἴσον μέθοδος, σύστημα.*

Ἡλ. Ἀν. 5.42', Δ. 7.16'

Νέα Σελήνη

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 227/138

Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

15

15.8.1914.— Τὸ πρῶτον σκάφος διαπλέει τὴν διώρυγα τοῦ Παναμαῖ.

15.8.1940.— Ἀρχίζει ἡ «μάχη τῆς Ἀγγλίας» Σφοδρὸι ἀπὸ ἀέρος βομβαρδισμοὶ ὑπὸ τῆς γερμανικῆς Ἀεροπορίας.

15.8.1818.— Ἐγεννήθη ὁ Γ. Ἀβέρωφ.

ΣΟΥΜΠΕΤΕΡ Ἰωσήφ(1883—1950). Διαπρεπὴς οἰκονομολόγος καὶ κοινωνιολόγος. Καθηγητὴς τῶν Πανεπιστημίων Γκράτς, Μπὸν, Κολοῦμπια καὶ Χάρβαρντ. Πρόεδρος τῆς Ἀμερ. Ἐταιρείας Οἰκονομολογῶν. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς τῆς Αὐστρίας.

Ὁ προϊστάμενος πρέπει νὰ εἶναι ὡς ὁ πλοίαρχος εἰς τὸ πλοῖον· ἡ παρουσία του πρέπει νὰ εἶναι ἐξ ἴσου ἀναγκαία. (Πλάτ)

Εἰς τὸν κόσμον ποὺ ζοῦμεν ὁ καθεὶς πρέπει νὰ ἔχη ἐν ἐπάγγελμα καὶ ν' ἀσκήσῃ ἐν ἔργον. (Ντιουὶ)

Ἡλ. Ἀν. 5.43', Δ. 7.14'

Σελήνη 2 ἡμερῶν

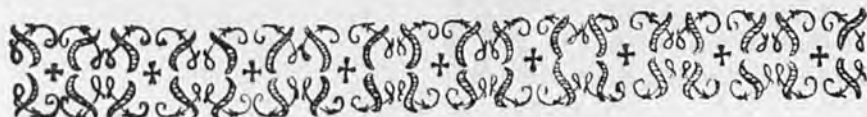
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 228/137

Τοῦ Ἁγίου Μανδηλοῦ

16

ΛΙΣΤ Φρειδερίκος, Γερμανὸς οἰκονομολόγος, θεωρούμενος ὡς ὁ ἱδρυτὴς τῆς Ἐθνικῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ἀσκήσας μὲ τὰς θεωρίας του καὶ μὲ τὴν ἀδάμαστον ἐνεργητικότητά του μεγάλην οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν ἐπιρροὴν ἐν Γερμανίᾳ. Ἀπέθανε τῷ 1846.

Ἐλευθερία χωρὶς τάξιν ἰσοῦται μὲ ἀσωτεῖαν, ἡ ὁποία καταλήγει εἰς ἀναρχίαν. Τάξις χωρὶς ἐλευθερίαν εἶναι μία ὑποδούλωσις, ἡ ὁποία ἐκτρέφει τὴν τυραννίαν. (Fenelon)

Ἡλ. Ἀν. 5.44', Δ. 7.13'

Σελήνη 3 ἡμερῶν

ΚΥΡΙΑΚΗ 229/136

Μύρωνος, Στράτωνος μ.

17

Οὓς προώρτισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὓς δὲ ἐδικαίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασε. (Ρωμ. η' 30)

Ματθ. (ιη' 23—35)

Ὁ Πατὴρ ὁ ἐπουράνιος τότε θὰ συγχωρήσῃ ἡμᾶς, ἐὰν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς καρδιᾶς μας συγχωρήσωμεν τὰ εἰς βάρος μας παραπτώματα τῶν συνανθρώπων μας. Τοῦτο μᾶς διδάσκει ἡ ἀξιοθαύμαστος παραβολὴ τοῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἐχάρισε τὴν ὀφειλὴν ἐκ μυρίων ταλάντων τοῦ δούλου του, πλήρης καλωσύνης καὶ εὐσπλαχνίας, ἐνῶ οὗτος δὲν ἠθέλησε νὰ σπλαγχνισθῇ τὸν σύνδουλόν του ὀφειλέτην εἰς αὐτὸν ἕκατὸν μόνον δηναρίων.

*Ηλ. 'Αν. 5.45', Δ. 7.12'
Σελήνη 4 ημερών
ΔΕΥΤΕΡΑ 230/135
Φλώρου, Λαύρου μαρτ.

18

ΡΙΚΑΡΝΤΟ Δαβίδ. *Εξέχων *Άγγλος οικονομολόγος (1773—1823). *Ενθερμος θιασώτης της έλευθερίας του έμπορίου, εκπρόσωπος των απόψεων της καπιταλιστικής τάξεως. *Ηοκήσε μεγάλην έπιρροήν με τας θεωρίας του «περί άξιας, περί του μισθοῦ καί της έγγειου προσόδου». Τό έργον του «*Άρχαί Πολιτικής Οικονομίας καί Δημοσιονομίας» δικαίως θεωρείται κλασσικόν.

Δαβίδ Ρικάρντο

*Ηλ. 'Αν. 5.46, Δ. 7.11'
Σελήνη 5 ημερών
ΤΡΙΤΗ 231/134
*Ανδρέου Στρατηλάτου

19

17.8.1807.— Τό πρώτον άηπ «Κλερμόν» τοῦ Φούλτωνος εξέτελεσε έπιτυχῶς τας δοκιμάς του. *Αρχίζουν αί άτμοπλοϊκαί συγκοινωναί.

19.8.1928.— *Έκλογαί έν *Έλλάδι έπαναφέρουν εΐς τήν άρχήν τόν *Ελ. Βενιζέλου.

Με τόν καιρόν δ βιοτέχνης αὐτοπατάται ότι είναι κεφαλαιούχος, ένῶ έν τῇ πραγματικότητι δέν είναι παρὰ τεχνίτης ένός άνωτίρου βαθμοῦ.
(F. Fried)

*Ηλ. 'Αν. 5.47', Δ. 7.09'
Σελήνη 6 ημερών
ΤΕΤΑΡΤΗ 232/133
Σαμουήλ πρ., Φωτεινῆς

20

20.8.1940.— *Ο Λέων Τρότσκι δολοφονείται έν τῇ κατοικία του πλησίον τῆς πόλεως τοῦ Μεξικοῦ.

ΣΧΟΛΛΕΡ Γουσταῦος (1838—1917). Γερμανός οικονομολόγος έκ τῶν άρχηγῶν τῆς ιστορικής Σχολῆς μετ τό πασίγνωστον έργον του «*Άρχαί Πολιτικής Οικονομίας», ὅπου εξέτάζει ὡς κοινωνιολόγος τά οικονομικά φαινόμενα.

Οὐκ ἔστιν άνδρι άγαθῶ κακόν οὐδέν.

(Σωκράτης)

Φρόντισε νά εΐσαι ὁ καλύτερος φίλος ιοῦ έαυτοῦ σου.

(Σερ. Παπαϊωάννου)

*Ηλ. 'Αν. 5.47', Δ. 7.08'
Σελήνης Πρώτον Τέταρτ.
ΠΕΜΠΤΗ 233/132
Θαδδαίου άπ., Βάσσης

21

21.8.1939.— *Ανακοινούται ή σύναψις τοῦ έπαισχόντου γερμανο-σοβιετικοῦ συμφώνου μή έπιθέσεως διαρκείας δέκα έτών. Τό σύμφωνον ύπεγράφη έν Μόσχα.

*'Εν τῇ επιστήμη, προτίμα νά αναγινώσκης τά νεώτερα βιβλία' έν τῇ φιλολογία, τά παλαιότερα. *Η κλασσική φιλολογία είναι πάντοτε νέα. Τά νέα βιβλία αναζωογονοῦν καί ανακαινίζουν παλαιάς ιδέας' παλαιά βιβλία προβάλλουν καί ένδυναμώνουν νέας ιδέας.*

Ἡλ. Ἀν. 5.48', Δ. 7.06'
Σελήνη 8 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 234/131
Ἀγαθονίκου μάρτυρος

22

22.8.1911.—Κλοπή τῆς «Τζοκόντας» τοῦ Λεονάρδου ντὰ Βίντσι ἀπὸ τὸ Λοῦβρον τῶν Παρισίων (ἐπανευρέθη τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1912 ἐν Φλωρεντία καὶ ἀπεδόθη καὶ πάλιν εἰς τὸ Λοῦβρον).

ΣΟΥΤΣΟΣ Ἰωάννης (1803—1890). Ὁ πρῶτος Καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Τὰ ἔργα του «Πλουτολογία» καὶ «Δημοσιολογία» ἀποδεικνύουν αὐτὸν γνώστην καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν θεμάτων. Πρῶτος ἐν Ἑλλάδι ἠχοολήθη μὲ τὴν Στατιστικὴν τὴν ὁποίαν ἀπεκάλεσε «Καταστατικὴν».

Ἡλ. Ἀν. 5.49', Δ. 7.05'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 235/130
Ἀπ. Κοιμήσεως Θεοτόκ.

23

23.8.1572.—Νύξ τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου. Ἀρχίζουσι αἱ ἀγριαὶ σφαγαὶ τῶν Οὐγενόντων, ὑπὸ τῶν καθολικῶν ἐν Γαλλίᾳ.
23.8.1864.—Ἐγεννήθη ὁ μέγιστος τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν Ἐλευθ. Βενιζέλος.

ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ Νικόλαος (1853—1932). Καθηγητὴς τῆς Πολ. Οἰκονομίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Α.Ο.Σ. καὶ Ε.Ε., βουλευτὴς καὶ ὑπουργός. Νοῦς δ' εὖς καὶ γλαφυρὸς συγγραφεύς.

Ὁ ἀρχαιολόγος εἶναι ὁ ἰδεωδίστερος τύπος συζύγου ποῦ μπορεῖ νὰ ἔχη μία γυναῖκα ὅσο ἐκείνη γεράει περισσότερο, τόσο αὐτὸς ἐνδιαφροῦται γι' αὐτήν.

(Ἄγκυθα Κρίστις)

Ἡλ. Ἀν. 5.50', Δ. 7.04'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 236/129
Εὐτυχοῦς μάρτυρος

24

Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν.

(Ρωμ. η' 28)

Ματθ. (ιβ' 16—26)

Ἡ ὁ νεὸς τῆς περικοπῆς τοῦ Εὐαγγελίου πλησιάζει τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐρωτᾷ «τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;». Ὁ Ἰησοῦς ἀπαντᾷ «τήρησον τὰς ἐπιτολάς». Ἀλλ' ὁ νεὸς ζητεῖ ἔτι πλέον, διότι ἡ ψυχὴ του εἶναι ἀνήσυχος καὶ τότε ὁ Ἰησοῦς τὸν καλεῖ νὰ ἀρθῆ ὑπὲρ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ ἵνα «ἔξει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ». Πρόπει νὰ ἀπολυτρωθῆ κανεὶς ἀπὸ τὴν ματαιότητα καὶ τὸ βάσανον τῶν ἐγκοσμίων, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν τελειότητα. Ὁ Ἰησοῦς γνωρίζει πόσον αὐτὸ εἶναι δύσκολον, διότι ξεύρει τὸ πεπερασμένον τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων. «Οὐδεὶς ἀγαθὸς καὶ τέλειος εἰμὴ εἰς ὁ Θεός», τονίζει ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν νεόν.

*Ηλ. 'Αν. 5.51', Δ. 7.02'

Σελήνη 11 ημερών

ΔΕΥΤΕΡΑ 237/128

Βαρβολομαίου, Τίτου

25

*Ιωάννης Κέυνες

ΚΕΥΝΕΣ Ιωάννης (1883—1946). Καθηγητής συνδυάσας την έπιστημονική θεωρία με την επιχειρηματική δράση. Είς τών διαπρεπεστέρων οικονομολόγων του κόσμου. *Έγραψε πλείστας μεγάλης σημασίας οικονομικές εργασίας, ή σπουδαιότερα τών οποίων είναι ή της γννικής θεωρίας της άπασχολήσεως, του τόκου και του χρήματος, ήτις—άφ' ής τό 1936 έξεδόθη—προεκάλεσε επανάστασιν εις την οικονομικήν θεωρίαν καίτην πολιτικήν και συνέβαλε σοβαρώς εις την οικονομικήν έκτοτε ανάπτυξιν τών χωρών της Δύσεως.

*Ηλ. 'Αν. 5.52', Δ. 7.01'

Σελήνη 12 ημερών

ΤΡΙΤΗ 238/137

*Αδριανού, Ναταλίας μ.

26

26.8.1821.— Μάχη τών Βασιλικών (Φθιτίδος), κατά την οποίαν οι Πανουργιάς και Γκούρας με 1000 άνδρας ένίκησαν τον Μπαϊράμ πασάν κατερχόμενον εκ Μακεδονίας επί κεφαλής 8.000 άνδρων, διά να ένωθη μετά του *Ομέρ Βρυώνη.

**Η τιμιότης πραγματοποιεί μεγαλύτερα μερίσματα από την άπάτην. Δι' αυτό δέν υπάρχει μία επιχείρησις, ή οποία να διήρκεσε δύο γενεάς και να εστηρίχθη επί της άπάτης.*

(H. Casson)

*Ηλ. 'Αν. 5.53', Δ. 6.59'

Σελήνη 13 ημερών

ΤΕΤΑΡΤΗ 239/126

Φανουρίου, Ποιμένος μ.

27

25.8.1897.— Άποστολή υπό του *Ελ. Βενιζέλου του μνημειώδους ύπομνήματος διά την αυτοδιάθεσιν της Κρήτης.

27.8.1789.— Διακήρυξις τών δικαιωμάτων του άνθρώπου (Γαλλική *Επανάστασις).

ΛΕ ΠΛΑΙ (1806—1879). Γάλλος οικονομολόγος και κοινωνιολόγος, εκ τών ίδρυτών της «Κοινωνικής Οικονομίας». *Οργανωτής τών Διεθνών *Εκθέσεων τών Παρισίων του 1855 και 1867.

*Τό γ' άκούης ώραίας άρμονίας
δμοιάζει με τό να κάμνη λουτζόν
τό πνεύμα σου.*

(Σοπερχάουερ)

*Ηλ. 'Αν. 5.53', Δ. 6.58'

Σελήνη 14 ημερών

ΠΕΜΠΤΗ 240/125

Μαυθσέως του Αίθίοπος

28

28.8.1922.— Οι Τουρκοί ανακαταλαμβάνουν την Σμόρνην και επιδίδονται εις την έξόντωσιν του *Ελληνικού στοιχείου της. Μαρτυρικός θάνατος του Χρυσσοτόμου Σμόρνης.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ Ν. *Αλέξανδρος. *Έγεννήθη τό 1875. Διετέλεσεν *Υψηλήτης του Διοικητικού Δικαίου εις τό Πανεπιστήμιον *Αθηνών και ακόλουθως (1912—15) *Υπουργός τών Οικονομικών. *Έγένετο Διοικητής της Τραπεζής *Ελλάδος. *Έξελέγη μέλος της *Ακαδημίας *Αθηνών, τῷ δέ 1949 ή Πολιτεία ανέθεσεν εις αυτόν την Προεδρίαν της Κυβερνήσεως. *Έγραψε πολλάς μελέτας και άρθρα επί θεμάτων οικονομικών.

Ἡλ. Ἀν. 5.54', Δ. 6.57'
Πανσελήνος
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 241/124
Ἄπ. κεφ. Ἰω. Προδρόμ.

29

29.8.1824.— Ναυμαχία τοῦ Γέροντα καὶ
τυρπολίσις τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος.

ΜΙΛΛ Τζών - Στούαρτ. Ἄγγλος φιλόσοφος καὶ οἰκονομολόγος (1806—1873). Ὁ κυριώ-
τερος ἐκπρόσωπος τῆς ἐμπειριοκρατικῆς σχολῆς. Ὑπῆρξεν ὁ λαμπρότερος διερμη-
νευτῆς τῶν θεωριῶν τοῦ Ρικάρντο. Ἔγινε διάσημος μὲ τὰ ἔργα του «Σύστημα
Λογικῆς» καὶ «Ἀρχαὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας».

Ἡλ. Ἀν. 5.55', Δ. 6.55'
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 242/123
Ἀλεξάνδρου Κ)πόλεως

30

30.8.1944.— Αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις εἰσ-
έρχονται ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν ἀπελευθε-
ρωθεῖσαν ἀπὸ τοῦς Γερμανοῦς γαλλικὴν
πρωτεύουσαν.

*Τὰ μαθηματικά ἐνέχουν ὄχι μόνον ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπερτάτην ὠραιότη-
τα—μὴν ὁμορφιὰ αὐστηρῆ καὶ ψυχρῆ, ὅπως τῆς γλυπτικῆς, πού δὲν
ἀπενθύνεται πρὸς οἰονδήποτε τμήμα τῆς ἀσθενεστέρως φύσεώς μας,
μὴν ὁμορφιὰ ἐξαισιῶς ἀγνῆν καὶ ἱκανὴν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν λιτὴν τε-
λειότητα, πού μόνον ἢ πολὺ μεγάλη τέχνη ἠμπορεῖ νὰ δείξῃ.*
(Μπέερτραντ Ράσεελ)

Ἡλ. Ἀν. 5.56', Δ. 6.54'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 243/122
Κατάθ. Ζώνης Θεοτόκου

31

«Ὅς τοῦ ἰδίου Υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο,
ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν
αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ
πάντα ἡμῖν χαρίζεται; (Ρωμ. η' 32)»

Ματθ. (κα' 33—42)

*Μὲ τὴν παραβολὴν ταύτην ὁ Ἰησοῦς διδάσκει ποία τύχη σκλη-
ρά, δικαίως, ἀναμένει ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν ἀγνώ-
μονες ἀπέναντι τοῦ Κυρίου, ὁ ὅποιος τοὺς ἐπροίκισε μὲ χάρι-
τας καὶ ἀρετὰς καὶ οὗτοι ἀντὶ νὰ ἀναγνωρίσουν τὸ χρέος των
καὶ νὰ ὑπάρξουν ἀντάξιοι τῆς καλωσύνης Του, ἐδείχθησαν
πρὸς τοὺς συναθρώπους των ἄδικοι, σκληροὶ καὶ κακοί,*

Ἐξίωμα Ἐναίον

« Ἡ αὐξήσις τοῦ κινδύνου ἐπιφέρει τὴν αὐξήσιν τοῦ κέρδους »

Τίποτε εἰς τὰς συναλλαγὰς δὲν ἀπολαμβάνει ἀπολύτως ἀσφαλείας. Οὐδὲν εἶναι τόσον στερεόν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἀνατραπῆ, οὔτε τόσον παλαιὰ ἐροῖζωμένον, ὥστε νὰ μὴ ἐξαφανισθῆ. Ὁ κίνδυνος ποτὲ δὲν δύναται νὰ καταργηθῆ μόνον δύναται νὰ μειωθῆ. Πάντοτε εἶναι δυνατὸν νὰ μετατρέψωμεν ἕνα σοβαρὸν κίνδυνον εἰς ἐλαφρότερον. Εἰς ἕνα τραγικὸν κόσμον, ὅπως εἶναι ἡ ἐποχὴ μας, δὲν πρέπει νὰ ζητοῦμε περισσότερα. Ἡ ὀργάνωσις δὲν εἶναι ἀλάνθαστον χαρτοπαικτικὸν σύστημα ἐξασφαλίζον ἀσφαλὲς κέρδος. Εἶναι ἕνα σύνολον μεθόδων καὶ ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουσιν ὅπως περιορισθῆ ὁ κίνδυνος καὶ ἡ σπατάλη. Ὅστις διατείνεται περισσότερα εἶναι φεικτότερος καὶ τοαρολάτνος. Ὁ Wellington ἔλεγε: « Ὁ πόλεμος εἶναι μία συνέχεια λαθῶν καὶ καλύτερος στρατηγὸς εἶναι ὅστις διαπράττει τὰ ὀλιγώτερα ». Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τὰς συναλλαγὰς. Οὐδεὶς βιομηχανὸς ἢ ἔμπορος θὰ καταστῆ ἀλάνθαστος, διότι δὲν θὰ φθάσῃ ποτὲ εἰς τὴν τελείαν γνώσιν, ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ πάντοτε ἄνθρωπος. Ὁ κίνδυνος εἶναι ἀναγκαῖος. Αἱ συναλλαγὰι δὲν εἶναι ὁ, τι φαντάζονται μερικοὶ συγγραφεῖς καὶ καθηγηταί: εὐθηνὰ ἀγοραὶ καὶ ἀκριβαὶ πωλήσεις. Τὸ ἐμπόριον εἶναι πολὺ περισσότερον περίπλοκον ἀπὸ τὴν νομικὴν, τὴν λατρικὴν, τὴν θεολογίαν ἢ οἰονδήποτε ἄλλον κλάδον τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως. Ἀναντιρρήτως ὁ κόσμος τῶν συναλλαγῶν εἶναι γεμῆτος ἀπὸ κινδύνους. Εἰς οὗς ἐναπόκειται ὅπως προπαρασκευασθῆτε ἕνα γνωρίζετε πῶς νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσετε. Δύνασθε, νὰ ἀμνηστῆτε, ἀναζητῶντες τὰς καλύτερας δυνατὰς συνθήκας. Περιοσιχίζεσθε ἀπὸ ἱκανοὺς συνεργάτας, συνεχίζετε ἀκαταπαύστως τὴν μόρφωσίν σας καὶ τὴν τοῦ προσωπικοῦ σας, εἰσάγετε νέας ἀποδοτικὰς μεθόδους καὶ ἐπαγρυπνεῖτε διαρκῶς. Οὐδεὶς ἐπιχειρηματίας δύναται νὰ ἀκολουθῆ τὴν διαίθησίν του, ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἀναρμόδιος. Οὔτε καὶ νὰ ἀνέχεται ὅπως τὸ προσωπικόν του τοῦ ἐπιβάλλει τὰς ἀπόψεις του. Καθῆκον του εἶναι νὰ συλλέγῃ τὰς περισσοτέρας πληροφορίας καὶ ἀκολουθῶς νὰ λαμβάνῃ τὰς ἀποφάσεις του. Ἐν τῇ πραγματικότητι κάθε νέα ἐπιχειρήσις εἶναι γεμῆτη κινδύνους. Ἔστω καὶ ἂν τὴν διοικοῦν ἄξιοι ἄνθρωποι, δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι μία περιπέτεια. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλὰ στοιχεῖα. Ὅταν ὁ Carnegie ἠρωτᾶτο τί σκέπτεται διὰ τὰς νέας ἐπιχειρήσεις, ἀπήντα: « Δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι κανεὶς πρωτοπόρος ». Ἡ πολιτικὴ του συνίστατο ὅπως ἀναμένῃ καὶ παραμονεύῃ. Καὶ εὐθύς ὡς μία νέα ἐφεύρεσις καθίστατο καρποφόρος, τὴν ἠγόραζε καὶ τῆς παρείχε τὴν ὑποστήριξίν του. Ἦτο ἀνὴρ, ὁ ὁποῖος ἐβιάδιζεν ἐμπρὸς καὶ διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ περιοσιχίζεσθαι ἀπὸ ὅλας τὰς ἐξασφαλίσεις. Τὸ ἀξίωμα τοῦτο εἶναι εἰς ἕκ τῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι κυβερνοῦν τὸν ἐπιχειρηματικὸν κόσμον, καὶ τὸ ὅποσον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀγνοήσῃ οὐδεὶς. Ἐάν περιορίσωμεν τὴν ἀνταμοιβήν, θέτομεν φραγμὸν εἰς τὴν τὸλμην καὶ μαραίνομεν τὸ δημιουργικὸν πνεῦμα.

Η ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ Φύσις ἔχει πολλοὺς τρόπους νὰ διατηρῇ φυτὰ καὶ ζῶα ἐν ἰσορροπίᾳ μεταξὺ των καὶ πρὸς τὸ περιβάλλον των, διότι τὰ ἐδημιούργησε πρὸς ἀλληλοεξυπηρέτησίν των, ἤτοι ἐν ἰσορροποιοητικῇ ἀρμονίᾳ μεταξὺ των. Αἱ τοιαῦται σχέσεις δημιουργοῦν κλιμακωτὴν ἐξυπηρέτησιν. Οὕτω, τὸ ἔδαφος ἐξυπηρετεῖ τὰ φυτὰ, τὰ φυτοφάγα ζῶα καὶ τὰ ἔντομα· τὰ φυτοφάγα ζῶα καὶ τὰ ἔντομα, τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ἀρπακτικὰ ζῶα. Ὅλα δὲ μαζὺ τὸν ἄνθρωπον, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τὸν Δημιουργόν του. Μὲ τὴν ἀλληλοεξυπηρέτησιν αὐτὴν ὅλοι οἱ ὄργανισμοὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἀλληλοεξορτώνται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐξελικτικῆς προόδου, ἄνευ τῆς ὁποίας θὰ ὑπῆρξεν ἐκμηδένισις. Τὰ ὑδατόβια φυτὰ καὶ ζῶα μᾶς παρέχονται ὡς παράδειγμα ἰσορροπήσεως τῆς φύσεως, διότι τὰ φυτὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ἐν ὕδατι ἀνθρακικὸν ὀξύδι διὰ τὴν φωτοσύνθεσίν των, ἐκλύοντα ὀξυγόνον, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦν τὰ ὑδρόβια ζῶα, ἵνα ἐκλύσωσιν ἀνθρακικὸν ὀξύδι πρὸς χρῆσιν τῶν φυτῶν. Καὶ οὕτω ὑπάρχει περιοριστικὸς παράγων ὑπερβολικῆς ἀναπτύξεως τῶν ὑδροβίων φυτῶν καὶ ζῶων, ἀφοῦ τόσοσιν τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύδι ὅσον καὶ τὸ ὀξυγόνον παρέχονται περὶωρισμένως. Τὸ μᾶθημα τοῦτο μπορεῖ νὰ τὸ πάρωμε σὲ ἓνα δωμάτιον διατηροῦντες ἓνα ἀκούριουμι (ἰχθυοτροφεῖον).

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ξηρὰν ὅπως καὶ εἰς τὸ νερό. Κοντὰ σὲ ἓνα ὄργανισμὸν δημιουργεῖται ἓνας ἢ πολλοὶ ἄλλοι διὰ νὰ τὸν χρησιμοποιοῦσιν ὡς τροφήν. Ἀμα ἐκλείψει δὲ ὁ ὄργανισμὸς οὗτος περιορίζονται καὶ οἱ τρεφόμενοι ἐξ αὐτοῦ. Οὕτω, ἂν δὲν ὑπάρχουν χορτοφάγα ζῶα, δὲν θὰ ἐξυπηρετηθοῦν τὰ ἀρπακτικὰ καὶ σαρκοφάγα τοιαῦτα. Θὰ περιορισθοῦν κατ' ἀναλογίαν τὰ σαρκοφάγα. Ἄν δὲ δὲν ὑπάρξῃ ὑγρασία εἰς τὸ ἔδαφος καὶ κατάλληλος θερμοκρασία εἰς τὸ περιβάλλον, δὲν θ' ἀναπτυχθῇ βλάστησις πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν φυτοφάγων καὶ σαρκοφάγων ζῶων, ὁπότε θὰ περιορισθοῦν τόσοσιν αὐτὰ ὅσον καὶ τὰ σαρκοφάγα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀναγκασθοῦν πρὸς μετακίνησιν ἢ μετανάστευσιν.

Παράδειγμα ἰσορροπίας ἐν τῇ φύσει μᾶς παρέχει ὁ παρασιτισμὸς τῶν βλαβερῶν ἐντόμων, ἢ ὁποῖα κοντὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοὺς ἐδημιούργησεν ὑπερπαρασίτα ὅπως περιορίσῃ τοὺς ἐχθροὺς—ἔντομα εἰς ἀβλαβῆ ἀριθμὸν. Τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν οἰκιακὴν μυῖγα, ἢ ὁποῖα θὰ ἐπολλαπλασιασίζετο ἄνευ ἐχθρῶν καὶ δυσμενῶν συνθηκῶν εἰς τόσοσιν μεγάλον ἀριθμὸν, ὥστε ν' ἀποκλείσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Σημειωτέον ὅτι πολλὰς φορὰς τὰ παράσιτα τῶν ἐχθρικών μας ἐντόμων εἶναι περὶωρισμένου ἀριθμοῦ (καρδινάλειος ἐναντίον μιᾶς ψώρας τῶν ξυνοπέριωρισμένου ἀριθμοῦ (καρδινάλειος ἐναντίον μιᾶς ψώρας τῶν ξυνοπενδρῶν), ἢ μονοφάγα. Ἄλλοτε ὁμως φιλοξενοῦνται ἀπὸ ἔντομα ποικίλα, πού ζημιώνουν ἄλλα φυτὰ, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸν δάκον τῆς ἐλίαν.

“Αν εις τὴν περίπτωσιν αὐτὴν (παμφάγα ἔντομα) διατηροῦμεν τὰ φυτὰ αὐτὰ (ἀγριλιές, πρινάρια, ψυλλήθρα, ἀλλάδανο, ἀψάνες, ἀσπάλαθα), τότε βοηθοῦμεν τὴν φύσιν νὰ καταπολεμηθῇ ὁ δάκος ἀδαπάνως, διότι θὰ πολλαπλασιασθοῦν ἐπαρκῶς τὰ παράσιτα τοῦ ἔχθροῦ αὐτοῦ.

Τὸ ὅτι ἡ Φύσις διατηρεῖ ἰσορροπίαν μεταξύ τῶν δημιουργημάτων της, μὲ τὸν δικόν της τρόπον τῆς ἀλληλοεξυπηρετήσεως, τὸ βλέπομεν εἰς ἀπομεμονωμένα γεωγραφικὰ σημεῖα ποῦ ἀποκαλοῦμεν ἀπολίτιστα. Ἐκεῖ ζοῦν ἐν ἀρμονίᾳ καὶ ἐν σταθερᾷ ἀριθμητικῇ ἀναλογίᾳ μεταξύ τῶν ὄλοι οἱ ὄργανισμοί. Ἄν ὅμως καὶ ἐκεῖ θελήσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπέμβῃ, ὅπως ἐπενέβῃ ἤδη εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον, τότε θὰ δημιουργήσῃ ἀνισορροπίαν, ὅπως ὁ καθένας μας αἰσθάνεται ὅτι ζῆ ἀφύσικα καὶ ἀνισόρροπα. Τότε θὰ δημιουργηθῇ ἔλλειψις εἰς ζῶα ποῦ ἐξυπηρετοῦν ἐγώιστικά τὸν ἄνθρωπον (αἴγαγρος Κρήτης), ἵνα ληφθοῦν κρατικὰ μέτρα διατηρήσεως τῶν ὑπολειμμάτων πλέον ζῶων, ποῦ ἀσφαλῶς ἐβοήθησαν νὰ παρουσιασθοῦν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐμφάνισης τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς οἱ κρίκοι τῆς ἐξελίξεως τῆς ζωῆς διὰ τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς.

Ἡ ἐπέμβασις τοῦ ἀνθρώπου κατέστρεψε τὰ δάση, ἵνα διαβρωθῇ τὸ ἔδαφος καὶ δημιουργηθοῦν ἔρημοι ἐν Εὐρώπῃ, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ ὀπουδῆποτε ἡ τοιαύτη ἐπέμβασις δημιουργεῖ.

Οἱ διάφοροι πολιτισμοὶ (Αἴγυπτος, Βαβυλῶν κ.ἄ.) ἐξηφανίσθησαν, διότι ὁ ἄνθρωπος ὤρθωσε τὸ ἀνάστημά του πρὸς τὴν Φύσιν καὶ ἐδημιούργησε καταστροφάς. Ἐνῶ, ἂν ἐμίμητο οὗτος τὴν Φύσιν, θὰ διετηρεῖτο μία συνεχῆς πρόοδος. Διότι ναὶ μὲν πρόοδος δημιουργεῖται μὲ ἀλλαγές, ἀλλ’ ἀλλαγές ποῦ ὀδηγοῦν ἀπὸ τοῦ κακοῦ στοῦ καλοῦ.

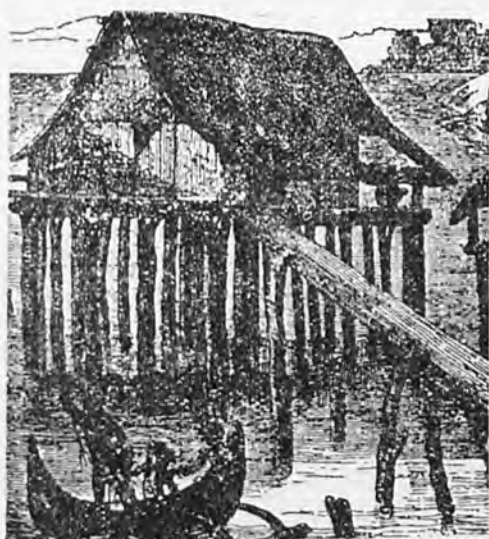
Σήμερον διατρέχομεν ἕνα σοβαρὸν κίνδυνον ἀνισορροπίας εἰς τὴν Φύσιν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὰς ἀνακαλύψεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἀχόρταγου κατοίκου τῆς πόλεως νὰ πλουτίσῃ. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς εἶναι χημικός. Χρησιμοποιοῦμεν φάρμακα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν τροφῶν, μεταλλικὰ διὰ συσκευασίαν των δοχεῖα καὶ ἔντομοκτόνα φάρμακα πρὸς καταπολέμησιν ζῶων καὶ ἐντόμων, χωρὶς νὰ προηγηθῇ πολυετῆς πειραματισμός, ἂν ἡ τοιαύτη χρῆσις δὲν θὰ μᾶς βλάψῃ. Καὶ ναὶ μὲν κατορθώνομεν νὰ συντηρήσωμε τὰς τροφάς καὶ νὰ καταπολεμήσωμεν τὰ ἔντομα (παράθειον κατὰ τοῦ δακου), ἀλλὰ δὲν προστατεύομεθα ἐναντίον μακροχρονίων δηλητηριάσεων καὶ ἀνισορροπίας τοῦ ὄργανισμοῦ μας. Διότι ἀθροίζομεν τὰ δηλητήρια εἰς τὸν ὄργανισμόν μας, ὅταν τρώγωμεν γάλα καὶ κρέας ζῶων ποῦ ἔφαγαν τροφάς προστατευθείσας ἐναντίον ἐντόμων διὰ τῆς χρησιμοποίησεως δραστικῶν φαρμάκων (παραθείου κ.ἄ.). Ἡ ἂν χρησιμοποιήσωμεν ἐλιές καὶ λάδι, ποῦ παρήχθησαν μετὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ δακου καὶ ἄλλων ἐντόμων διὰ παραθείου, τότε, ἐφ’ ὅσον τὸ παράθειον διαλύεται εἰς τὸ λάδι, θὰ ἀποθηκευθῇ τοῦτο εἰς τὸ λίπος μας μέχρις ὅτου μᾶς βλάψῃ. Διότι ποιὸς μᾶς λέγει ὅτι αἱ χημικαὶ οὐσίαι, ὅπως τὸ παράθειον, ἔστω καὶ σὲ μικρὰς ποσότητες δὲν μᾶς δημιουργοῦν ἀδιαθεσίες, ἀνισορροπίαι καὶ καρκίνον; Σημειωτέον ὅτι οἱ διαφορὲς ἀνι-

Θ' μὴν — Ἡμέ-
ραι 30 — Διάρ-
κεια ἡμέρας ὄ-
ραι 12. Πανσέ-
ληνος τὴν 27ην.

Αἱ διακοπαὶ ἔλη-
ξαν. Ἡ ἐκπαιδευ-
τικὴ ἐργασία ἀρ-
χίζει. Ἐπὶ τὸ κα-
θῆκον λοιπὸν με-
χαρὰν καὶ ὑπε-
ρηφάνειαν.

Ὁ Σεπτέμβριος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν Ἰαρχαίων Ἀθηναίων «Βοηδρομίω». Σήμερον αἱ λαϊκαὶ τοῦ ὀνομασθαί εἶναι : Τρυγητής, Σταυριάτης, Ὀρτυκολόγος.

Ἄ λ λ ο τ ε

*Παραπλεύρως πρωτόγονος
παρλίμιος κατοικία πρὸς
προφύλαξιν τῶν ἀνθρώπων
ἀπὸ τῶν ἀγρίων θηρίων.*

Τ ὠ ρ α

*Κάτω ἢ περίφημος πολυκα-
τοικία - πόλις, με ὄλας τὰς
δυνατὰς ἀνέσεις, στὴ Μασσα-
λία, ποὶ ἔκτισεν ὁ διάσημος
γάλλος ἀρχιτέκτων
Λὲ Κορμπνζιέ.*

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΤΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ 1958

1 Δευτέρα	*Εναρξίς τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1958—1959.
2 Τρίτη	*Εναρξίς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις. *Ἀνακοίνωσις Προγράμματος Τμηματικῶν Ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς.
3 Τετάρτη	*Ἀνακοίνωσις Προγράμματος Ἐξετάσεων Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
4 Πέμπτη	*Ἀνακοίνωσις Προγράμματος Ἐξετάσεων Ἀ' Κύκλου Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
5 Παρασκευὴ	Α' Συνεδρία Διοικητικοῦ Συμβουλίου Σχολῆς. *Ἀνακοίνωσις Προγράμματος Ἐξετάσεων Ἀ' ἔτους Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
6 Σάββατον	Α' Συνεδρία Συλλόγου Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. *Ἀνακοίνωσις Προγράμματος Ἐξετάσεων Β' Κύκλου Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
8 Δευτέρα	Α' Συνεδρία Ἐπιτροπῆς Προγράμματος Ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς. Προκήρυξις Εἰσαγωγικῶν ἔξετάσεων τῆς Σχολῆς καὶ τῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν 4, 5 καὶ 6ην Ὀκτωβρίου.
9 Τρίτη	Α' Συνεδρία Καθηγητῶν Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
10 Τετάρτη	Α' Συνεδρία Καθηγητῶν Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
11 Πέμπτη	Α' Συνεδρία Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν.
12 Παρασκευὴ	Α' Συνεδρία Κέντρου Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως.
13 Σάββατον	Α' Συνεδρία Καθηγητῶν Κέντρου Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως. Λήξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις.
15 Δευτέρα	Λήξις προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ.
17 Τετάρτη	Πανοχυρικὴ κοινὴ Συνεδρία μελῶν Διοικ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν τῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως καὶ Καθηγητῶν—Ὁμίλαι τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς. *Εναρξίς Ἐξετάσεων Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
18 Πέμπτη	*Εναρξίς Ἐξετάσεων Ἀ' ἔτους Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν. *Εναρξίς Τμηματικῶν Ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς.
20 Σάββατον	*Ἀνακοίνωσις Προγράμματος Πτυχιακῶν Ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς.
27 Σάββατον	Λήξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς ἔξετασεις Ἀ' Κύκλου Κ.Σ.Ε.
28 Κυριακὴ	Πανοχυρικὴ ἑναρξίς ἔργασιῶν Κέντρου Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.
30 Τρίτη	Πανοχυρικὴ ἑναρξίς ἔργασιῶν Κέντρου Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. *Ἀνακοίνωσις Γενικοῦ Προγράμματος Ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς.

*Ηλ. *Αν. 5.57', Δ. 6.52'

Σελήνη 18 ημερών

ΔΕΥΤΕΡΑ 244/121

'Αρχή τῆς 'Ινδίκτου

1

ΟΜΗΡΟΣ ὁ πατήρ τοῦ ἥρωικοῦ ἔπους (8ος π.Χ. αἰών). *Ἐγραψε τὴν 'Ιλιάδα καὶ τὴν 'Οδύσσειαν, πού θεωροῦνται ὡς τὰ ωραιότερα ἀνθὴ τῆς παγκοσμίου λογοτεχνίας. Δὲν ὑπῆρξε μόνον πατήρ τῆς ποιήσεως ἀλλὰ καὶ διδάσκαλος ἤθους ἐξυμνήσας τὴν φιλοπατρίαν, τὸν ἥρωισμόν, τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν συζυγικὴν πίστιν καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γεροντοτέρους.

*Ὀμηρος

*Ηλ. *Αν. 5.58', Δ. 6.51'

Σελήνη 19 ημερών

ΤΡΙΤΗ 245/120

'Ιωάννου Νηστευτοῦ

2

1.9.1939— Εισβολὴ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Πολωνίαν καὶ ἔναρξις τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου.

2.9.1829— Συνθήκη *Ανδριανουπόλεως.

*Αναγνώρισις *Ανεξαρτησίας *Ἑλλάδος.

ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ. Διάσημος Κῶος κωμικός ποιητῆς 450 π.Χ. Πρῶτος διεκωμώδησε τὸν τύπον τοῦ μεθύσου καὶ τοῦ παρασίτου. *Ἀφῆκε σοφὰ γινωμικά. *Ἐγραψε 50 κωμωδίας.

Τὰ ἰδανικά εἶναι τῶν λαῶν ἢ ψυχῆ· δυστυχῆ τὰ ἔθνη, ὅσα δὲν ἐλαύνονται ἀπὸ ἰδανικά.

(Παγανέλης)

*Ηλ. *Αν. 5.59', Δ. 6.49'

Σελήνη 20 ημερών

ΤΕΤΑΡΤΗ 246/119

Θεοκτίστου, *Ανθίμου

3

3.9.1866— *Ἐκρήγνυται ἡ μεγάλη Κρητικὴ *Ἐπανάστασις.

3.9.1843.— *Ὁ λαὸς ὑπὸ τοὺς Καλλέργην καὶ Μακρυγιάννην ζητεῖ σύνταγμα ἀπὸ τὸν *Ὄθωνα.

**Ἡμπορῶ νὰ κλείσω τὴν πόρτα μου εἰς ἓνα ἐλέφαντα, ὄχι ὅμως καὶ εἰς ἓνα κουνούπι.*

(Νιζίνσκι)

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ *Ἀθηναῖος κωμικός (342 — 290 π.Χ.). *Ἐκπροσωπεῖ τὴν νεώτεραν *Ἀττικὴν κωμῶδιαν. Τοῦτον ἐμιμήθησαν οἱ ρωμαῖοι κωμικοὶ Πλαῦτος καὶ Τερέντιος.

*Ηλ. *Αν. 5.59, Δ. 6.48'

Σελήνη 21 ημερών

ΠΕΜΠΤΗ 247/118

Βαβύλα, *Ερμιόνης

4

4.9.1870— *Ἐγκαθίδρουσις εἰς τὴν Γαλλίαν τῆς Γ' Δημοκρατίας.

**Ἡ πείρα δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ὅ,τι συμβαίνει στὸν ἄνθρωπον· ἀποτελεῖται ἀπὸ ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος κάνει γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὅ,τι τοῦ συμβαίνει.*

(*Ἀλγτους Χάξλεϋ)

Ἡλ. Ἀν. 6.00', Δ. 6 45'
 Σελήνη 22 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 248/117
 Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου

5

5.9.1914— Αἱ μεγάλαι μάχαι τοῦ Μάρνη καὶ τῶν Μαντζουριανῶν Λιμνῶν.

ΤΥΡΤΑΙΟΣ (ΣΤ' αἰὼν π.Χ.). Ἔζησεν εἰς τὴν Σπέρτην καὶ διεκρίθη ὡς ποιητῆς ἐνθαυσιαστικῶν πολεμικῶν ἐμβατηρίων, τὰ ὅποια ἔψαλλον οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιῶται πρὸ τῆς μάχης. Ἐποίησε τὰς ἐλεγείας «Εὐνομιαν», «Υποθήκας» κλπ.

Ἡλ. Ἀν. 6.01', Δ. 6 45'
 Σελήνης τελευτ. τέταρτ.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 249/116
 Ἀνάμν. θ. ὄρχ. Μιχαήλ

6

6.9.1955— Οἱ Τοῦρκοι προβαίνουν εἰς λεηλασίας τῶν Ἑλληνικῶν καταστημάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης.
 6.9.1946— Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου σχηματίζει τὴν Ἐθναρχίαν.

Καμιὰ φυλὴ δὲν μπορεῖ νὰ εὐημερήσῃ ὡς πού νὰ μάθῃ, ὅτι ἀξιοπρέπεια καὶ δημιουργία ὑπάρχει τόση στὸ ὄργωμα τοῦ χωραφιοῦ ὅση καὶ στὸ γράψιμο ἑνὸς ποιήματος.
 (Μπόκερ Οὐάσιγκτων)

Ἡλ. Ἀν. 6.02', Δ. 6.43'
 Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 250/115
 Σώζοντος μάρτυρος

7

Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀλλὰ ὅτε τόπον τῇ ὀργῇ γέγραπται γάρ ἐμοὶ ἐκδικησῆς, ἐγὼ ἀνταποδώσω. λέγει Κύριος.
 (Ρωμ. ιβ' 19)

Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
 (Ἰωάν. γ' 13 - 17)

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀπροσμέτρητος πρὸς τὸ πλάσμα Του κατεδείχθη, διότι Οὗτος «τὸν υἱὸν Αὐτοῦ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον ὃχι διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' Αὐτοῦ». Ἡ ἀπλὴ ἀλήθεια τοῦ Ἐὐαγγελίου ρησῆς ἐκφράζει ὅλην τὴν ἀγάπην τοῦ Δημοουργοῦ, διότι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Θείου Λόγου δὲν εἶναι ἔργον δικαιοσύνης, πλὴν περισσότερον τιμωρίας, ἀλλὰ περιττοῦτος ἀπόδειξις στοργῆς καὶ μέσον σωτηρίας καὶ λυτρώσεως.

Ἡλ. Ἀν. 6.03', Δ. 6.42'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 251/114
Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου

8

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ὁ πατὴρ τῆς Ἑλληνικῆς τραγωδίας. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἐλευσίνα 525—456 π.Χ. Περιώρισε ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ τὸν Θέσπιν τὸν χορὸν. Ἐβαλε καὶ δευτέρο ἥθοποιοί. Ἡ δυνατὴ του φαντασία ἐμψυχώνει τὴν φύσιν, τὸν μῦθον καὶ τὰς πράξεις τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπίστευεν εἰς τὴν ἀτασίαν τῆς μοίρας τῶν ἀνθρώπων.

Αἰσχύλος

Ἡλ. Ἀν. 6.04', Δ. 6.40'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 252/113
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης

9

ΒΑΚΧΥΛΙΔΗΣ (505 — 430 π.Χ.). Κατήγετο ἀπὸ τὴν Κέω. Ἐγραψε ἐπινίκους ὑμνοὺς ὕμνους, ὅπου ἐξυμνεῖ τὰς ἀνθρωπίνους ἀρετὰς καὶ ψέγει τὰς κακίας.

8.9.1821— Ὁ Γεωργάκης Ὀλύμπιος ἀντινάσσει τὴν Πυριτιδαποθήκην τῆς Μοῆς τοῦ Σέκκου.

9.9.1912— Ἡρχισε τὰς ἐργασίας του εἰς Βόλον τὸ Γ' Πανελλήνιον Συνέδριον Γεωργίας, Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου.

Ἡ ἐπιστήμη ὑπερβιβίνει τὰ ἀρχαῖα θαύματα τῆς μυθολογίας.

(Ἔμμερσον)

Ἡλ. Ἀν. 6.05', Δ. 6.39'
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 253/112
Μηνοδώρας, Μητροδώρας

10

Τὸ κόστος τῆς ζωῆς ἀποικελεῖ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματός σου καὶ τῶν χονδροειδῶν συνηθειῶν σου.

(Λόρδος Μάκιντος)

10.9.1898— Δολοφονία τῆς αὐτοκρατείας Ἐλισάβετ τῆς Αὐστρίας.

10.9.1948— Ὁ βρεττανὸς πιλότος Τζῶν Ντέρρυ διασπᾶ τὸ «φράγμα τοῦ ἤχου» μὲ ἀεροπλάνο Ντέ Χάβιλαντ, ἐπιτυγχάνοντας 1.230 χιλιόμετρα τὴν ὥρα.

ΕΦΟΡΟΣ, Διάσημος ἱστοριογράφος ἀπὸ τὴν Κύμην τῆς Μ. Ἀσίας (405—330 π.Χ.). Ἐγραψεν «Ἱστορίας» εἰς 30 βιβλία, πού ἀποτελοῦν τὴν πρώτην καθολικὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων. Ἦτο καὶ περιηγητὴς καὶ γεωγράφος διάσημος.

Ἡλ. Ἀν. 6.06', Δ. 6.37'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 254/111
Εὐανθίας, Διοδώρου ὄσ.

11

Τῶν παθῶν κρίσει καὶ ἀσκήσει περιγιγνόμεθα.

(Πλούταρχος)

Ἡ ἀποφυγὴ τῆς κοκίας εἶναι ἀρχὴ τῆς ἀρετῆς καὶ ἀρχὴ τῆς σοφίας

(Ὁράτιος)

εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἀνοησίαν.

*Ηλ. *Αν. 6.06', Δ. 6.35'

Σελήνη 29 ημερών

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 255/110

Αυτόνομου, Δανιήλ μ.

12

12.9.490 π.Χ.— *Η έν Μαραθῶνι μάχη. 12.9.1837.— *Ο Μόρς παρουσίασε τήν πρώτην συσκευήν τοῦ ηλεκτρικοῦ τηλεγράφου.

ΙΟΦΟΚΛΗΣ ὁ μέγιστος τῶν τραγικῶν (496—405 π.Χ.). Περιώρῃσε τήν δρᾶσιν τοῦ χοροῦ εἰς τό δράμα καί ἠθέησε τά διαλογικά μέρη. Διακρίνεται διά τήν ἀριστοτεχνικήν πλοκήν τῶν μύθων καί τοὺς ἰδανικοὺς χαρακτήρας πού διεμόρφωσε.

*Ηλ. *Αν. 6.07', Δ. 6.34'

Νέα Σελήνη

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 256/109

Κορνηλίου ἑκατοντάρχου

13

ΗΣΙΟΔΟΣ ὁ πατήρ τοῦ διδασκτικοῦ ἔπους. *Γεννήθη περί τό 750 π.Χ. εἰς *Λακρὰν τῆς Βοιωτίας. *Ἐγραψε τήν «Θεογονίαν» ὅπου πραγματεύεται περί γενέσεως τοῦ Κόσμου καί τά «Ἔργα καί ἡμέραι» ὅπου ἐξάγει τήν σημασίαν τῆς ἐργασίας.

**Ὁ ἠθοποιὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού, ὅταν δέν συζητᾶνε γι' αὐτόν, δέν προσέχει τί λένε.*
(*Μάρλον Μπράντο*)

*Ηλ. *Αν. 6.08', Δ. 6.32'

Σελήνη 1 ἡμερῶν

ΚΥΡΙΑΚΗ 257/108

*Υψώσις τιμίου Σταυροῦ

14

Μή ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλά φρονεῖν εἰς τό σωφρονεῖν.

(Ρωμ. β' 3)

Κυριακὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ

*Ἐπειδὴ σήμερον, λόγῳ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀναγινώσκεται εἰδικὴ Ἐθαγγελικὴ περικοπή, ἐκτὸς τῆς σειρᾶς τῶν Κυριακῶν, διὰ τοῦτο παραθέτομεν ἐνταῦθα τὸ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ ὑπόμνημα τῆς εορτῆς. «Τοῦτον - τὸν Σταυρόν - ζητήσασα ἐν Ἱερουσαλήμ ἢ μακαρία Ἑλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, εὔρε κεκοιμημένον ἐν γῇ, περὶ τὸ 325 ἔτος» εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων Πατριάρχου Μακαρίου, ἰδὼν αὐτὸν ὁ λαός, ἐβόησε τό, **Κύριε ἐλέησον**. Ἰστέον δὲ ὅτι, μετὰ τήν εὔρεσιν ταύτην τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μέρος μὲν αὐτοῦ ἠνέχθη τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν, χάριν εὐλογίας· τὸ δὲ λοιπόν, καταλειφθὲν ἐν Ἱεροσολύμοις, διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ἔτους· ὅτε, λεηλατήσαντες τήν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τήν ἐαυτῶν πατρίδα (Ἰανουαρίου 22). Ὑστερον δέ, κατὰ τὸ 628 ἔτος, ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ Ἡράκλειος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τιμίου Σταυρόν, καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν».

Ἡλ. Ἀν. 6.09', Δ. 6.31'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 258/107
Νικήτα μεγαλομάρτυρος

15

Ἀριστοφάνης

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ. Ὁ διασημότερος κωμικός τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν (450 — 386 π.Χ.). Διέπρεψεν εἰς τὴν πολιτικὴν σάτιραν, ὅπου καυτηριάζει τῇ διαφθορᾷ τῶν ρητόρων καὶ τῶν δημαγωγῶν. Ἐκπροσωπεῖ τὴν ἀρχαίαν Ἀττικὴν κωμῶδιαν, ἐνῶντων τὴν εὐτράπελον κωμικότητα μὲ τὴν πλέον χαριτωμένην ποίησιν καὶ γλῶσσαν.

Ἡλ. Ἀν. 6.09', Δ. 6.29'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 259/106
Εὐφημία μεγαλομάρτυρ.

16

16.9.1687— Ὁ Ἐνετός στρατάρχης Μοροζίνης πολιορκῶν τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐπιφέρει διὰ βομβαρδισμόῦ μερικὴν καταστροφὴν τοῦ Παρθενῶνος.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ. Περιφανὴς ἱστορικός θεωρούμενος ὡς «πατὴρ τῆς ἱστορίας». Ἐγεννήθη εἰς Ἀλικαρνασσὸν 484 — 410. Τὸ ἔργον του «ἱστορίας Ἀποδείξεις» θεωρεῖται ὡς τὸ πρῶτον σοβαρὸν ἱστορικὸν ἔργον, διακρινόμενον διὰ τὴν γνώσιν τῆς Γεωγραφίας, τῶν ἱστορικῶν πηγῶν καὶ τὴν ἐνωτικὴν ἰδέαν τῆς πανανθρωπίνης ἱστορίας.

Ἡλ. Ἀν. 6.10', Δ. 6.28
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 260/105
Σοφίας, Ἐλπίδ., Ἀγάπης

17

17.9.1808.— Ἰδρυσίς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων.

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ ὁ Κεῖος (556—468). Ἐξοχος λυρικός ποιητὴς ἐφάμιλλος τοῦ Πινδάρου. Ἐποίησε τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν Θερμοπύλαις καὶ ἐν Μαραθῶνι πεσόντων. Διέκρινε τὰ μακρὰ καὶ τὰ βραχέα φωνήεντα. Ἐφεῦρε τὴν μνημονικὴν τέχνην.

Μέτρον καὶ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια κεκόσμηται. (Δογγίνος)
Ἡ μὲν ἄθνημία οἶζα τῶν κακῶν, ἡ δὲ ἐπιμέλεια μήνηρ πεισῶν τῶν ἀρετῶν. (Ἐπίκτητος)

Ἡλ. Ἀν. 6.11', Δ. 6.26'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 261/104
Εὐμενίου Γορτύνης μ.

18

18.9.1834— Αἱ Ἀθηναὶ ὀνομάζονται πρῶτὴν τεύουσα τῆς Ἑλλάδος (ὁ Ὄθων Α' καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐγκατεστάθησαν ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 10ης Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους).

Ἡ ἀπαισιοδοξία ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ πρὸν συχρᾶ προέροχεται ἀπὸ τὴν ἀγνοίαν τῶν σφαλμάτων καὶ τῶν δυστυχιῶν τοῦ παρελθόντος. (Υποκόμης Σάμουελ)

Ηλ. 'Αν. 6.12', Δ. 6.25'
 Σελήνη 6 ημερών
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 262/103
 Τροφίμου, Σαββατίου μ.

19

19.9.1859—Εισήχθη ὁ ἠλεκτρικὸς τηλέγραφος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
 19.9.1915—Ἐξῆλθεν ἡ Βουλγαρία εἰς τὸν Α' Παγκόσμιον πόλεμον.
 20.9.480 π.Χ.—Ἡ ἐν Σαλαμίनि ναυμαχία.

ΙΟΛΩΝ* Διάσημος Ἀθηναῖος νομομαθὴς καὶ ποιητὴς (640—558 π.Χ.). Ἀνύψωσε μὲ τὰ ποιήματά του τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν Ἀθηναίων καὶ διὰ τῶν νόμων του ἀπῆλλαξε τὴν πόλιν τοῦ ἀπότοῦς ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἐκαλυτέρευσε τὴν θέσιν τῶν πτωχῶν.

Ἡλ. 'Αν. 6.13', Δ. 6.24'
 Σελήνης Πρῶτον Τέταρτ.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 263/102
 Εὐσταθίου μεγαλομάρτ.

20

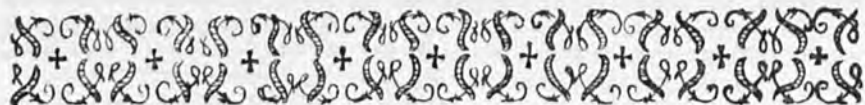
20.9.1870—Ἡ Ρώμη καταλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων καὶ ἀνακηρύσσεται πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας.
 20.9.480 π.Χ.—Ναυμαχία Σαλαμίνας.

Καλύτερα νὰ εἶναι κανεὶς ἀνιαρὸς παρὰ στριμμένος.

(*Ροβέρτος Μέντζις*)

Εὐλογημένος ὁποιος βρῆκε τὴν κατέλληλη δουλειά· ἄς μὴν ζητήσῃ ἄλλη ἀπασχόληση.

(*Κορλαίλ*)

Ἡλ. 'Αν. 6.14', Δ. 6.22
 Σελήνη 8 ημερών
ΚΥΡΙΑΚΗ 264/101
 Κοδράτου ἀπ., Ἰωῶν πρ.

21

Εὐλογητε τοὺς διάκονους ὑμᾶς, εὐλογητε καὶ μὴ καταρασθε.

(*Ρωμ. ιβ' 14*)

**Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ
 (Μάρκου η' 34 καὶ θ' 1)**

Ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάστασις τῆς ψυχῆς, ἡ χαρὰ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, προϋποθέτει ἀγῶνας καὶ θυσίας, τὴν διαρκῆ μερίμναν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κερδίσῃ τὴν ψυχὴν του, διότι οὐδὲν ἀντάλλαγμα ὑπάρχει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ». Εὐτυχὴς ὅστις δύναται νὰ ἀγωνισθῇ καὶ νὰ θυσιασθῇ, διότι τότε θὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ «ὅταν Οὗτος ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων».

Ἡλ. Ἀν. 6.15', Δ. 6.20'

Σελήνη 9 ἡμερῶν

ΔΕΥΤΕΡΑ 265/100

Φωκᾶ, Μαρτίνου μ.

22

Πίνδαρος

ΠΙΝΔΑΡΟΣ. Ὁ μέγιστος τῶν λυρικῶν ποιητῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἐγενήθη εἰς τὰς Κυνὸς Κεφαλὰς τῆς Βοιωτίας (522 — 441 π.Χ.). ἔχει ὡς καὶ ὁ Ὅμηρος σημασίαν ἐθνικοῦ ποιητοῦ. Τὰ ποιήματά του ἀνήκουν εἰς ὄλα τὰ εἶδη τῆς χορικῆς λυρικῆς ποιήσεως. Ἐξόμνησε τὰς ἀρετὰς τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τὴν ὠραιότητα τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως.

Ἡλ. Ἀν. 6.16', Δ. 6.18'

Σελήνη 10 ἡμερῶν

ΤΡΙΤΗ 266/99

Σύλληψις Προδρόμου

23

23.9.1863— Ψηφίζεται ἡ Ἐνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τὴν Ἑλλάδα.

23.9.1860— Θάνατος τοῦ Γερμανοῦ φιλοσόφου Ἀρθούρου Σοπενχάουερ.

23.9.1821.— Κατελήφθη ἡ Τριπολιτοῦσα.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ ἢ Τεισιᾶς. Ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀποίκων τῆς Σικελίας (640 — 555). Ἐγένετο ἰδρυτὴς τῆς χορικῆς λυρικῆς ποιήσεως. Ἐξεύρε πολλὰς μορφὰς λυρικῆς ποιήσεως. Ὡς κύριον στοιχεῖον τῆς ποιήσεώς του εἶχε τὸν μῦθον, ὁ ὁποῖος ἐξελλίσσεται ἐν χορῷ ἀνευ διαλόγου.

Ἡλ. Ἀν. 6.17', Δ. 6.17'

Σελήνη 11 ἡμερῶν

ΤΕΤΑΡΤΗ 267/98

Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης

24

24.9.1887— Ἐφαρμογὴ ἐργασιῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πύργου— Πατρῶν.

24.9.1908— Κήρυξις τῆς Ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ. Διάσημος ἱστορικός ἐκ Χίου γεννηθεὶς τὸ 380. Ἐγράψε «τὰ Ἑλληνικά» του εἰς 12 βιβλία, ὅπου συνέχισε τὴν ἱστορίαν τοῦ Θουκυδίδου μέχρι τῆς ἐν Κνίδῳ ναυμαχίας. Ἐπίσης ἔγραψε εἰς 58 βιβλία τὰ «Φιλιππικά».

Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ κράτιστα. (Σόλων)

Ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος εἶναι γιὰ τοὺς ἀρχαίους ἡ κυριώτερα ἀρετὴ. (Σοπενχάουερ)

Ἡλ. Ἀν. 6.17', Δ. 6.15'

Σελήνη 12 ἡμερῶν

ΠΕΜΠΤΗ 268/97

Εὐφροσύνης, Παφνουτίου

25

25.9.1513— Ὁ ἔξερευνητὴς Μπαλμπόα ἀντικρύζει ὡς πρῶτος εὐρωπαϊὸς τὸν Εἰρηνικὸν Ὀκεανόν.

Πολλὰ λόγια σὴν τύχη μπορεῖ νὰ μαλακώσουν ἢ νὰ πληγώσουν τὴν πληγωμένη καρδιά. (Οὐάλτερ Σκὼτ)

Κανόνι καὶ ἀριθμοὶ καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς χρωμέθα, ἴνα μηδαμοῦ τὸ εἶκῃ καὶ ὡς ἔτυχε τοῖς ἔργοις ἐγγίγνεται. (Πλούταρχος)

Ἡλ. Ἀν. 6.18', Δ. 6.14'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 269/96
Μετάρστας Ἰω. Θεολόγ.

26

26.9.1815— Σύμψηξις τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας* (δηλαδὴ τῆς ἀλληλοὑποστηρίξεως τῶν μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης διὰ τὴν ἀπολυταρχικὴν διοίκησιν τῶν λαῶν των).

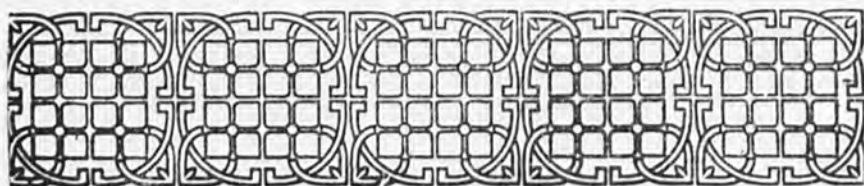
ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ ὁ Πάριος (725 — 650 π.Χ.). Θεωρεῖται ὡς εἰς ἓκ τῶν μεγαλυτέρων λυρικῶν ποιητῶν τῆς ἀρχαιότητος. Εἰσήγαγε τοὺς μετρικοὺς πόδας τοῦ Ἰάμβου καὶ τοῦ τροχαίου εἰς τὴν ποίησιν, ἣ ὅποια μέχρι τοῦδε ἐγνώριζε μόνον τὸν δάκτυλον.

Ἡλ. Ἀν. 6.19', Δ. 6.12'
Πανσέληνος
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 270/95
Καλλιστράτου, τῶν 49 μ.

27

27.9.1831— Ὁ πρῶτος κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Καποδίστριας δολοφονεῖται ἐν Ναυπλίῳ ὑπὸ τῶν Μαυρομιχαλαίων.
27.9.1808— Ἐναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἐρφοῦρτης.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ. Ὁ πατὴρ τῆς βουκολικῆς ποιήσεως, γεννηθεὶς εἰς Συρακοῦσας τὸ 310—245 π.Χ. Ἐτραγοῦδῆσε μὲ εἰδυλλιακὴν χάριν τὴν ζωὴν τῶν βουκόλων, τῶν γεωργῶν καὶ τῶν ἀλιέων, γενόμενος πρόδρομος τοῦ Βιργιλίου.

Ἡλ. Ἀν. 6.20', Δ. 6.11'
Σελήνη 15 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 271/94
Χαρίτωνος, Νίκωνος ὄμ.

28

Θέλεις μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς.

(Ρωμ. ιγ' 3)

Κυριακὴ Α΄.
(Δουκᾶ ε΄. 1—11)

Μεγαλειώδης εἰς τὴν ἀπλότητά της καὶ χροακτηριστικὴ ἡ περικοπὴ αὐτῆ τοῦ Ἐὐαγγελίου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς καλεῖ τὸν Σίμωνα νὰ κατασιῇ μαθητὴς Του καὶ κήρυξ τῆς Ἀληθείας. Τὸ θαῦμα τῶν ἰχθύων ἀπλῶς ἐντυπωσιάζει, διότι ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν ἀπλοῦν ἀλιέα ἰχθύων ἀπευθύνεται λέγων «ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσει ζωγρῶν ἀνθρώπων». Ἀπὸ τῆς μεγάλης αὐτῆς στιγμῆς ὁ Διδάσκαλος εὔρε τὸν μαθητὴν καὶ ὁ μαθητὴς καλεῖται νὰ ἀναλάβῃ τὴν μεγάλην του ἀποστολήν: νὰ γίνῃ ἀλιεὺς ἀνθρώπων.

Ἡλ. Ἀν. 6.21', Δ. 6.09'

ΔΕΥΤΕΡΑ 272/93

Σελήνη 16 ἡμερῶν
Κυριακοῦ, Τρύφωνος μ.

29

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ. Ὁ μεγαλύτερος τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν. Ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ 460—395 π.Χ. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Θουκυδίδου Ξυγγραφή» πρῶτος εἰσάγει τὴν μέθοδον τῆς ἀμερολήπτου κρίσεως τῶν ἱστορικῶν πηγῶν καὶ τὴν βαθυτέραν διερεύνησιν τῶν αἰτίων τῶν ἱστορικῶν γεγονότων. Ὑπῆρξε σύγχρονος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον μὲ τόσον δύναμιν ἀφηγήθη.

Θουκυδίδης

Ἡλ. Ἀν. 6.22', Δ. 6.03'

Σελήνη 17 ἡμερῶν

ΤΡΙΤΗ 273,92

Γρηγορίου Ἀρμενίας

30

30.9.1918— Θάνατος ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ Ἰωάννου Γκούρα.

Ὁ ἠθικός μου βίος χρονολογεῖται ἀπὸ τότε ποὺ ἄρχισα νὰ ταξιδεύω. Ἡ ψυχὴ μου ξύπνησε ἀπότομα, ὅταν γνώρισα τὸν κόσμον. Τὰ χρόνια ποὺ ἀφιέρωσα σὲ ταξίδια μὲ γέμισαν ὅμως μ' ἕνα τέτοιο κρᾶμα πόνου καὶ χαρᾶς, ὥστε μὲ γέρασαν περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι θὰ μὲ γεροῦσε μιὰ δλόκληρη ζωὴ, ἂν τὴν περοῦσα κλεισμένος στὰ ὄρια τῆς πατρίδος μου. Ἀπὸ τὰ ταξιδιά μου γύρισα φορτωμένος, μὲ τὰ λάφυρα τῆς πείρας καὶ ἀπογυμνωμένος ἀπὸ τὰ πλοῦτη...τῆς ἀμαθείας! (Μ. Ράσεελ)

Ἡ Ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι, οὐδὲ δύναται νὰ εἶναι ἀνθάξιτον κατασκευάσιμον, οὐδὲ νοεῖται νὰ ἐργάζεται ἐν τῷ κενῷ· ἄλλως καθίσταται ἐξωκοινωνικὸν φαινόμενον καί, ἀντὶ νὰ εἶναι συντελεστής προόδου, μεταβάλλεται εἰς ἀποσυνθετικὸν καὶ ἀντιδραστικὸν παράγοντα, ἀληθὲς καρκίνωμα τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ Ἐκπαίδευσις σήμερον εὐρίσκειται εἰς μίαν διασταύρωσιν ὁδῶν. Ὅλοι αἱ ἀβεβαιότητες, ὅλοι αἱ ἐλπίδες καὶ ὅλοι οἱ φόβοι τῆς συγχρόνου ζωῆς ἔχουν μοιραίαν τὴν ἀνιανάκλασιν τῶν εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν. Ἡ Ἐκπαίδευσις ὀφείλει νὰ στηρίζεται εἰς τὴν πραγματικότητά ἐνός τόπου, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει τὸ παρελθόν του, ἀλλ' ἰδιαίτερα αἱ γεωοικονομικαὶ καὶ γεωπολιτικαὶ του συνθήκαι καὶ αἱ βλέψεις του διὰ τὴν μελλοντικὴν του ἐξέλιξιν. Ὅφειλε νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ ἱκανοποιῇ τὰς ζωτικὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας, ν' ἀναβιβάξῃ τὸ πολιτικὸν ἐπίπεδον μιᾶς χώρας, νὰ διαπλάσῃ ἀνθρώπους, νὰ καταστῆξῃ ἐπαγγελματίας καὶ νὰ μορφώῃ πραγματικούς τῆς Ἐπιστήμης θεράποντας. (Στρ. Κ. Παπαϊωάννου)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τι έπραξα — Τι παρέλειψα να πράξω — Τι δέον να κάμω —
Γεγονότα — Έντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

*Υπόλ. 31/8/58 Δρ.

*Εσοδα Σεπ)βρίου >

Τὸ ὅλον Δρ.

*Εξοδα Σεπ)ρίου Δρ.

*Υπόλ. εἰς νέον »

Τὸ ὅλον Δρ.

Ἄξιωμα Δέκατον

«Βελτιώσεθε, ἐνισχύοντες τὰ ἀσθενῆ σας σημεῖα»

Τὸ ἀπλοῦν αὐτὸ ἀξίωμα ἔχει πολὺ περισσοτέραν σημασίαν, ἀπ' ὅτι ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται. Δὲν εἶναι σπουδαιότερα ἢ φύσις τῶν συναλλαγῶν, ἀλλὰ ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἐν ἀξίωμα, σχετικὸν μὲ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Σπάνιοι μεταξὺ ἡμῶν εἶναι οἱ ἔχοντες τὸ θάρρος ὅπως κρίνουν ὑγιᾶς τὸ τί πράττουν. Συνήθως ἐπιμένομε εἰς τὰς ἐπιτυχίας μας καὶ θεωροῦμεν τὰ χονδροειδῆ σφάλματά μας ὡς τυχαῖα γεγονότα. Πολλοὶ ἐπιχειρηματίαι προσκολλῶνται εἰς τὴν συνήθειαν αὐτήν. Ἐκθέτουν τὰς ἐπιτυχίας των καὶ ἀποκρύπτουν τὰς ἀποτυχίας. Ὅτιαν ἐπιτυχίαν, ἢ ἀξία ἀνήκει εἰς αὐτούς. Ὅτιαν ἀποτυχίαν, κάποιος ἄλλος πιαίει. Ὅλιγοὶ εἶναι ἀρκετὰ σιωπικοὶ ὅπως ἀντιμετωπίζουν ἀμερολήπτως πάσας τὰς πράξεις των, καλὰς καὶ κακὰς, ἵνα κρίνουν τὴν ποιότητα τῶν ἱκανοτήτων των. Καὶ ἐν τούτοις, τὰ γεγονότα εἶναι γεγονότα. Εἶναι δὲ προτιμότερον νὰ βλέπωμεν τὰ πράγματα ὅπως εἶναι καὶ ὄχι ὅπως τὰ φανταζόμεθα. Ἀξίζει περισσοτέρον ὅπως βλέπωμεν, ἀντὶ νὰ φανταζόμεθα ἢ νὰ μαντεύωμεν. Δὲν διαλαλοῦμεν βεβαίως τὰς ἀποτυχίας μας, δὲν ἀποκρύπτομεν ὁμως τὴν ἀλήθειαν ἀπο τὸν ἑαυτὸν μας. Μόνον οἱ μέσοι ὁροὶ ἀποδόσεως ἀποκαλύπτουν τὸ ἀποτέλεσμα. Ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις διατὶ ἐπιτυχίαν μῆτροι ἀνθρώποι καὶ ἀποτυχίαν ἰδιοφυῖαι. Εἰς τὰς συναλλαγὰς δὲν ἐπιτυγχάνει ὅστις τρέχει, ἀλλ' ὅστις ἔχει ἀντοχὴν καὶ ἐπιμονήν. Εἰς μίαν ὀργάνωσιν, ἐπιτυχίς μέσοι ἀποδόσεως ἐπιτυγχάνονται διὰ τριῶν τρόπων :

1. Βελτίωσις τοῦ τμήματος, τὸ ὁποῖον ἀποδίδει ὀλιγώτερον.

2. Ἡμερήσιαι ἐκθέσεις προόδου ἐργασιῶν.

3. Ἀνάπτυξις πνεύματος ἀφοσιώσεως καὶ συνεργασίας τοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ παραγωγή πρέπει νὰ συνεχίζεται κανονικῶς καὶ ὄχι σπασμωδικῶς. Ὁ ἐπιχειρηματίας δὲν πρέπει νὰ ἔχη νεῦρα, ὅπως ὁ καλλιτέχνης. Πρέπει νὰ ἐργαζόμεθα ἀκαταπαύστως, ὡς ἐκάστη ἡμέρα νὰ εἶναι κρίσιμος, διότι ἡ ζωὴ εἶναι μία συνεχὴς κρίσις. Τότε δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ὅπως ἀρκοῦμεθα μὲ συγκατάβασιν εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλὰ πρέπει ὅπως χαράσσωμεν προκαταβολικῶς καθημερινὸν πρόγραμμα δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας. Τὸ ἀξίωμα τοῦτο μᾶς χορηγῆ ἑξαιρετικὴν δικαιολογίαν διατὶ πρέπει νὰ μορφώσωμεν τὴν μᾶζαν τοῦ προσωπικοῦ μας. Οἱ λαμπροὶ ἀξιωματοῖχοι, τὰ μεγάλα κανόνια καὶ τὰ ἐπίδοξα σχέδια δὲν οὐνοῦν ἓνα καλὸν στρατόν. Χρειαζόνται καὶ καλοὶ στρατιῶται.

Ἐὰν θέλετε ὅπως αὐξήσητε τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὀργανώσεώς σας, βελτιώσατε τὸν μέσος ἀποδόσεως ἐργαζόμενον.

Τὸ λειτούργημα τοῦ διοικητικοῦ στελέχους καθίσταται δομη-
ραι πλέον σύνθετον, πλέον διακεκριμένον καὶ πλέον εἰδικευ-
μένον· συνεπῶς πλέον ἀπαραίτητον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν.

τινά. τῆς ὁποίας τὸ εἰσόδημα καὶ ἡ ἀπασχόλησις ὑφίστανται μεγάλας διακυμάνσεις.

Θὰ καταφύγωμεν πάλιν εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα τῶν τριῶν χωρῶν Α, Β καὶ Γ.

*Ἐάν ἡ χώρα αὕτη (Β) ὑφίσταται ἰδιαιτέρως ὀξείας οἰκονομικὰς διακυμάνσεις, κυριώτατα λόγῳ ἀποτόμων καὶ ἀπροβλέπτων διακυμάνσεων τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν της, τότε αἱ νομισματικαὶ ἀρχαὶ της δύνανται νὰ θεωρήσῃν ὡς εὐλογον μέτρον οἰκονομικῆς πολιτικῆς τὴν καθιέρωσιν ποσοτικῶν ἢ συναλλαγματικῶν περιορισμῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνθαρρύνσεως τοῦ ἐμπορίου τῆς χώρας Β καὶ μὲ τὴν χώραν Γ, παρ' ὅλον ὅτι τοῦτο, μὲ ἀποκλειστικὸν κριτήριον μίαν στατικὴν θεώρησιν τῶν διεθνῶν τιμῶν, δὲν θὰ ἦτο ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἐνδεδειγμένη πολιτικὴ, ἥτοι ἀπλούστερον συμβαίνει τὸ ἐξῆς :

Αἱ ἀρχαὶ τῆς χώρας Β θυσιάζουν προσωρινῶς τὴν δυνατότητα περιορισμοῦ ὠρισμένων ἀγαθῶν ἐκ τῆς εὐθηνότερας χώρας Α, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ μειώσῃν τὰς, μέσῳ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, διαταρακτικὰς ἐπιδράσεις τῆς χώρας Α πρὸς τὴν ἰδικὴν των.

*Ἐπιθυμοῦμεν νῦν νὰ ἐξετάσωμεν ἓν διαφορετικὸν τύπον προβλήματος, καὶ πρὸς τοῦτο θὰ καταφύγωμεν εἰς παράδειγμα μὲ 5 χώρας.

Οὕτω, ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ πέντε αὗται χώραι διαιροῦνται ὡς κατωτέρω, εἰς :

I) Χῶραι Ε1 καὶ Ε2 (ἐλλειμματικαὶ χώραι εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν).

II) Χῶραι Ι (ἰσοζυγισμένη εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς λογαριασμούς).

III) Χῶραι Π1 καὶ Π2 (πλεονασματικαὶ εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν).

*Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ἀκόλουθον πρόβλημα. Αἱ ὡς ἄνω πέντε χώραι, δι' αὐξομειώσεων τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου καὶ διὰ τῆς καταλλήλου δημοσιονομικῆς πολιτικῆς, ἐξασφαλίζουν τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν ἰσορροπίαν. *Υποθέτομεν, ὅτι τὰ ἡμερομίσθια καὶ ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος ἐκάστης χώρας, παραμένουν σταθερά.

*Ἐπίσης ὑποθέτομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει δυνατότης προσφυγῆς εἰς βραχυπρόθεσμον διεθνή δανεισμὸν διὰ τὴν ἐξισορρόπησιν προσωρινῶς τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν αὐτῶν. Ἐπομένως ἀποφασίζεται νὰ γίνῃ προσφυγὴ εἰς διαφόρους περιορισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτεύξεως ἐξωτερικῆς ἰσορροπίας. Τὸ ἐρώτημα εἶναι πῶς θὰ ἐφαρμοσθοῦν οἱ περὶ οὗ ὁ λόγος περιορισμοί : ὑπὸ μιᾶς ἐκάστης χώρας χωριστά, ἀποσκοπούσης εἰς τὴν ἐξισορρόπησιν τοῦ ἰδικοῦ της ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἢ θὰ ἦτο ἴσως προτιμότερον νὰ καθορισθοῦν ὑπὸ μιᾶς διεθνούς ὀργανώσεως τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος μέτρων.

Εἰς τὸ παράδειγμα τῶν δύο χωρῶν εἶναι γνωστὸν ὅτι, ἐάν τὸ σύνολον τῶν ὀριακῶν ροπῶν πρὸς εἰσαγωγὴν ἴσονται πρὸς τὴν μονάδα, τότε ἀπλῶς καὶ μόνον, διὰ τῶν διορθωτικῶν ἀλλαγῶν τοῦ εἰσοδήματος, ἐπιτυγχάνεται μία ἀποκατάστασις τοῦ ἐξ ὑποθέσεως διαταραχθέντος ἰσοζυγίου πληρωμῶν. *Ἀλλὰ εἰς τὸ παράδειγμα τῶν 5 χωρῶν, τὸ ἀνωτέρω δὲν ἰσχύει καὶ τοῦτο διότι, ἐάν ἡ χώρα Ε1 ἐπέβαλε περιορισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ μειώσῃ ἔστω κατὰ 20 % τὰς ἐκ πάσης προελεύσεως

εισαγωγιάς αυτής, τότε εν μέρος τῶν μειώσεων αὐτῶν θά ἐπιπτε καί ἐπι τῆς χώρας F2 καί οὕτω, ἐνῶ τῆς μιᾶς ἐλλειμματικῆς χώρας τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν ἐξισορροπεῖτο, τῆς ἄλλης ἐλλειμματικῆς χώρας τὸ ἰσοζύγιον θά παρουσίαζε μίαν ἔτι περαιτέρω ἐπιδεινωθεῖσαν κατάστασιν. Ἐπομένως, διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ μόνον διὰ τῶν διορθωτικῶν κινήσεων τοῦ εἰσοδήματος ἰσορροπία εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν 5 χωρῶν, ἀπαιτεῖται ὅπως τὸ σύνολον τῶν ὀριακῶν ροπῶν πρὸς εἰσαγωγὴν εἶναι οὐσιωδῶς μεγαλύτερον τῆς μονάδος.

Τὸ κύριον μέλημα εἰς μίαν τοιαύτην περίπτωσιν εἶναι νὰ ἀποκατασταθῆ ἡ ἔξωτερικὴ ἰσορροπία καί τῶν 5 χωρῶν διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν διακριτικῶν μέτρων τῶν ἐλλειμματικῶν χωρῶν μόνον ἔναντι τῶν πλεονασματικῶν χωρῶν καί νὰ μὴν ὑπάρχη, κατ' ἀκολουθίαν, ἐπιπτώσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους τῶν μέτρων μεταξύ αὐτῶν καί τῶν ἰδίων ἐλλειμματικῶν χωρῶν.

Εἶναι εὐχερὲς νὰ ἀποδειχθῆ μὲ ἀπλοῦν ἀριθμητικὸν παράδειγμα, ὅτι μία συντονισμένη ἐφαρμογὴ περιορισμῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν θά ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιφέρῃ γενικὴν ἐξισορρόπησιν τῶν ἰσοζυγίων πληρωμῶν τῶν 5 χωρῶν μὲ πολὺ μικροτέραν ἐλάττωσιν τῆς ποσότητος καί ἀξίας τῶν διεθνῶς ἀνταλλασσομένων προϊόντων ἀπὸ ὅ,τι θά συνέβαινε, ἐάν ἐκάστη χώρα, μὲ γνώμονα τὰ ἰδικά της ἀποκλειστικῶς προβλήματα, προσεπάθει νὰ ἀνεύρῃ τὴν λύσιν αὐτῶν. Τὸ ἐρώτημα ὅμως παραμένει. Λύτῃ ἢ συντονισμένη ἐφαρμογὴ τῶν ποσοστῶν καί ἄλλων περιορισμῶν εἶναι ἡ προτιμητέα λύσις; Προκειμένου νὰ ἀπαντήσῃ τις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο, τοῦ ὅπου οὐ ἡ σημασία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποτιμηθῆ, θά ἔπρεπε νὰ διαγράψῃ, ἐν ὀλίγοις, τὰς δυσκολίας αὐτῆς τῆς «συντονισμένης», ἃς τὴν ἀποκαλέσωμεν, λύσεως.

1. Θά πρέπει νὰ ὑπάρχη μία διεθνὴς ἀρχή, ἥτις νὰ κληθῆ νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐτὰ τὰ μέτρα. Περίεργα μέτρα, ἐκ πρώτης ὄψεως, θά ἦτο ἀπαραίτητον νὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν εἰς μίαν τοιαύτην ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος, ὅπως π.χ. ὅτι ἡ χώρα E1, εἰς τὰ πρῶτα στάδια τῆς ἀσκήσεως τοιαύτης πολιτικῆς θά παρίστατο ἀνάγκη νὰ συγκεντρώσῃ ὅλους τοὺς περιορισμοὺς τῆς εἰς τὰς συναλλαγὰς τῆς μετὰ τῆς χώρας E2 καί Π1 καί μόνον, ἐξαιρουσα τῶν τοιούτων μέτρων τὴν χώραν I ἢ / καί, τὴν χώραν Π2. Μία κοντόφθαλμος προσήλωσις εἰς τὸ ὑπὸ στενήν ἔννοιαν ἔθνικὸν συμφέρον, δὲν ἔχει θέσιν εἰς αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος ὅπου ἡ δεσποζουσα σκέψις θά πρέπει νὰ εἶναι ἡ προσπάθεια ἀποκαταστάσεως ἰσορροπίας εἰς τὰ ἰσοζύγια πληρωμῶν τῶν κρατῶν—μελῶν διὰ μιᾶς ὅσον τὸ δυνατόν μικροτέρας μειώσεως τῆς ποσότητος τῶν διεθνῶς ἀνταλλασσομένων προϊόντων.

2. Εἰς τὸ παράδειγμα τὸ ὅποιον ἐχρησιμοποίησαμεν διετυπώθη ὡς παραδοχὴ ὅτι, πλεονασματικὴ χώρα ὑφισταμένη τὴν διακριτικὴν μεταχείρισιν μιᾶς ἄλλης χώρας (ἐλλειμματικὴ ἢ πλεονασματικὴ, δὲν ἔχει ἐν προκειμένῳ τοῦτο καμμίαν σγέσιν), δὲν ἀντιδρᾷ διὰ τῆς προσφυγῆς εἰς ἀκριβῶς ἀνάλογον μέτρον, τὸ ὅποιον, δι' ὅσους γνωρίζουν τὸν πραγματικὸν κόσμον, εἶναι ὄντως μίαν πολὺν τολμηρὰν παραδοχὴν.

Ἄλλὰ ἃς ὑποθέσωμεν ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ δυσκολίαι, κατὰ κάποιον

τρόπον, υπερπηδῶνται, ξεακολουθεῖ νά παραμένῃ τὸ ἐρώτημα κατὰ πόσον ἢ διὰ διακριτικῶν μέτρων προσπάθεια ἀποκαταστάσεως τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη πολιτικὴ ἢ ὄχι; Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι δυνατὸν νά δοθῇ μὲ μόνον τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν ὡς τὸ ἀποφασιστικὸν κριτήριον τοῦ προβλήματος. Θά πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλοι παράγοντες, ἦτοι νά γίνῃ μία ἐκτίμησις γενικωτέρα τοῦ ὅλου μέτρου.

Ἄλλὰ οὔτε καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιτεύξεως ἰσορροπίας εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν, μὲ τὴν ἐλαχίστην δυνατὴν μείωσιν τῶν διεθνῶς ἀνταλλασσομένων ἀγαθῶν εἶναι καὶ ὁ κατ' ἀνάγκην ἰδεωδέστερος τοιοῦτος. Διότι:

α) Δὲν εἶναι εὐλογον οὔτε κἂν νοητόν, χάριν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ, νά ζητηθῇ ἀπὸ μίαν ἐλλειμματικὴν χώραν νά μειώσῃ τὰς εἰσαγωγὰς τῆς τροφίμων ἀπὸ μίαν ἄλλην πλεονασματικὴν χώραν, διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον ὅτι ναὶ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπιτυγχάνεται ἡ μικροτέρα δυνατὴ μείωσις τῶν διεθνῶς ἀνταλλασσομένων ἀγαθῶν, ἀλλὰ χάριν τοῦ ἰδίου σκοποῦ, θά ἀντιμετώπιζον τὸ φάσμα τῆς πείνης οἱ κάτοικοι τῆς ἐλλειμματικῆς χώρας. Δηλαδή δὲν εἶναι μόνον ἡ ποσότης τοῦ ἐμπορίου ἢ ὅποια θά πρέπει νά λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἀλλὰ ἡ σύνθεσις αὐτοῦ

β) Ἐάν ἀντὶ τῶν περιορισμῶν, ἄλλα μέτρα υἱοθετοῦντο πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐξωτερικῆς ἰσορροπίας, ὅπως π.χ. ἡ ὑποτίμησις τῶν νομισμάτων τῶν ἐλλειμματικῶν χωρῶν, θά ἠδύνατο ἐνδεχομένως ἐν καιρῷ, νά συντελεσθῇ αὔξεισις τῆς ποσότητος τοῦ ἐμπορίου· μέτα εὖ τῶν ἐλλειμματικῶν καὶ τῶν πλεονασματικῶν χωρῶν, τὸ ὅποιον ἀπὸ πλευρᾶς ποιότητος καὶ ποσότητος διεθνῶς ἀνταλλασσομένων ἀγαθῶν νά ὑπεραντισταθμίζῃ τὰς τυχόν ἀπωλείας τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν ποσότητα τοῦ ἐμπορίου μιᾶς ἄλλης λύσεως ἣτις θά εἶχε προκριθῇ.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον εἶναι βέβαιον εἶναι ὅτι ἅπαξ καὶ δι' ὁλοκλήρου λόγον ἐκρίθη ὡς πρακτικῶς ἀδύνατον ἢ ἀκόπιμον νά γίνῃ προσφυγὴ εἰς ποσοτικούς περιορισμούς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἐξωτερικῆς ἰσορροπίας τῶν ἰσοζυγίων πληρωμῶν μιᾶς ὁμάδος χωρῶν, μία συντονισμένη ἐφαρμογὴ τῶν ὡς ἄνω μέτρου ὑπὸ πλείονων τῆς μιᾶς ἐλλειμματικῶν χωρῶν, ἐν συνδυασμῷ ἐπίσης, ἐφ' ὅσον τοῦτο θά ἦτο πρακτικῶς δυνατόν, μὲ τὰς πλεονασματικὰς χώρας, ἀποτελεῖ κατὰ πᾶσαν δυνατὴν πρόβλεψιν τὴν καλυτέραν λύσιν, ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἐνὸς τοιοῦτου σχήματος, θά ἐδίδοτο ἡ δέουσα προσοχὴ καὶ εἰς τὸν παράγοντα «σύνθεσις ἐμπορίου».

Κ. ΓΟΥΣΤΗΣ

Τὸ μέγεθος τῆς ἀγορᾶς προσδιορίζει τὸν βαθμὸν τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων.

(Adam Smith)

Η ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ*

Υπό ΜΑΡΙΟ ΚΟΝΤΙ
Ministre plénipotentiaire
 Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν πνευματικῶν σχέσεων
 εἰς τὸ Ἰταλικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν

Πάντοτε, καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους χρόνους, ὑπῆρξε κάποια μορφωτικὴ πολιτικὴ, ἀλλ' ἦτο τότε αὐθόρμητη καὶ ἀσυναίσθητη, ἀκολουθοῦσα τὰ στρατεύματα, τὰς μεταναστεύσεις ἢ τοὺς δρόμους τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν θαλασσιῶν ταξιδίων. Σήμερον, ἀνεξαρτήτως κατακτησεῶν καὶ συνεπῶς ἀμέσου ἐπαφῆς μεταξὺ κατακτητῶν καὶ κατακτωμένων, ἡ μορφωτικὴ διάδοσις πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ Κράτους ἢ, ἐκτὸς τούτου, διὰ τῶν αὐθόρμητων ἀνταλλαγῶν μεταξὺ Ἰνστιτούτων, Πανεπιστημίων, σοφῶν, θεατρικῶν, κινηματογραφικῶν καὶ τηλεοπτικῶν ὀργανώσεων. Ἡ ἀνταλλαγὴ αὕτη προσανατολίζεται σχεδὸν πάντοτε συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως καὶ, κατὰ συνέπειαν, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἐκδοτῶν, παραγωγῶν καὶ ἱμπεριαρίων.

Φυσικὰ, εἰς τὸν τομέα τῆς μορφώσεως ὡς καὶ εἰς τὴν οἰκονομίαν ὑπάρχουν οἱ ὅπαδοί τοῦ ἀπολύτου φιλελευθερισμοῦ ἐκεῖνοι, οἵτινες, ἀσπαζόμενοι τὴν θεωρίαν τοῦ «Laissez faire», θεωροῦν ὅτι τὰ ρεύματα τῆς ἐθνικῆς σκέψεως, ἅμα διαβοῦν τὰ ὄρια τοῦ Κράτους, κατευθύνονται ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ καὶ ὅτι ὅσον ὀλιγώτερον τὸ Κράτος ἀσχολεῖται μ' αὐτά, τόσο τὸ καλύτερον εἶναι. Τυχᾶνει ἀληθές, καὶ ἡμεῖς, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Κράτους, εἴμεθα πρῶτοι ποῦ θὰ τὸ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἐνίοτε ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δύναται νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὅπου ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα, δύναται νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐστίας μορφωτικὰς, κυρίως εἰς τὸν τομέα τῆς διδασκαλίας τῆς γλώσσης μας, ἐστίας αἵτινες θὰ ἐγίνοντο δυσχερέστερον δεκταὶ ἐὰν ἐπαρουσιάζοντο ὑπὸ κυβερνητικὴν ἐπιγραφὴν: ἀναφέρομαι κυρίως εἰς τὰς ἐπιτροπὰς «Dante Alighieri» εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ποῦ συχνάκις προεδρεύονται ἀπὸ ξένας προσωπικότητας ἱκανὰς νὰ προσφέρουν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας τὴν ἀδειαν ἐλευθέρας κινήσεως τὴν ὁποίαν ἐνίοτε χρειάζονται.

Ἄλλ' εἰς τὸν τομέα μας, ὡς καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, κάποιος σχεδιασμὸς εἶναι ἀναπόφευκτος σήμερον ὅπου τὰ Κράτη ἀναζητοῦν καὶ εὐρίσκουν ὀλοὲν εὐρυτέρας μορφὰς συνεργασίας καὶ ὀλοκλήρωσεως καὶ ὅπου αἱ προσωπικότητες τῆς διεθνοῦς ζωῆς τείνουν πάντοτε εἰς τὸν «γίγαντισμόν».

Ἐφ' ὅσον δυνάμεθα δικαίως νὰ ὀμιλῶμεν περὶ μορφωτικῆς πολιτικῆς, θὰ εἴπωμεν ὅτι ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς καὶ εἰς τὰ πλεῖστα τῶν συγχρό-

* *Διτάξεις δοθεῖσα εἰς τὸ ἐν Παλιέρωφ «Κέντρον Μεσογειακῆς Συνεργασίας» καὶ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὁμώνυμον περιοδικὸν τοῦ Κέντρον — Τεύχος Ἰουνίου—Αὐγούστου 1957, σελ. 54 καὶ ἐπ., ἀναδημοσιευομένη ἐνταῦθα κατόπιν ἐγγενοῦς παραχωρήσεως τοῦ Ἰταλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν.*

νων Ἐθνῶν, ἀναπτύσσεται αὐτὴ ἐπὶ τριῶν διαφορετικῶν πεδίων : ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν διμερῶν σχέσεων μεταξύ Κρατῶν, ἐπὶ τοῦ πολυμεροῦς πεδίου, ἤτοι ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν μεγάλων διεθνῶν καὶ περιφερειακῶν ὀργανώσεων ὡς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, τὴν Ἐνωσιν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τέλος ἐπὶ τοῦ σχεδόν παγκοσμίου πεδίου, εἰς τοὺς κόλπους τῆς παγκοσμίου μορφωτικῆς ὀργανώσεως τῆς Οὐνέσκο.

Θὰ ἤθελα ν' ἀρχίσω ἀπὸ τὴν τελευταίαν αὐτὴν ὀργάνωσιν : τὴν Οὐνέσκο. Τί κάνει καὶ ποῖον σκοπὸν ἐπιδιώκει ; Εἰς τὴν καταστατικὴν τῆς πράξιν ἀναφέρεται ὅτι «τὰ Κράτη τὰ ὑπογράψαντα τὴν σύμβασιν ἀποφασίζουν ν' ἀναπτύξουν καὶ νὰ πολλαπλασιάσουν τὰς μεταξὺ τῶν λαῶν σχέσεις διὰ μίαν καλυτέραν κατανόησιν καὶ διὰ μίαν ἀκριβεστέραν γνῶσιν τῶν ἐθίμων ἐκάστου. Ἦτοι γνῶσις τῶν ἀμοιβαίων πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀξιών καὶ εὐθυγράμμισις τῶν ἀξιών τούτων εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ παρεμορφώνοντο — ὡς τοῦτο πράγματι συμβαίνει ἐνίοτε — ἀπὸ προκαταλήψεως, κοινοτοπίας ἢ προπαγανδιστικῆν σκοπιμότητα. Ἡ δρᾶσις αὕτη διαθέτει ὡς μέσα : τὴν διδασκαλίαν τῶν ζώσων γλωσσῶν, τὴν διάδοσιν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, τὰ ταξίδια, τὰς ἐπαφὰς, τὰς μελέτας ἐιδικευμένων προσώπων, τὴν ἐπιστημονικὴν συνεργασίαν, τὴν τεχνικὴν βοήθειαν εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν τομέα πρὸς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ Ἰταλία ἀπολαμβάνει, εἰς τὴν Οὐνέσκο, τοῦ μεγάλου κύρους πού τῆς ἀνήκει εἰς τὸν τομέα τῶν τεχνῶν, τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης. Σημαντικὸς ἀριθμὸς Ἰταλῶν κατέχει, εἰς αὐτὴν, ἀνωτέρας θέσεις καὶ, κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Νέα Δελχί γενικὴν διάσκεψιν, ἓνας Ἰταλός, ὁ δικηγόρος Βερονέζε, ἐξελέγη διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν σκεφθῆ τις ὅτι εἶναι ἡ δευτέρα φορά, ἐντὸς δεκαετίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται Ἰταλός (ὁ πρῶτος ἦτο ὁ Γερουσιαστὴς Jacini), εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται τις τὴν προέχουσαν θέσιν ἣν κατέχει ἡ Ἰταλία μεταξὺ τῶν 70 ἔθνῶν πού ἀποτελοῦν τὴν Οὐνέσκο. Δύο ἐκ τῶν σπανίων ἐπιστημονικῶν Ἰνστιτούτων τῶν Ἰδρυθέντων μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἔχουν ἢ θὰ ἔχουν τὴν ἔδραν τῶν εἰς τὴν Ρώμην : Τὸ Διεθνὲς Κέντρον Ὑπολογισμοῦ (Centre International de Calcul) καὶ τὸ Διεθνὲς Κέντρον διὰ τὴν διατήρησιν τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν (Centre International pour la Conservation des biens culturels), τὸ ὁποῖον θὰ στεγασθῆ ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ἀρίστου Ἰνστιτούτου μας δι' Ἔργα Ἀναστυλώσεως καὶ θὰ συνεργασθῆ μὲ αὐτό. Ὡς θὰ ἐνθυμῆσθε ἕνα συνέδριον τῆς Οὐνέσκο συνήλθε πέρυσιν εἰς τὸ Παλέρμον διὰ νὰ διατυπώσῃ τὸν κανονισμὸν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν καὶ ἔκανε ὠρισμένας συστάσεις ὑπὲρ ἐκείνων ἰδίως τῶν χωρῶν, αἵτινες, ὡς ἡ ἰδικὴ μας περιέχουν ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἔδαφός των πολλοὺς θησαυροὺς πού δὲν ἤλθον εἰσέτι εἰς φῶς.

Ἄλλὰ, πλὴν τῶν συγκεκριμένων αὐτῶν ἐπιτευγμάτων πού μᾶς ἀφοροῦν ἀμέσως, τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Οὐνέσκο θὰ δοκιμασθῆ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη εἶναι ὁ τομεὺς τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως τῶν ἀξιών Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ τῆς τεχνικῆς βοήθειας εἰς

τάς ύπαναπτύκτους χώρας : Έδαφος έξαιρετικώς δυσχερές, αλλά πλούσιον εις πολιτικές προοπτικές ...

Ό πόλεμος, ό σχηματισμός νέων έθνικων κρατων, ή Διάσκεψις του Μπαντούγκ—έν από τα πλέον έπαναστατικά γεγονότα της συγχρόνου Ιστορίας παρά τόν φαινομενικόν ειρηνικόν και διαλλακτικόν χαρακτήρα του — έδημιούργησαν άφρο - άσιατικην συνείδησιν ήτις ζητεί σήμερα να πραγματευθῆ επίσης τα προβλήματα του πνεύματος έν Ισοτιμία με την Χριστιανικην συνείδησιν της Δύσεως.

Ό Γενική Διάσκεψις της Νέας Δελχι ένεκρινε τό σημαντικώτερον σχέδιόν της που τιτλοφορείται άκριβώς «Περί της άμοιβαίας γνώσεως των άξιων Άνατολής και Δύσεως».

Πιστεύω ότι ή Ούνέσκο δύναται να προσφέρη εις τόν τομέα αυτόν χρήσιμον συμβολήν λόγω άκριβώς του χαρακτήρος παγκοσμιότητος που της δίδει ή όνομασία της, την όποιαν έδέχθησαν ευχαρίστως οι Άσιαται και επίσης διότι οι τελευταίοι ούτοι τυγχάνουν μέλη της όργανώσεως και δύναται να λάβουν ένεργόν μέρος εις τό σχέδιον άντι να τό ύποστούν παθητικώς.

Όσον δι' ήμάς, οίτινες δέν είχομεν ποτέ άποικιακόν παρελθόν έν Άσία, ευρισκόμεθα εις την ευχάριστον θέσιν να δυνάμεθα να ένεργήσωμεν και μονομερώς, έκτός των πλαισίων της Ούνέσκο, ήτοι εις τόν τομέα των διμερων άνταλλαγών μεθ' εκάστου των Άσιατικων Κρατων, εάν είχομεν τά πρός τοϋτο μέσα. Αυτό πράττομεν άλλωστε έν μέρει χρησιμοποιούντες την βοήθειαν του σημαντικού έθνικου μας όργανισμου ISMEO, ό όποιος έχει εις την διάθεσίν του μέσα σχετικώς μεγάλα και άνθρώπους Ικανούς και ειδικευμένους. Έν συνεργασία με τόν όργανισμόν αυτόν, ή Κυβέρνησις προτίθεται να ίδρύση τό ταχύτερον νέα μορφωτικά Ίνστιτούτα εις τάς μεγάλας άνατολικάς χώρας. Λόγω της Ιδιαιτέρας ευαισθησίας των λαων αυτων, τά Ίνστιτούτα αυτά θα είναι μεικτου χαρακτήρος (Ίταλο - Ίνδικά, Ίταλο - Ιαπωνικά, Ίταλο - Πακιστανικά κλπ.) ούτως ώστε να τονισθῆ τό πνεύμα συνεργασίας που θα τά έμπνέη.

Εις την Δύσιν ή Ίταλία συμμετέχει εις δύο άλλας μεγάλας Διεθνείς Όργανώσεις αίτινες άσχολοϋνται επίσης με την μόρφωσιν αλλά, άντιθέτως με την Ούνέσκο, δέν άγκαλιάζουν όλόκληρον τόν κόσμον αλλά μίαν ειδικήν ευρωπαϊκήν περιοχήν και έχουν πολυπλοκώτεραν δραστηριότητα, άν και της αυτής πολιτικής κατευθύνσεως, ένθα ή μορφωτική προσπάθεια συνδυάζεται με την οικονομικήν, κοινωνικήν και πολιτικήν δράσιν. Πρόκειται περι του Συμβουλίου της Εύρώπης και της Ένώσεως της Δυτικής Εύρώπης.

Οι δύο αυτοί σημαντικοί διεθνείς όργανισμοί άνεπήδησαν από τά έρείπια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου και της πολιτικο - Ιδεολογικής κρίσεως, ήτις έδημιούργησε χάσμα μεταξύ της Δύσεως και του Σλαυικου κομμουνιστικου κόσμου. Εις εποχήν καθ' ήν οι άρχικοί πρωταγωνισται της μονομαχίας αυτής, ή Άμερική και ή Σοβιετική Ένωσις, είχαν λάβει διαστάσεις και Ισχύν τεραστίας, τό έξης πρόβλημα

έτιθετο εις τὰς χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης: νὰ ἀπελευθερωθοῦν ἀπὸ τὴν μυωπικὴν ἀντίληψιν τῶν ἔθνικῶν τῶν ἀξιώσεων καὶ παραδόσεων διὰ νὰ ἐνωθοῦν ἐντὸς μιᾶς νέας μονάδος ἤτις, διὰ μέσου μιᾶς συγχωνεύσεως λαῶν, πόρων καὶ πνευματικῶν ἀξιών, θὰ ἠδύνατο νὰ παραβληθῆ, μὲ τὰς διαστάσεις τῆς, τὴν ἰσχύον τῆς, τὴν ἐπιρροὴν τῆς, μὲ τοὺς δύο ἄλλους πρωταγωνιστὰς τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς. Δὲν εἶπον τυχαίως συγχώνευσιν ὄχι μόνον λαῶν καὶ οἰκονομικῶν πόρων ἀλλὰ καὶ παραδόσεων καὶ πνευματικῶν ἀξιών. Ἡ οἰκονομικο - κοινωνικὴ ὁδὸς καὶ ἡ ἠθικο - μορφωτικὴ ὁδὸς ἀντιπροσωπεύουν τοὺς δύο τρόπους διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἐλευθέρα Εὐρώπη ἐλπίζει νὰ φθάσῃ μίαν ἡμέραν εις τὴν ἐνοποίησίν τῆς.

Ἔργον εὐσχερὲς διὰ τοὺς λαοὺς τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, κατάφορτους ἀπὸ ἱστορίαν, παραδόσεις, δόξαν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διαφοράς, προκαταλήψεις, πικρίας. Ἔργον δυσχερὲς, λέγω, νὰ παρασύρῃ τις τὰς νέας γενεὰς εις τὸ νὰ σκέπτονται καὶ νὰ αἰσθάνωνται κατὰ τρόπον εὐρωπαϊκόν.

Οἱ δύο μεγάλοι διεθνεῖς Ὄργανισμοὶ ἀναπτύσσουν μᾶλλον ἀσθενῆ δρᾶσιν καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλουν νὰ διαλέξουν τὰς πρωτοβουλίας ἐκείνας αἵτινες, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, δὲν ἐξαντλοῦνται διὰ τῆς ἀπλῆς ἐκτελέσεώς των, ἀλλὰ πολλαπλασιάζουν αὐτομάτως τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἡ δρᾶσις δέον νὰ ἀφορᾷ ἰδίως τὴν πανεπιστημιακὴν καὶ μετα - πανεπιστημιακὴν ἐκπαίδευσιν. Εὐρωπαϊκαὶ ὑποτροφίαι, φροντιστήρια διὰ τὴν παρουσίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἰδέας, διὰ τὴν βαθυτέραν καὶ πρακτικωτέραν ἐκμάθησιν τῶν ζώσων γλωσσῶν ὑπῆρξαν ἤδη τὸ ἀντικείμενον πρωτοβουλιῶν, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ τῶν μορφωτικῶν ἐμπειρογνομῶνων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Δ.Ε.Ε. δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ πολὺ εἰς τὸ πεδιον αὐτὸ ἐάν δὲν ἐπέδωκε — καὶ ἐδῶ εὐρίσκεται τὸ κυριώτερον σημεῖον, ἡ καρδιὰ τοῦ ὅλου προβλήματος — νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴν συνεργασίαν τῶν πολλῶν μὴ κυβερνητικῶν συλλόγων ὥστε νὰ γίνουσι οὗτοι οἱ ἀληθεῖς προσήλυτοι τοῦ νέου αὐτοῦ πνευματικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς Εὐρώπης μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς ἀνωτάτης ἐκπαίδευσεως. Δέον συνεπῶς νὰ ἰδρυθοῦν εἰς τὰ διάφορα πανεπιστήμια ἔδρα εὐρωπαϊκῶν σπουδῶν πρὸς τελειοποίησιν τῆς τεχνικῆς συνειδησεως τῶν νέων μορφῶν ἐνοποιήσεως καὶ πρὸς καθιέρωσιν γαληνωτέρας καὶ ἀνεκτικωτέρας ἱστορικῆς ἀντιλήψεως τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν πεπωμένων τῆς, ἐπανορθώσασαι τὰς ὑπὸ τῶν προκαταλήψεων, τῆς κληρονομίας παλαιῶν ἀγῶνων ἢ ὑπὸ τῶν σφαλμάτων παραμορφωμένας Ἰδέας.

Ἄλλὰ διὰ νὰ πραγματοποιηθῆ ἓν τοιοῦτον πρόγραμμα δέον νὰ προστεθῆ εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν μὴ κυβερνητικῶν ὀργανώσεων ἢ συνδρομῆ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ὡς βοηθητικῆς πηγῆς ὕλικῶν μέσων: ἡ Βιομηχανία, αἱ Τράπεζαι, τὰ δημόσια Ἰνστιτοῦτα τῶν διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν θὰ ἔπρεπε νὰ υἰοθετήσουν αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, διότι δὲν πρέπει νὰ φανταζώμεθα ὅτι τὰ

Κράτη θά δύνανται νά άντλοῦν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπό τοὺς ἤδη ὑπερ-
βεβαρημένους προϋπολογισμοὺς τῶν τὰ ποσὰ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοιαύ-
την κοινὴν δρᾶσιν.

Ἄφ' ἑτέρου — ἄς μὲ συγχωρήσουν οἱ ἀκαδημαϊκοὶ ἂν δέν τοὺς
φανῶ ὀρθόδοξος — πιστεύω ὅτι διὰ νά ἐπιτευχθῆ, ἐντὸς κοινωνικῆς
τινος ὁμάδος, μία «συνειδητοποιήσις» δέν ἐπαρκεῖ ἢ κατὰ βάθος ἐνέρ-
γεια διὰ τῆς πανεπιστημιακῆς ἐκπαιδεύσεως : πάρα πολλὰ ἄτομα θά
παρέμενον οὕτω ἐκτὸς τοῦ πεδίου δράσεως. Ὅφειλομεν νά σκεπτώμε-
θα τὰς μάζας καὶ νά ἐνεργῶμεν ἐπὶ εὐρείας ἐκτάσεως, μὲ τὴν ταχύ-
τητα καὶ τὴν ἐλαστικότητα πού μᾶς προσφέρουν τὰ σύγχρονα ἀκουστι-
κὰ καὶ ὀπτικά μέσα. Ἄναφέρομαι εἰς τὴν τηλεόρασιν τῆς ὁποίας τὰ
προγράμματα θά ἠδύναντο νά προσανατολισθοῦν καταλλήλως, εἰς τὰ
ἐνδο - εὐρωπαϊκὰ ταξίδια φοιτητῶν καὶ ἐργατῶν, εἰς διαγωνισμοὺς
κινηματογραφικῶν ἔργων εὐρωπαϊκῆς ἐμπνεύσεως τὰ ὁποῖα, χωρὶς νά
πίπτουν εἰς τὴν παγίδα τῆς προπαγάνδας, θά ἐζωντάνευαν πλήρως
καὶ ἀνθρωπίνως κάποιον ἱστορικόν ἢ σύγχρονον ἐπεισόδιον, πανηγυρι-
κόν ἢ ταπεινόν, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἔλξις μιᾶς νέας ἀλληλεγγύης θά
κατάρθωνε νά νικήσῃ τὴν παλαιὰν προκατάληψιν τῶν συνόρων. Σκέ-
πτομαι τέλος κάποιαν ὑποβλητικὴν καὶ ἐλκυστικὴν παρουσίαν — διὰ
καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων — τῶν κοινῶν σημείων, τὰ ὁποῖα παραμένουν
ἐνίοτε κεκρυμμένα, ἀλλ' ἐνώνουν μεταξύ τῶν τὰ φαινομενικῶς μᾶλλον
διαφορετικὰ ρεύματα τῆς εὐρωπαϊκῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς.

Μία τελευταία ὄψις τῆς ἀκολουθουμένης ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ ὁμάδος
Κρατῶν διὰ σκοποὺς κυρίως πολιτικοῦς μορφωτικῆς πολιτικῆς προ-
βλέπεται ὑπὸ τοῦ Ἄτλαντικοῦ Συμφώνου. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀρ. 2 τοῦ
Συμφώνου, τὸ ὁποῖον τίνει νά προσδώσῃ εἰς τὴν Ἄτλαντικὴν Κοινότη-
τα καθήκοντα ὑπερβαίνοντα τὰ προβλήματα τῆς στρατιωτικῆς ἀμύ-
νης καὶ ὑποχρεοῦντα ἕκαστον ἔθνος νά διατηρῇ παρ' αὐτῷ τὰς ὕλι-
κὰς καὶ ἠθικὰς συνθήκας αἵτινες ἐνδείκνυνται πρὸς περιφρούρησιν τοῦ
πνεύματος τῆς δημοκρατίας ὡς τὸ ἐννοοῦμεν σήμερον εἰς τὴν Δύσιν—
ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι μία συμμαχία διαρκείας
δέν δύνανται μόνον νά στηρίζεται ἐπὶ τοῦ φόβου τῆς ἐπιθέσεως ἢ ἐπὶ
τῆς ἀνάγκης τῆς ὀχυρώσεως, ἀλλ' ὅτι ὀφείλει ν' ἀναζητήσῃ λόγους
ὑπάρξεως εἰς τὰς οικονομικὰς ἀπαιτήσεις τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως
καὶ εἰς τὰς ζωτικωτέρας καὶ ὑψηλοτέρας ἀπαιτήσεις τῆς πνευματικῆς
ζωῆς.

Εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν οἰκονομικο - πνευματικῆς συνεργα-
σίας τῶν χωρῶν τοῦ ΝΑΤΟ, ἡ μόρφωσις ὀφείλει ἐπίσης νά ἔχη τὴν
θέσιν της. Μέχρι τοῦδε ὅμως, παρὰ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν διορατι-
κότητα μὲ τὰς ὁποίας οἱ «τρεῖς σοφοὶ» προσέβησαν εἰς τὰς ἐρεῦνας
τῶν, διανύομεν ἀκόμη φάσιν μελέτης καὶ πειραματισμῶν. Μία «συνει-
δητοποιήσις» τοῦ ΝΑΤΟ ἐνέχει ὄχι μόνον εὐρωπαϊκόν πνεῦμα καὶ πο-
λιτικὴν ἐνότητα ἀλλ' ἀκόμη κάτι ἄλλο : μίαν ἰδεατὴν γέφυραν ὑπερά-
νω τοῦ Ἄτλαντικοῦ μεταξύ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Ἀγγλο - Σαξονικῶν
χωρῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, καὶ κάτι διάφορον, διότι θέτει τὸ πρό-
βλημα τῶν πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ πνευματικῶν ἐλευθεριῶν κατὰ

τρόπον πολεμικόν καί άμυντικόν, ώς άνωτέρας άνάγκας περιφρουρήσεως καί έπιβιώσεως ένώπιον τών έκ τοῦ έξωτερικοῦ άπειλών.

Αὐταί εἶναι αἱ διάφοροι ὄψεις τῆς μορφωτικῆς πολιτικῆς τῆν ὁποίαν ἡ Ἰταλία, ώς μέλος τών τριῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν, πού άνέφερα, καλεῖται νά άναπτύξη ἐπί τοῦ πολυμεροῦς πεδίου.

Ἄλλά τά πλέον κατάλληλα ὄργανα διά τήν καθημερινήν έργασίαν δέν εὑρίσκονται ἐκεῖ : ὁ κλασσικός τόπος έργασίας, τό πεδίον τῆς καθημερινῆς δράσεως, εὑρίσκεται εἰς τά διμερῆ σύμφωνα. Προσφέρουν αὐτά μεγαλύτερας δυνατότητας κινήσεως καί πρωτοβουλίας, διότι εἶναι εὐκολώτερον ν' άποφασίξη τις ὅταν ένεργῇ δι' ἴδιον λογαριασμόν παρά ὅταν συμμετέξη εἰς κοινήν δράσιν ώς μέλος μίᾶς εταιρείας. Ἐξ ἄλλου τά διμερῆ σύμφωνα μᾶς έπιτρέπουν, ποικίλλοντας τό περιεχόμενόν των κατά τās άπαιτήσεις καί τās προτιμήσεις τοῦ έτέρου συμβαλλομένου Κράτους, νά προσαρμόσωμεν τās άνταλλαγᾶς μας εἰς τās άπαιτήσεις αὐτάς, δίδοντες οὕτω εἰς τήν δράσιν μας περισσότεραν έλαστικότητα καί άκρίβειαν.

Ἡ Ἰταλία ἔχει σήμερον διμερῆ σύμφωνα μέ 14 Κράτη μεταξύ τών ὁποίων εὑρίσκονται φυσικά τά κυριώτερα εὐρωπαϊκά ἔθνη.

Δέν ἔπεται ὅμως ὅτι αἱ μορφωτικαί σχέσεις άναπτύσσονται μόνον ἐκεῖ ὅπου πειθαρχοῦνται ἀπό ἕνα σύμφωνον. Ἐπιθέτως τό σύμφωνον δέν εἶναι ποτέ άφειτρία, μαγική ράβδος ἣτις δύναται μέ τίποτε νά δημιουργήσῃ τήν ένωσιν δύο πνευματικῶν παραδόσεων. Ἐκφράζει μᾶλλον ἤδη έπιτευχθέντα σκοπόν ἐφ' ὅσον πειθαρχεῖ, συντονίζει καί άναπτύσσει αὐθορμητῶς σχηματισθεῖσαν πνευματικὴν άνταλλαγὴν.

Περὶ τόν εἶναι ν' άπαριθμήσῃ τις ὅλα τά πνευματικά προϊόντα πού δύναται νά άνταλλαγοῦν μέ τόν ὑπόλοιπον κόσμον. Πολλά εἶναι γνωστά ἢ δύναται τις εὐκόλως νά τά φαντασθῇ : ὑποτροφίαί τών ὁποίων ὁ αριθμός, άσφαλῶς άνεπαρκής ἀλλά καθωρισμένος ἀπό τήν άδυσώπητον τυραννίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶναι κατά πολὺ κατώτερος ἀπό τās αίτήσεις πού λαμβάνομεν καί ἀπό τās μεγάλας εὐθύνας τῆς Ἰταλικῆς άποστολῆς ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐπάρχει καί ἄλλη άνταλλαγὴ ὀχι ὀλιγώτερον σημαντική : ἡ άνταλλαγὴ προσωπικοτήτων τοῦ άκαδημαϊκοῦ κόσμου διεθνοῦς φήμης.

Τοιαῦται άποστολαί άπεστάλησαν ἐφέτος εἰς τήν Λατινικὴν Ἄμερικὴν, τās Ἰνδίας, τήν Ὀλλανδίαν, τήν Ἑλβετίαν, τήν Ἰβηρικὴν χερσόνησον, τήν Βόρειον Ἄφρικὴν, διά νά παρακολουθήσουν τās καλλιτεχνικάς έκδηλώσεις, τά συνέδρια ἐπὶ μορφωτικοῦ θέματος, τās καλλιτεχνικάς έκθέσεις, τό θέατρον, τās έπιστημονικάς άποστολάς, τήν διάδοσιν τοῦ Ἰταλικοῦ βιβλίου, τās κινηματογραφικάς έβδομάδας.

Πᾶν ἔθνος ὕλικου πολιτισμοῦ κατέχει πραγματικὴν καί οὐσιαστικὴν πνευματικὴν ὑπόστασιν, σύνθεσιν κληρονομηθεισῶν ἀρχαίων ἀρετῶν, ένημερωμένων μελετῶν, συγχρόνων έμπειριῶν. Ἄλλά κοντά εἰς αὐτὴν τήν πραγματικότητα ὑπάρχει ἡ άκτινοβολία της, ἡ αξιολογήσις της εἰς τό μεγάλο χρηματιστήριον τών διεθνῶν Ἄξιῶν. Ὁ συνταυτισμός αὐτῶν τών δύο μέτρων, ἡ έπιβολὴ μας εἰς τόν κόσμον δι' αὐτό

πού εἴμεθα σήμερον εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ ὄχι δι' αὐτὸ πού θεωροῦμεθα συνήθως ὡς πνευματικὴ κοινότης, αὐτὸ εἶναι ὄλο τὸ πρόβλημα, ἢ προσπάθεια, ὁ σκοπὸς τῆς μορφωτικῆς μας πολιτικῆς.

Τὸ πρῶτον ἐμπόδιον πού ἔχομεν νὰ ὑπερπηθῶμεν ὅταν ὀμιλῶμεν περὶ Ἱταλικῆς μορφωτικῆς πολιτικῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἶναι πῶς νὰ πείσωμεν ἄλλα ἔθνη νὰ λάβουν ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τῶν τὴν σύγχρονον ὄψιν τῆς δημιουργικῆς Ἱταλικῆς σκέψεως.

Τὸ δεῦτερον ἐμπόδιον συνίσταται εἰς τὴν ἄρνησιν ὠρισμένων ἐθνῶν νὰ δεχθοῦν, διὰ λόγους πολιτικούς, ἰδεολογικούς καὶ κοινωνικούς, τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τῆς Δύσεως καὶ συνεπῶς τὸ οὐσιωδέστερον αὐτὸ μέρος τῆς ζωῆς πού εἶναι ἡ δημιουργία τῶν ἰδεῶν καὶ ἡ διατύπωσις τῶν λογοτεχνικῶς ἢ καλλιτεχνικῶς. Ὁμιλῶ φυσικὰ διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν καὶ τὰς σοβιετοποιημένας χώρας. Δέν θὰ ἤθελον ἐδῶ νὰ στραφῶ πρὸς τὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ θέλω νὰ περιορισθῶ μόνον εἰς τὸ φαινόμενον τοῦ πνευματικοῦ ἀσυμβιβάστου. Ἐκ τῶν ἑξῶς τὸ ἀσυμβίβαστον αὐτὸ δέν φαίνεται : ἀντιθέτως καλούμεθα συνεχῶς, τόσον ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς δορυφόρους τῆς, εἰς ἀνταλλαγὴν διαφόρων ἐκδηλώσεων καὶ εἰς συνέδρια μὲ θέματα ἐπιστημονικὰ καὶ κοινωνικά. Ἄλλ' αἱ προσφοραὶ αὗται δέν μεταβάλλουν τὸ πρόβλημα τοῦ ἀσυμβιβάστου, τὸ ὅποιον ἔχει προφανῶς πολιτικὴν ἀφορμὴν καὶ καταντᾷ νὰ ἀφορᾷ αὐτὴν ταύτην τὴν οὐσίαν τῆς σκέψεως εἰς τοὺς δύο κόσμους, τὸν ἐλεύθερον κόσμον καὶ τὸν «προσανατολισμένον» κόσμον.

Ἡ τρίτη δυσκολία τὴν ὁποίαν συναντῶμεν εἰς τὸν δυσχερῆ μας δρόμον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν καὶ τὴν διάδοσιν τῆς γλώσσης μας ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἡ γλώσσα αὕτη, ἀπόλαυσις τῶν λογοτεχνῶν καὶ τῶν φιλολόγων, εἶναι δυστυχῶς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάδοσίν τῆς, ἡ ἕκτη τῶν δυτικῶν γλωσσῶν, διὰ νὰ μὴν ἀναφέρωμεν τὰς ἀφροασιατικὰς γλώσσας ὡς ἡ ἀραβικὴ, ἡ Ἰνδική, ἡ κινεζικὴ, ἡ Ἰαπωνικὴ. Ἔρχεται μετὰ τὴν ἀγγλικὴν, τὴν γαλλικὴν, τὴν Ἰσπανικὴν, τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν πορτογαλικὴν. Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ λοιπὸν νὰ ὀμιλήσω κατὰ τρόπον ἀντικειμενικὸν καὶ ρεαλιστικόν. Εἰς ἕνα κόσμον πού δέν γνωρίζει πλέον ἀποστάσεις καὶ πού κυριαρχεῖται ἀπὸ τὴν μηχανὴν, τὸν πυρετὸν τῆς ἐμπορικῆς συναλλαγῆς, τὰς γιγαντιαίας διαστάσεις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν ταχύτητα, ἡ γνῶσις μιᾶς γλώσσης, ἡ ὁποία μετρίως ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀξιώσεις αὐτάς, δέν θὰ δυνηθῇ ποτέ νὰ λάβῃ θεαματικὴν ἔκτασιν. Ἄς μὴν ἔχωμεν αὐταπάτας. Δι' ἡμᾶς πρόκειται νὰ ὑπεραπισθῶμεν τὴν γλώσσαν μας εἰς περιοχὰς τοῦ κόσμου ὡς ἡ Μεσόγειος ἢ ἡ Ἰαπωνικὴ ἢ ἡ Ἀμερικὴ, ὅπου εἶναι ἀκόμη οἰκεία λόγῳ παλαιῶν μεταναστεύσεων καὶ συναλλαγῶν. Φυσικὰ, μαζὶ μὲ τὰ Εὐρωπαϊκὰ Ἔθνη ὑψηλῆς μορφώσεως, ὡς ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ Γερμανία, τὸ Βέλγιον, ἡ Ἰσπανία, προσπαθοῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν ὅπως ἡ Ἱταλικὴ συμπεριληφθῇ μετὰ τῶν ὑποχρεωτικῶν γλωσσῶν πρὸς ἐπιλογὴν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν διάδοσίν τῆς χάρις εἰς τὰς

πολυαριθμούς έδρας 'Ιταλικής γλώσσας, εις ελεύθερα μαθήματα εις τὰ μορφωτικά 'Ινστιτούτα και εις σχολάς τής «Dante Alighieri». 'Αλλά παρ' όλα ταύτα δυσκόλως θά δυνηθώμεν νά φέρωμεν τήν γλώσσαν μας εις τὸ επίπεδον τής Γαλλικής, τής 'Αγγλικής ἢ τής 'Ισπανικῆς, διότι ἡ ἐκλογή τῶν νέων ὡς πρὸς ξένας γλώσσας, κατευθύνεται ὄχι μόνον ἀπὸ κριτήρια καθαρῶς μορφωτικά ἀλλά και ἀπὸ τεχνικά, οἰκονομικά, ἐμπορικά κριτήρια.

'Εξ αὐτοῦ προκύπτει ὅτι τὸ πρόβλημα τής διαδόσεως τοῦ λογοτεχνικοῦ, φιλοσοφικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τῶν 'Ιταλῶν στενῶς συνδέεται μὲ τὸ πρόβλημα τής μεταφράσεως ἥτις, ἐὰν ἀνατεθῆ μόνον εις τήν Ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν τῶν ξένων ἐκδοτῶν, κινδυνεύει νά προσανατολισθῆ πρὸς ἀρχὰς διαδόσεως καθαρῶς ἐμπορικῆς (καὶ ἡ «ἐπιτυχία» ἐνὸς βιβλίου δὲν σημαίνει ὅτι τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι και τὸ ὠραιότερον), ἐνῶ ἐὰν θέλωμεν ἡ ἐπιλογή νά ἐμπνέηται ἀπὸ πλεον ὀρθόδοξα κριτήρια, ὀφείλομεν ν' ἀπευθυνθῶμεν εις τὸ Κράτος ἢ εις 'Ἴδρυμα ἱκανόν.

'Εὰν εις ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τής 'Ιταλικῆς μορφωτικῆς πολιτικῆς εἶναι ἡ διάδοσις τής γλώσσας μας, δύναται νά ἐπιτευχθῆ εὐχερέστερον ἐκεῖ ὅπου ἡ δημογραφικὴ, οἰκονομικὴ και πνευματικὴ μας ἐπέκτασις ἔχει ἰσχυράν παράδοσιν. Ἄς κοιτάξωμεν πρῶτον γύρω μας και ἄς σκεφθῶμεν τήν θάλασσαν ποῦ περιβάλλει τήν θαυμασιάν νῆσον σας και τὰ ἔθνη ποῦ ζοῦν εις τὰ παράλια τής θαλάσσης αὐτῆς. Εἰς τήν Τουρκίαν, τόσον ἐπιτυχῶς ἐνωματωθεῖσαν εις τήν 'Ατλαντικὴν Κοινότητα και τόσον διψασμένην, εις τὸν τομέα τής πνευματικῆς ζωῆς, ἀπὸ δυτικὴν πρὸοδον, ἡ παρουσία μας ἐκδηλοῦται διὰ σχολῶν και μορφωτικῶν 'Ἰνστιτούτων εις 'Ισταμποῦλ και 'Αγκυραν και ἐλπίζομεν νά στείλωμεν προσεχῶς ἀρχαιολογικὰς ἀποστολάς εις 'Ιεράπολιν και 'Ἰάσον. Μὲ τήν 'Ελλάδα, ἔσεις Σικελοί, πρωτότοκοι υἱοὶ τής 'Αρχαίας 'Ελλάδος, σχηματίζετε ὠραῖον συνδυτικὸν κρίκον και εἶναι περιττὸν νά σὰς ὑπενθυμίσω πὼς ἡ Ρώμη και αἱ 'Αθῆναι ἐγκαθιδρυσαν, χάρις εις τήν νῆσον σας, ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα χρόνια, αὐτὴν τήν ἀριστοκρατίαν τοῦ πνεύματος, ἥτις ἐδίδασκε κατόπιν εις τὸν ὑπόλοιπον δυτικὸν κόσμον τήν ἔννοιαν τοῦ ὠραίου και τήν ἀντίληψιν τής σοφίας. Σήμερον ἕνας σοφὸς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Παλέρμου, ὁ ἑλληνιστῆς και νεοελληνιστῆς κ. Μπροῦνο Λαβανίνι εὐρίσκειται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μορφωτικοῦ μας 'Ἰνστιτούτου ἐν 'Αθῆναις, ὅπου ἤνοιξαν πάλιν τὰ πρὸ τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου τοῦ 1941 σχολεῖα μας και ὅπου ἐντείνομεν τὰς 'Ιταλικὰς καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις, ἐνῶ ἐν Κρήτῃ, μετὰ τὰς περιφήμους ἀνασκαφὰς τοῦ 'Αγγλου 'Εβανς εις τὸ ἀνάκτορον τοῦ Μίνωος, ἡ ἀρχαιολογικὴ μας ἀποστολὴ, ἐπὶ τής ἄλλης πλευρᾶς τής νήσου, εις Φαιστόν και 'Αγίαν Τριάδα, ἀποκαθιστᾷ ἄλλους θησαυροὺς Μινωϊκῆς τέχνης.

Πλὴν τής Γαλλίας, ἐν μέρει μόνον μεσογειακῆς, μετὰ τής ὁποίας αἱ σχέσεις μορφωτικῆς συνεργασίας εἶναι φυσικῶς ἐντατικά, ἐπεξετάθη εις ὄλους τοὺς τομεῖς ἡ παρουσία μας ἐν 'Ισπανίᾳ, διὰ τής ἐνισχύσεως τῶν σχολῶν μας. Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐνεκαινιάσαμεν τὸ

θαυμάσιον μέγαρον τοῦ Μορφωτικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἐπετύχαμεν τὴν Ἱδρυσιν ἔδρας Ἱταλικῆς γλώσσης καὶ Ἱτατικοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Μαδρίτης. Ἡ Ἰσπανία εὐρίσκεται πλησίον μας πνευματικῶς ὄχι μόνον ὡς μεσογειακὴ χώρα καὶ λόγῳ τοῦ πολιτισμοῦ της τοῦ ὁποίου ἀνευρίσκονται ἴχνη ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἱταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ διότι ἀποτελεῖ τὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ τῆς χώρας μας καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ αὐτοῦ αἵματος ποῦ μετηνάστευσαν ἢ ἐγεννήθησαν ἐν τῇ Λατινικῇ Ἀμερικῇ.

Ἐπάρχει ἀκόμη ὁ ἀραβικὸς κόσμος, τόσοσ πολὺμορφος πολιτικῶς παρὰ τὴν θεωρητικὴν του ἐνότητα, καὶ τόσοσ ταραγμένος λόγῳ τῶν νέων καὶ συνταρακτικῶν πειραμάτων του εἰς τὸν τομέα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ ἡ ἀναστολή τῆς πατροπαραδότου Γαλλο-Βρετανικῆς μορφωτικῆς ἐπιρροῆς λόγῳ τῆς κρίσεως τοῦ Σουεζ εὐνοεῖ τὰς Χώρας αἰτινες, ὡς ἡ Ἱδικὴ μας, δὲν συμμετέσχον ἐνεργῶς εἰς τὴν δραματικὴν διαμάχην. Θὰ ἦτο ὅμως ἀπατηλὸν καὶ μάταιον νὰ ὑπολογίζωμεν ἐπὶ καθαρῶς τυχαίων πλεονεκτημάτων διὰ νὰ καταλάβωμεν τὸ κενὸν ποῦ ἄφησαν ἄλλοι. Τὸ πρόβλημα εἶναι πολυπλοκώτερον καὶ εὐρύτερον, διότι, ἀφ' ἐνὸς ὑπάρχει ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ Μεσογειακὸν Ἰσλάμ μὲ τὸ σύνολον τῶν ἰδίων των εὐθυνῶν καὶ τῶν κοινῶν των συμφερόντων.

Ἡ προσωπικὴ ἐμπειρία, ποῦ ἀπέκτησα ἐν Λιβύῃ ὡς πρεσβευτῆς τῆς χώρας μου, ἐνισχύει τὴν πεποίθησίν μου ὅτι, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς Μεσογείου, εἰς περιοχὴν ἀπειλουμένην ἀπὸ τὸ ἀνησυχητικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, τὰ Δυτικά Ἔθνη ὀφείλουν νὰ συντονίσουν τὴν ἐν Βορείῳ Ἀφρικῇ δράσιν των, νὰ ἀποκαταστήσουν ἀλληλεγγύην σκοπῶν καὶ θέλησιν νὰ βοηθήσουν καὶ ὕλικῶς, δι' ἐπενδύσεων καὶ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, τὴν ζωὴν τῶν νέων ἀραβικῶν ἐθνῶν. Ἡ μόρφωσίς μας θὰ καταλάβῃ καὶ αὐτὴ τὴν θέσιν της ἀλλὰ θὰ πρέπη νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν λαῶν ποῦ θὰ τὴν δεχθοῦν, ν' ἀπαλλαγῇ πάσης κυριαρχικῆς νοσταλγίας, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὰς θρησκευτικὰς καὶ πατροπαραδότους δυνάμεις ποῦ στηρίζουν τοὺς λαοὺς αὐτοῦς, νὰ εἶναι ὑπομονετικὴ καὶ ἐπεικὴς ὅταν χρειάζεται. Οὕτω μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ πείσωμεν τὰ νέα ὑπερπόντια Ἔθνη ὅτι ὁ διαλεκτικὸς ὕλισμός τοῦ Μάρξ, ἀντιτίθεται εἰς τὸ Κοράνιον καὶ ὅτι ἡ ἐξέλιξις τοῦ προλεταριάτου των θὰ εἶναι εὐχερεστέρα διὰ μιᾶς ἐγκαρδίου συνεργασίας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Δύσιν.

Οἱ Ἕλληνες κατανοοῦν ὅτι συμφέρον καὶ καθήκον των εἶναι νὰ συγχωρήσουν, ὅπως καὶ οἱ Ἱταλοὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὀφείλουν νὰ μὴ λησμονήσουν τί κακὸν ἔκαμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἱταλίαν ὁ φασισμός.

ΤΑ ΑΞΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΤΟΥ Η. CASSON

Ἔγχο ποῖον πνεῦμα ἐγράφησαν (τῷ 1915)

Λέν διατείνομαι ὅτι ὑπάρχουν μόνον 16 ἀξιώματα. Πιθανόν ταῦτα νά ἀνέρχονται καί εἰς ἐξήκοντα. Ὅταν ἠρώτησαν τόν Η. Emerson, συγγραφέα τῶν «12 ἀρχῶν τῆς ἀποδοτικότητος», ἐάν δέν ὑπάρχουν καί ἄλλαι ἀρχαί, ἀπήντησεν «Ἀσφαλῶς θά ὑπάρχουν καί ἄλλαι. Ἡ ἀποκάλυψις ὁμοῦ τῶν 12, εἶμαι βέβαιος δι νά ὀδηγήσῃ εἰς τήν ἀναζήτησιν καί τῶν ἄλλων».

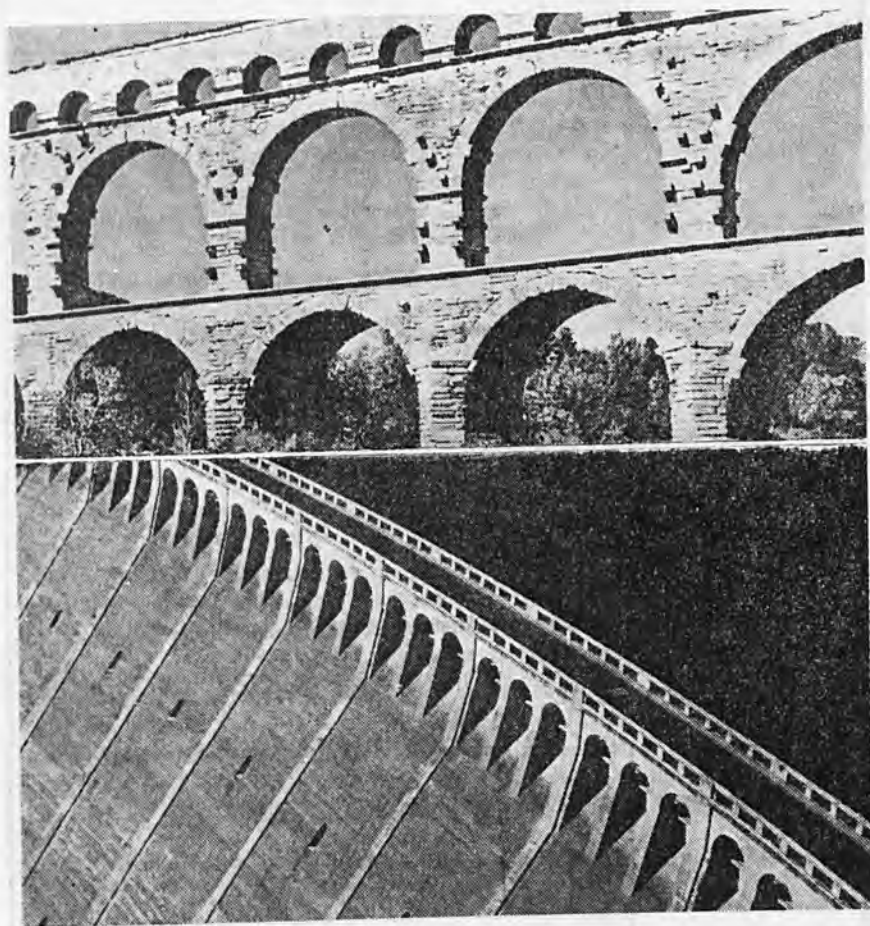
Τά ἀξιώματα δέν εἶναι ἀκαδημαϊκά ἀποφθέγματα. Οὔτε γρίφοι ἤ θεωρίαι. Λέν ἀσχολοῦνται μέ τās συναλλαγάς, ὡς θά ἔπρεπε νά εἶναι, ἀλλά ὅπως αὐταί εἶναι. Λέν ἔχουν σχέσιν μέ τήν μεταφυσικὴν καί τήν πολιτικὴν οἰκονομίαν. Εἶναι ὁμοῦ ἀσφαλῆ, διότι δέν ἐφευρέθησαν, ἀλλά ἀνεκαλύφθησαν. Ὁ μόνος τρόπος ὅπως τὰ δοκιμάσωμεν εἶναι ὅπως τὰ ἐφαρμόσωμεν εἰς ἓν τῶν προβλημάτων μας. Ἐκλέξατε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σᾶς ἀπασχολεῖ περισσότερο. Ἐφαρμόσατε ἐπιμελῶς ἓν πρός ἓν τὰ 16 αὐτὰ ἀξιώματα ἔναντι τοῦ προβλήματός σας. Βεβαίως δέν θά σᾶς ὑπογορεύσουν ἀκριβῶς τήν δρᾶσιν σας, θά διαγνώσουν ὁμοῦ τήν φύσιν τοῦ προβλήματος καί θά τὸ ἀπλοποιήσουν. Πολύ πρό τῆς ἐμφανίσεως τῆς ὀργανώσεως ὁ Bacon ἔγραψε «Ὅπως τὸ χοῦμα καθορίζει τήν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων, οὕτω καί ὁ χρόνος προσδιορίζει τήν ἀξίαν τῶν συναλλαγῶν. Αὐταί κοστίζουν τόσον εὐθηνότερον, ὅσον γίνονται ταχύτερον. Ὅταν διαλέγομεν τόν χρόνον, τόν οἰκονομοῦμε, καί κάθε ἄχρηστος κίνησις εἶναι ἀεροκοπάνισμα». Τρεῖς φάσεις ὑπάρχουν εἰς τās συναλλαγάς : ἡ προπαρασκευή, ἡ ἔρευνα, ἡ τελειότης. Μέχρι ποῖου σημείου θά φθάσῃ ἡ ἐφαρμογή εἰς τās συναλλαγάς τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου, οὐδεὶς ἀκόμη τὸ γνωρίζει. Ὅ,τι ὁμοῦ δύναται ἀπὸ τοῦδε νά πιστοποιηθῆ εἶναι ὅτι τὸ μέσον τοῦτο ἀπεδείχθη καί ἐνδιαφέρον καί ὠφέλιμον. Ἀποδίδεται τέλος εἰς τὸ ἐμπόριον ὅτι τοῦ ὀφείλεται ἀναγνωρίζεται ἡ ἀξιοπρέπεια του ὅχι μέ ἡχηράς φράσεις, ἀλλά μέ τήν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης του. Τὸ νέον πνεῦμα φιλοφροσύνης καί ἡ κοιτωνικὴ ἀποσιολή, ἣτις τοῦ ἀποδίδεται, ἡ προσωπικότης καί ὁ χαρακτήρ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα τὸ ἐκπροσωποῦν, τὸ ἐξευγενίζει. Ὁ κόσμος εἶναι μεγάλος καί ἀνοικτός δι' ὅλους. Ἡ οἰκονομικὴ εἰρηνικὴ μάχη, ἡ ὁποία διαγράφεται πρό ἡμῶν, θά εἶναι μεγαλειώδης καί ὁ ἄτεγκτος νόμος τῆς φύσεως θά κυριαρχήσῃ καί θά ἐπιβιώσῃ μόνον ὁ ἰκανότερος».

1Α' μὴν — Ἡμέ-
ραι 30 — Διάρ-
κεια ἡμέρας ὥ-
ραι 10 — Παν-
σέληνος τὴν 26ην

Ἡ Σχολὴ ἐορτά-
ζει τὴν Α' δεκα-
ετιάν ἀπὸ τῆς
ἐγχείσεως τοῦ
Νόμου 800. Ἐν
μέγα πρωτοπο-
ρισκὸν μορφωτι-
κὸν ἔργον συνε-
τελέσθη εἰς μι-
κρὸν χρονικὸν
διάστημα καὶ μὲ
ἀσήμαντα μέσθ.

Ἐν τῷ Νοεμβρίῳ ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Μαιμακτηριῶν». Σή-
μερον λαϊκὰ τοῦ ὀνομασίου εἶναι: Ἀιστράτης, Ἀιταξιάρχης, Ἀνακατωμένος,
Ἀρχαγγελίτης, Μεσοπορίτης.

Ἄλλοις καὶ τῶρα
Ἄνω: Γέφυρα τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος — Κάτω: Τροάσιον φράγμα.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΤΑ ΝΟΕΜΒΡΙΟΝ 1958

2	<i>Κυριακή</i>	Ἐπίσκεψις Θηραίου καὶ Ἀρχαίας Ἀγορᾶς.
4	<i>Τρίτη</i>	Ἐπίσκεψις Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.
5	<i>Τετάρτη</i>	Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομός».
7	<i>Παρασκευὴ</i>	Ἐπιτόμιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομός».
9	<i>Κυριακή</i>	Ἐκδρομὴ εἰς Τύμβον Μαραθῶνος καὶ Ἁγίον Παντελεήμονα.
11	<i>Τρίτη</i>	Ἐπίσκεψις εἰς Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν.
12	<i>Τετάρτη</i>	Λήξις πτυχιακῶν ἐξετάσεων.— Διάλεξις.
14	<i>Παρασκευὴ</i>	Ἐπίσκεψις τριτοετῶν εἰς Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος.
15	<i>Σάββατον</i>	Α' Μουσικοφιλολογικὸν ἀπογευματινόν.
16	<i>Κυριακή</i>	Ἐκδρομὴ εἰς Κολωνόν καὶ ἀκαδημίαν Πλάτωνος.
18	<i>Τρίτη</i>	Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομός».
19	<i>Τετάρτη</i>	Διάλεξις.
20	<i>Πέμπτη</i>	Συνεδρίασις Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
21	<i>Παρασκευὴ</i>	Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Γενικὰς Ἀποθήκας Πειραιῶς.
23	<i>Κυριακή</i>	Ἐκδρομὴ εἰς Σαλαμίνα, Καματερό καὶ Ἀμπελάκια.
24	<i>Δευτέρα</i>	Ἀνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
25	<i>Τρίτη</i>	Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Μεταξοῦφαντήριον «Χρυσάλις».
26	<i>Τετάρτη</i>	Ἐπίσκεψις πρωτοετῶν εἰς ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.
28	<i>Παρασκευὴ</i>	Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς ἐργαστάσιον Φίξ.
29	<i>Σάββατον</i>	Φιλικὸν δεῖπνον μελῶν Συμβουλίου καὶ Καθηγητῶν Σχολῆς καὶ Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως. Λήξις προθεσμίας ἐγγραφῆς νέων σπουδαστῶν.
30	<i>Κυριακή</i>	Ἐκδρομὴ εἰς Πάρνηθα.

Ἑλ. Ἀν. 6.53', Δ 5.24'

Σελήνη 20 ἡμερῶν

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 305/60

Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ

ΚΟΡΑΗΣ Ἀδαμάντιος (1748—1833). Ἐγεν-
νήθη εἰς Σμόρνην καὶ ἀπέθανεν εἰς
Παριοίους. Ἐγκατέλειπε τὴν ἰατρικὴν
χάριν τῆς φιλολογίας, διακριθεὶς ὡς
εἰς τῶν μεγαλυτέρων φιλολόγων τῆς
ἐποχῆς του. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος διδα-
σκαλὸς τοῦ Γένους καὶ ὁ μεγαλύτερος
φιλόλογος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος συντε-
λέσας εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν.
Μεγάλως ἠγωνίσθη διὰ τὴν κάθαρσιν
τῆς γλώσσης μας ἀπὸ τοὺς ξένους τύπους.

1

Ἀδαμάντιος Κοραῆς

Ἑλ. Ἀν. 6.54', Δ. 5.23'

Σελήνη 21 ἡμερῶν

ΚΥΡΙΑΚΗ 306/59

Ἀκινδύνου, Πηγασίου

2

Τὸ οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ
κλέψεις, οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις
ἐτέρα ἐντολή, ἀνακεφαλαιοῦται ἐν
τῷ, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτὸν. (Ρωμ. ιγ' 9

Δουκ. (ΙΣΤ' 19 — 31)

Ἐμπλεοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ πλοῦτη καὶ τὰς κοσμικὰς δόξας
καὶ τὰ ἀξιώματα, παραδίδονται εἰς τὰς ἀπολαύσεις καὶ τὰς ἡδο-
νάς, «ἐνφροαινόμενοι καθ' ἡμέραν λαμπρῶς», ἀδιαφοροῦν διὰ τοὺς
γύρω των πιτωχοὺς καὶ πάσχοντας, οἵτινες «ἐπιθυμοῦν χορτα-
σθῆναι ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τροπέζης» τῶν
πλουσίων. Δησμονοῦν δὲ ὅτι εἶναι καὶ αὐτοὶ θνητοί, καὶ κάποτε
θὰ ἀπέλθουν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. «Ἀπέθανεν, ὅμως, καὶ ὁ
πλούσιος καὶ ἐτάφη». Ἐκεῖ δὲ ὅπου βασιλεύει ἡ δικαιοσύνη, θὰ
ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν ἐκπρόσωπον αὐτῆς, τὸν Ἀβραάμ, «μνήσθητι
ὅτι ἀπέλαβες—ἐγωιστικὰ—τὸ ἀγαθὸν σου ἐν τῇ ζωῇ σου, ...
νῦν δὲ ὀδυνᾷσαι».

«Μὴ πλανᾷσθε, Θεὸς οὐ μνηστρίζεται, ὃ γὰρ εἴαν σπείρῃ ἄν-
θρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει, ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἐαυ-
τοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὃ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα
ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον».

Ἡλ. Ἀν. 7.03', Δ. 5.15'
 Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 314/51
 Ὀλυμπιά, Σωσιπάτρου

10

Κωστής Παλαμίδης

ΠΑΛΑΜΑΣ Κωστής (1859—1943). Θεωρεῖται ὡς ὁ μεγαλύτερος λυρικός καὶ ἐπικολυρικός ποιητὴς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος μετὰ τὸν Σολωμόν. Διεκρίθη ἀκόμη καὶ ὡς κριτικός. Ἐγράψε πολλὰ ποιήματα ἀλλὰ «ἡ ἀσαλευτὴ ζωὴ», «ὁ Δωδεκάλωγος τοῦ γύφτου» καὶ «ἡ φλογέρα τοῦ βασιλιᾶ, τὸν ἀνέδειξαν ὡς ποιητὴν τῶν πλέον ὕψηλῶν στοχασμῶν καὶ τῶν βαθυτέρων συναισθημάτων.

Ἡλ. Ἀν. 7.04', Δ. 5.15'
 Νέα Σελήνη
ΤΡΙΤΗ 315/50
 Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντ.

11

10.11.1483.— Ἐγεννήθη ὁ Λούθηρος.
 11.11.1918 — Ἀνακωχὴ τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου.

ΒΑΜΒΑΣ Νεόφυτος (1770—1885). Ἐγεννήθη εἰς Χίον καὶ ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας. Ὑπῆρξε κληρικός πολυγραφώτατος. Θεωρεῖται «σοφὸς διδασκαλὸς τοῦ Γένους». Ἐγράψε πλείστας ὄσας θεολογικὰς καὶ φιλολογικὰς συγγραφάς.

Ἡλ. Ἀν. 7.05', Δ. 5.14'
 Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 316/49
 Ἰωάννου Ἐλεήμονος

12

12.11.1912.— Ἀπελευθέρωσις τῆς Καστοριᾶς.
 12.11.1937.— Οἱ Ἰάπωνες κυριεύουν τὴ Σαγγάη.

ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ Γρηγόριος (1868—1951) Ἐγράψε πολλὰ διηγήματα καὶ μυθιστορήματα κοινωνικὰ καὶ ψυχολογικά. Ἐπίσης ἐπιστολάς, χρονογραφήματα καὶ δράματα. Ὑπῆρξε διευθυντὴς τοῦ παιδικοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Διάπλασις τῶν παιδῶν».

Σεμνὸν ἢ ἄρμονία καὶ θεῖον καὶ μέγα.
 (Ἀριστοτέλης)
Μυρίας ἡμῶν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν.
 (Πλάτων)

Ἡλ. Ἀν. 7.06', Δ. 5.13'
 Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 317/48
 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμ.

13

13.11.1918.— Ὁ συμμαχικός στόλος, μετέχοντας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ, εἰσπλέει εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ ἀγκυροβολεῖ πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κάνουμε μιὰ τρέλλα, μὲ τὴν ἀπερικοεψία μας ... Πρέπει νὰ ἐπιστρατεύσουμε ὅλη μας τὴ σοβαρότητα καὶ τὸ θάρρος γιὰ νὰ ἐγκαταλείψουμε τὴν παραφροσύνη καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν πραγματικότητα.
 (Albert Schweitzer)

Ἡλ. Ἀν. 7.07', Δ. 5.12'
 Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 318/47
 Φιλίππου Ἀποστόλου

14

14.11.1940.— Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀναλαμβάνει γενικὴν ἀντεπίθεσιν ἐναντίον τῶν Ἱταλῶν, εἰς τὸ μέτωπον τῆς Ἀλβανίας, τοὺς ὁποίους ἀπώθει παντοῦ.

ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ Δημήτριος (1852—1942). Ἐγενήθη εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὰ ἔργα του εἶναι λαογραφικά, λογοτεχνικά καὶ ἱστορικά. Θεωρεῖται ὡς ὁ σπουδαιότερος ἱστορικὸς τῶν γεγονότων τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας καὶ ἔπειτα.

Ἡλ. Ἀν. 7.08', Δ. 5.11'
 Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 319/46
 Γουρία, Σαμωνᾶ

15

15.11.1920.— Εἰς τὴν Γενεύην ἀρχίζουσι ἐργασίαι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.
 15.11.1821.— Ἐδημοσιεύθη ἡ νομικὴ διάταξις τῆς Ἀνατολικῆς χέρσου Ἑλλάδος.

ΒΛΑΧΟΣ Ἄγγελος (1838—1920). Ἠσχολήθη μὲ τὴν πολιτικὴν, τὴν ποίησιν καὶ τὴν λογοτεχνίαν. Ἐδημοσίευσε πολλὰς συλλογὰς ποιημάτων, κωμῶδιαι καὶ φιλολογικὰς καὶ κριτικὰς μελέτας εἰς τὴν καθαρεύουσαν γλῶσσαν.

Ἡλ. Ἀν. 7.09', Δ. 5.11'
 Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 321/45
 Ματθαίου ἀποστόλου

16

Βλέπω ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. (Ρωμ. ζ' 23)

Ματθ. (θ' 9 13)

Ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς τυγχάνει ὅτι, ὁ σήμερον ἐορταζόμενος Ἐυαγγελιστὴς Ματθαῖος, ὅταν ἐγνώρισε τὸν Ἰησοῦν «ἀναστίας—ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν—ἠκολούθησεν αὐτῷ», δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποχωρισθῇ τοὺς παλαιούς του φίλους. Αὐτοὶ δὲ ἦσαν «τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοί». Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι, «ἐλθόντες συναρέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ». Ἐκαμεν δηλαδὴ καὶ αὐτοὺς μαθητὰς τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, καὶ ἁγίους! Μαζὶ ἦσαν εἰς τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλλεικρινὴς φιλία καὶ ἀγάπη του, τοὺς ἤθελε μαζὶ καὶ εἰς τὸ «Φῶς» τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας!

Ἡλ. Ἀν. 7.10', Δ. 5.10'

Σελήνη 7 ἡμερῶν

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α 321/44

Γρηγορίου Νεοκαισαρ.

17

ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ Ἄγγελος. Ἐγεννήθη εἰς Λευκάδα τὸ 1834. Μετὰ τῆς συζύγου του Εἰσας συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν. Διεκρίθη ὡς πεζογράφος, ἀλλὰ ἰδιαίτερώς διέπρεψεν ὡς λυρικός ποιητῆς διακρινόμενος διὰ τὴν δύναμιν τῶν ἔμπνεύσεων, τὸ βάθος τῶν συναισθημάτων καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἐκφραστικῶν μέσων. Ἀπέθανε τὸ 1951. Θεωρεῖται ὀρθῶς μετὰ τοῦ Σολωμοῦ καὶ τοῦ Παλαμᾶ, ὡς Ἐθνικός μας Ποιητής.

Ἄγγελος Σικελιανός

Ἡλ. Ἀν. 7.11', Δ. 5.09'

Σελ. πρῶτον τέταρτον

Τ Ρ Ι Τ Η 322/43

Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ

18

18.11.1830.— Ἀνακήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Βελγίου.

18.11.1918.— Ἡ Λεττονία κηρύσσεται ἀνεξάρτητος.

ΛΥΤΡΑΙ Νικηφόρος (1832—1904). Ἐγεννήθη εἰς τὴν Τήνον. Μέγας Ἕλλην ζωγράφος, καθηγητῆς τῆς ζωγραφικῆς εἰς τὴν Ἀνωτ. Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ θέματά του κυρίως ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν μας λαϊκὴν ζωὴν. Ἦτο καὶ προσωπογράφος.

Ἡλ. Ἀν. 7.12', Δ. 5.09'

Σελήνη 9 ἡμερῶν

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η 323/42

Ἀρβιδίου προφ., Βαρλαάμ

19

ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΙΑΣ Ἀνδρέας (1866—1922). Ἐγεννήθη εἰς Λεχαινὰ τῆς Ἡλείας. Ἐδημοσίευσεν μόνον διηγήματα καὶ ἐλάχιστα ποιήματα. Ἐμελέτησε μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν γλῶσσαν, τὰ ῥηθ καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ λαοῦ.

Ἡ φίλια εἶναι ἔρωτας χωρὶς τὰ φτερά του.

(*Δόδοτος Βύρων*)

Εἶμαι ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης· ὁ Θεὸς γνωρίζει πόσον ἀγαπῶ τὴν εἰρήνην. Ἐλπίζω ὁμως ποτὲ νὰ μὴ γίνω τόσοσ δειλός, ὥστε νὰ ἐκλάβω τὴν δουλείαν ὡς εἰρήνην.

(*Κοσσοῦθ*)

Ἡλ. Ἀν. 7.13', Δ. 5.08'

Σελήνη 10 ἡμερῶν

Π Ε Μ Π Τ Η 324/41

Προεδρτ. Εἰσοδίων

20

20.11.1815.— Ὑπογράφεται ἡ δευτέρα εἰρήνη τῶν Παρισίων μεταξὺ Γαλλίας καὶ τῶν ἐναντίον τῆς συνασπισμένων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Ἐλευθερία τοῦ λόγου, δταν ἐφαρμόζεται ἀπὸ τοὺς πολίτας, εἶναι ὅτι μῖα χώρα χρειάζεται.

(*Μονφραλλάιν*)

Δὲν πρέπει νὰ κρίνουμε τὴν ἀξία μας ἀπὸ τὰ προσόντα μας, ἀλλ' ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν προσόντων μας.

(*Δὲ Ροσφουκὸς*)

Ἡλ. Ἀν. 7.14', Δ. 5.08'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 325/40
Εισόδια τῆς Θεοτόκου

21

21.11.1955.— Ταραχαὶ ἐν Βομβάῃ Ἰνδιῶν.
21.11.1857.— Θάνατος τοῦ Διον. Σολωμοῦ,
21.11.1911.— Ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος «περὶ
ὕγεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν
καὶ περὶ ὠρῶν ἐργασίας».

ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ Κώστας (1868—1894). Ἐγενήθη εἰς τὴν Ἱπείρον. Ἐνεπεύσθη τὰ πε-
ρισσότερα ἔργα του ἀπὸ τὴν ζῶν τῆς πατρίδος του. Τὰ ποιήματά του ἔχουν ὡς
πρότυπον τὰ δημοτικὰ τραγοῦδια. Ὑπῆρξεν ὀμηγῆτης τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς στάνης.

Ἡλ. Ἀν. 7.15', Δ. 5.07'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 326/39
Φιλήμονος ἀποστόλου

22

22.11.333 π.Χ.— Ἡ ἐν Ἰσοῦ μάχη (ἐκ-
στρατεία Μ. Ἀλεξάνδρου).
22.11.1940.— Ἀπελευθέρωσις τῆς Κορυθαῖας
22.11.1897.— Συνθήκη εἰρήνης Ἑλλάδος—
Τουρκίας.
23.11.79 μ.Χ.— Καταστροφή τῆς Πομπηίας.

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Ἰωάννης (1878—1920). Ἐγενήθη εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἠοχολήθη μὲ τὴν
πολιτικὴν κυρίως ὁμῶς ἠγάπησε μὲ θέρμην τὸ ἔθνος του καὶ ἀνεμίχθη εἰς διαφό-
ρους κινήσεις πού ἐπέδωκαν τὴν ἀπελευθέρωσιν δούλων ἀδελφῶν.

Ἡλ. Ἀν. 7.17', Δ. 5.07'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 327/38
Γρηγορίου Ἀκραγαντίν

23

Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθε-
νήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ
μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος ἡμῶν
τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν
πρὸς οἰκοδομὴν. (Ρωμ. ιε' 1,2)

(Δουκ. ΙΒ' 16 21)

Ἐνῶ τὴν ψυχὴν του τὴν κατέστησε κτήμα τοῦ Σατανᾶ καὶ τῆς
κολάσεως, ὁ «χωματένιος» καὶ ὕλιστής, «ἄφρων πλούσιος», λέ-
γει, «τὰ γενήματά μου καὶ ἀγαθὰ μου!». Ὡσὰν νὰ μὴν ὑπῆρ-
χον καὶ οἱ ἐργάται του, ὅπου εἰργάσθησαν διὰ τὰ «εὐφορήσιμ ἢ
χώρα», ὥστε νὰ δικαιῶνται καὶ ἐκεῖνοι νὰ συμμετάσχον τῶν
ἀγαθῶν «διελογίζετο... τί ποιήσω, ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς
μου;». Προσβλέπων δὲ μόνον εἰς τὸ «ἐγὼ» του, ἔλεγε: «ψυχὴ
μου ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ..., ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου!». *Τέλειος ὕλιστής τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος!* Δογματισμὸς ὁμῶς, «χω-
ρίς τὸν ξενοδόχο». Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός: ἄφρων, ταῦτη τῆ
νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἢ δὲ ἠτοιμάσας τίμη
ἔσται;». Ἡ Χριστιανικὴ ἠθικὴ δὲν ἐξετάζει μόνον τὸν τρόπον
τῆς κτήσεως τοῦ πλοῦτου, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τῆς χρήσεως.
Ἀναλόγως δὲ βραβεύει ἢ τιμωρεῖ!...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τι έπραξα — Τι παρέλειψα να πράξω — Τι δέον να κάμω —]
Γεγονότα — Έντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Υπόλ. 31/10/58 Δρ.	Έξοδα Νοεμβρίου Δρ.
Έσοδα Νοεμβρίου >	Υπόλ. εις νέον »
Τò όλον Δρ.	Τò όλον Δρ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΗΘΩΝ (ΓΕΜΙΣΤΟΣ)

«Οὐ μετὰ Πλάτωνα, ἐξηγήσθω δὲ λόγον Ἀριστοτέλης, σφωτάειρον οὐκ ἔφυσεν ἡ Ἑλλάς». (Βησσαρίων)

α) Ἡ βιογραφία τοῦ Γεωργίου Πλήθωνος

Ὁ Γεώργιος Γεμιστός ἐγεννήθη περί τὸ 1355 ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀνήκεν εἰς ὀπωσδήποτε γνωστὴν οἰκογένειαν. Οὗτος ἐνωρίς ἐγκατέλειψε τὴν γενέτειραν «φυγὼν τὴν πατρίδα» καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, ἡ ὁποία ἦτο τότε πρωτεύουσα τῶν σουλτάνων, παρά τῆ αὐλῆ τοῦ τότε σουλτάνου, μὲ τὴν προστασίαν κάποιου ἰσχυροῦ ἔβρατου ὀνόματι Ἑλισαίου. Ὅτε ὅμως ὁ ἔβρατος οὗτος περιέπεσεν εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ σουλτάνου καὶ ἀπεκεφαλίσθη, ὁ Γεμιστός ἐγκατέλειψε τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸν Μιστράν παρά τῆ αὐλῆ τῶν δεσποτῶν τῆς Πελοποννήσου, ὅπου καὶ παρέμεινε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ἐζῆσεν ἐπὶ μακρόν, ὑπὲρ τὰ 95 ἔτη, καὶ ὡς ἔτος τοῦ θανάτου του γίνεται δεκτὸν τὸ 1452, πάντως μεταξύ 1450 - 1456.

Εἰς τὸν Μιστράν ὁ Γεμιστός συνέγραψε τὰ πλεῖστα τῶν ἔργων του, τὰ ὁποῖα εἶναι ἱστορικά, θρησκευτικά, γεωγραφικά κλπ. Τὸ πρῶτον ἔργον του, εἶναι ἴσως τὸ περί «Ἀρετῆς» καὶ τὸ σπουδαιότερον τὸ περί «Νόμων συγγραφῆς» περί τοῦ ὁποίου γίνεται λόγος κατωτέρω(1).

Ἡ φήμη του ἤβηκε διαρκῶς, ὁμοίως καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς αὐτὸν τῶν Δεσποτῶν τοῦ Μιστρά εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁποίων διετέλει. Ἐκεῖ ὁ Πλήθων, ἴδρυσε καὶ τὴν ἰδίαν του Φιλοσοφικὴν σχολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσπούδασε καὶ ὁ μετέπειτα καρδινάλιος Βησσαρίων, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἀσφαλῶς μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας προσωπικότητας τῆς Ἀναγεννήσεως. Ὁ Βησσαρίων ἦτο πτωχὸς καὶ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἀκολουθήσῃ μοναχικὸν βίον, ἤλθε δὲ εἰς Μιστράν, κατὰ τινὰς ἀκριβῶς ἔλκυσθαι ἀπὸ τὴν μεγάλην φήμην τοῦ Γεμιστοῦ καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς του Σχολῆς. Ὁ Βησσαρίων ἐξετίμα καὶ δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ ἀποκαλῆ τὸν Πλήθωνα διδάσκαλον καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς του πρὸς αὐτὸν προηγέτο ἡ ἐπωνυμία «Βησσαρίων καρδινάλης τῷ σοφῷ καὶ διδασκάλῳ Γεωργίῳ Γεμιστῷ».

Ὁ νέος τότε αὐτοκράτωρ Ἰωάννης Παλαιολόγος ἐξετίμα ἐπίσης τὸν Γεμιστὸν καὶ ὡς ἐκδήλωσιν μεγάλης τιμῆς πρὸς αὐτόν, ὅτε τὸ 1428 περιώδευσε τὴν Πελοπόννησον, συνεβουλεύθη αὐτὸν ἐπὶ τῆς μεγάλης θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς ὑποθέσεως ποὺ συνετάρασε τότε τὸ Βυζάντιον, ἦτοι τῆς θρησκευτικῆς ἐνώσεως μὲ τοὺς Λατίνους.

1) Πλήθωνος «Νόμων συγγραφῆς» τὰ σωζόμενα, par G. Alexandre, Paris 1868. Notice preliminaire LXXXVIII.

2) Δ. Ζακυθνοῦ Crise monetaire et economique à Byzance du XIII - XVe siècle 1948 σελίς 130 κ. ἑ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπρότεινε εἰς τὸν Γεμιστὸν νὰ εἶναι μέλος τῆς ἀκολουθίας του, ἥτις θὰ μετέβαινε εἰς τὴν Φλωρεντίαν, καὶ δὴ τοῦ ἑξαμελοῦς συμβουλίου, τὸ ὁποῖον συμμετεῖχε τῶν ἐκάστοτε συνεδριάσεων.

Τοῦτο ἦτο πολὺ τιμητικὸν διὰ τὸν Πλήθωνα, διότι τότε ἦτο ἤδη γνωστὸν τὸ ριζοσπαστικὸν καὶ ἐν μέρει ἀντιθρησκευτικὸν ἔργον του «Περὶ νόμων συγγραφῆς».

Τῆς ἀκολουθίας τοῦ Αὐτοκράτορος συμμετέσχον ἐκτὸς τοῦ ἐπισκόπου Μάρκου Ἐφέσου, ὁ ὁποῖος ἦτο πλήρως ἀνθενωτικὸς καὶ παρέμεινε ὡς τοιοῦτος μέχρι τέλους τῆς Συνόδου, καὶ ὁ Γεννάδιος Σχολάριος, ὁ μετέπειτα γενόμενος πρῶτος Πατριάρχης ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ Β' τοῦ κατακτητοῦ Ὁ Γεννάδιος, μολοντί ἦτο ἀπλοῦς μοναχός, κατεῖχε θέσιν ἀνωτάτου δικαστικοῦ καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Γραμματέως τοῦ Αὐτοκράτορος.

Μεταξὺ τοῦ Γενναδίου καὶ τοῦ Πλήθωνος ὕφιστοτο μεγάλη πνευματικὴ ἀντίθεσις καὶ προσωπικὴ ἀντιπάθεια. Οὕτω ὁ μὲν Πλήθων ἦτο μᾶλλον ἐνωτικὸς (1) ἐν ᾧ ὁ Γεννάδιος, μολοντί ἦτο ἀρχικῶς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, κατὰ τὸ τέλος τῆς Συνόδου τῆς Φλωρεντίας ἐκηρύχθη πολέμιος αὐτῆς. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἦτο ὅτι, ἐν ᾧ ὁ Πλήθων ἦτο ἀσφαλῶς ὁ σπουδαιότερος νεοπλατωνιστῆς τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ ἀντίθετος τοῦ Ἀριστοτελισμοῦ, ὁ Γεννάδιος ἦτο ἀριστοτελιστής. Συνέπεια αὐτοῦ ἦτο ὅτι τὴν ἀποκορύφωσιν τῆς ἔριδος μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἀνδρῶν ἀπέτελεσε τὸ ἔργον τοῦ Πλήθωνος «Περὶ νόμων συγγραφῆς» περὶ τοῦ ὁποῖου ἀναφέρομεν κατωτέρω.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς διαμονῆς του ἐν Φλωρεντίᾳ ὁ Πλήθων, λόγῳ τῆς μεγάλης του φήμης, ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν πνευματικὴν κίνησιν τὴν ὁποῖαν εἶχον δημιουργήσει οἱ Μεδικοί καὶ Ἰδίως μὲ τὸν Κόζιμον Μέδικον, ἄρχοντα τῆς Φλωρεντίας, αἱ ὁμιλίας δὲ πού εἶχεν ὁ Γεμιστὸς μὲ αὐτὸν ὑπὲρ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Πλάτωνος καὶ ἐναντίον τοῦ Ἀριστοτελισμοῦ, ὑπῆρξαν τόσον πειστικαί ὥστε νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἰδρυσις τῆς περιωνύμου Πλατωνικῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἰταλοῦ Ficino. Εἰς τὴν ἐπίδρασιν πού ἤσκησεν ἐπὶ τῆς πνευματικῆς κινήσεως τῆς Δύσεως ἡ Φλωρεντινὴ αὕτη Ἀκαδημία — αὕτη εἶναι ἡ πρώτη τῆς νεωτέρας περιόδου — ὀφείλεται ὅτι ἡ ἔρις μεταξὺ τῶν δύο ἀρχαίων φιλοσοφῶν (Πλατωνικῆς καὶ Ἀριστοτελεῖου), ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ δύο αἰῶνας, ἐτερματίσθη τελικῶς μὲ τὴν νίκην τῆς Πλατωνικῆς καὶ ἀνατροπῆς τοῦ Σχολαστικισμοῦ τοῦ Μεσαίωνος.

Ὡς γνωστὸν ὁ Σχολαστικισμὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι συνώνυμος περίπου μὲ τὸν Ἀριστοτελισμὸν, ἐδέχετο ὅτι ἡ γνώσις εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς λογικῆς καθὼς καὶ ὅτι ἐπικρατεῖ πλήρης ἀρμονία μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ θρησκευτικοῦ δόγματος, ἢ ἄλλως ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἐπαληθεύει τὸ δόγμα. Ὡς περαιτέρω συνέπεια τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας τῆς Φλωρεντίας θεωρεῖται ἡ Ἀναγέννησις καὶ ἡ Θρησκευτικὴ Μεταρρύθμισις.

1) Ὁ Πλήθων δὲν ἦτο πλήρως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως· τελικῶς προέτεινε εἰς τὸν Αὐτοκράτορα νὰ δεχθῇ τὴν ἔνωσιν μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι καὶ αἱ δύο ἐκκλησίαι θὰ συμμετεῖχον ἰσοτίμως εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν.

6) Αί γνῶμαι τοῦ Πλήθωνος περὶ κράτους

Δύναται ἴσως νὰ λεχθῆ ὅτι τὸ μεταρρυθμιστικὸν σύστημα τοῦ Πλήθωνος περιστρέφεται περὶ δύο κεντρικοὺς σκοποὺς. Ὁ πρῶτος εἶναι ἕνα εἶδος Πλατωνικοῦ κοινωνισμοῦ καὶ ὁ δεύτερος ἡ ἄμυνα τῆς Πελοποννήσου ἔναντι τοῦ ἐπερχομένου κινδύνου ἐκ τῶν Τούρκων. Ἴσως μάλιστα καὶ ὁ πρῶτος ἔχει ἐνταχθῆ εἰς τὸν δεύτερον.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς Μιστρᾶν ἐκ Φλωρεντίας, ὅπου ἔδρεψε δάφνας διὰ τὴν σοφίαν του, ὁ Γεμιστὸς ὑπέβαλε τὸ ἔργον αὐτοῦ περὶ «Νόμων συγγραφῆς» εἰς τὸν τότε Δεσπότην τοῦ Μιστρᾶ, Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον, τὸν τελευταῖον Αὐτοκράτορα, τὸ ὅποιον ὅμως διὰ τὰς τολμηρὰς καὶ ἀντιθρησκευτικὰς ἀρχὰς παρέμεινε παραμερισμένον. Ἐκ τοῦ ἔργου αὐτοῦ διεσώθησαν μόνον μερικὰ ἀποσπάσματα.

Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ὁ Γεμιστὸς ἀποκαλύπτεται ὡς πλήρως ἀντιχριστιανικὸς καὶ σχεδὸν παγανιστικὸς, φαίνεται μάλιστα ὅτι δέχεται καὶ τὴν πολυγαμίαν· τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐγράφη πρὸ τῆς μεταβάσεως τοῦ Πλήθωνος εἰς τὴν Ἱταλίαν (τὸ 1438) καὶ ὑπῆρξεν ἐκτενές. Τὸ πρωτότυπον χειρόγραφον τῶν «Νόμων» μετεφέρθη ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ τελευταίου Δεσπότη, τὸ 1460 (1) εἰς τὸν Πατριάρχην Γεννάδιον, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐλέχθη, ἦτο θανάσιμος ἐχθρὸς τοῦ Πλήθωνος. Ὁ Πατριάρχης ἀνέγνωσε τὸ χειρόγραφον καὶ τὸ ἔκαυσε δημοσίᾳ διότι, ὡς ὁ ἴδιος σχετικὰ γράφει μὲ ὑβριστικὸν ὕφος εἰς τὸν Ἐξαρχον Ἰωσήφ, τοῦτο εἶναι προῖον πονηρῶν δαιμόνων κλπ. Δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι ἀντιθέτως ὁ Καρδινάλιος Βησσαρίων, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαυσε νὰ ἐκτιμᾷ τὸν διδάσκαλόν του, κατακρίνει δριμύτατα τὸν Πατριάρχην διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἔργου. Ὁ Γεμιστὸς εἶναι ὀρθολογιστὴς καὶ νεοπλατωνιστὴς καὶ θέλει τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου — ἰδιωτικὴν καὶ δημοσίαν — κατὰ τὸ δυνατόν ὠραίαν καὶ εὐτυχῆ. Κατ' αὐτόν, τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ κράτος τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ρυθμίζῃ τὸν κοινωνικὸν βίον (?). Ὅπως ὁ Πλάτων καὶ ὁ Γεμιστὸς θεωρεῖ ὅτι ἡ εὐδαιμονία τοῦ λαοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πολιτικῆς ὀργανώσεως καὶ ὑποτάσσει κάθε ἐκδήλωσιν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν ἐνὸς ἰσχυροῦ κράτους. Οὗτος ἀναπτύσσει ἕνα πρόγραμμα ὀργανώσεως τοῦ κράτους κοινωνιστικόν, δημοσιονομικόν καὶ στρατιωτικόν. Ὡς πρὸς τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος, μολονότι οὗτος εἶναι πλατωνιστὴς καὶ ἔχει ὑποστῆ τὸσον τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Πλάτωνος, ὥστε, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι τῆς κοινοκτημοσύνης τῆς ἰδιοκτησίας, παραμένει ρεαλιστὴς καὶ θεωρεῖ ὡς τὸ καλῦτερον πολίτευμα τὴν ἀπόλυτον μοναρχίαν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ὁ μονάρχης ὑποβοηθεῖται εἰς τὸ ἔργον του ἀπὸ ἱκανοῦς

1) Βλέπε Δημ. Στεφανίδου «Ἡ Κοινωνικὴ Οἰκονομικὴ ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτῆς ἐξελίξει». Τόμος Α', Ἀθῆναι 1948, σελ. 281 κ.έ.

2) Καὶ ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἶχον ὑψηλὴν ἀντίληψιν διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ κράτους. Οὗτω ὁ Πλάτων ἔλεγεν ὅτι ἡ πολιτικὴ τότε θὰ εἶναι καλὴ, ὅταν οἱ σοφοὶ κάμνουν τὴν πολιτικὴν ἢ ὅταν οἱ πολιτικοὶ εἶναι σοφοί. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐθεώρει ὅτι ἡ ἐπιστήμη μᾶς παρέχει τὴν γνώσιν, ἡ θρησκεία τὴν ἠθικὴν, ἡ φιλοσοφία τὴν κοσμοθεωρίαν καὶ ἡ πολιτικὴ σημαίνει ἔνωσην καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

καί τιμίους συνεργάτας. Ὡς πρὸς τὸ κυριαρχοῦν τότε θέμα τοῦ συνετάρασε τὸ Βυζάντιον, ἦτοι τὴν ἔνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ Γεμιστὸς ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἑνωτικούς, οἱ ὁποῖοι ἐπιχειρηματολογοῦν ὡς ρωμαιοέλληνες, προσπαθεῖ νὰ ἀποσεισῇ ἀπὸ τὸν λαὸν τοῦ Βυζαντίου τὸ ρωμαϊκὸν πνεῦμα διὰ νὰ γίνουιν ἀποκλειστικῶς ἕλληνες. Κατὰ τὸν Ζακυθηνὸν ὁ Γεμιστὸς εἶναι ὁ τελευταῖος βυζαντινὸς καὶ ὁ πρῶτος νεοέλλη (1).

Εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Κράτους ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ Πλήθωνος εἶναι ἡ ἀσφάλεια, καὶ ἰδιαιτέρως λόγῳ τοῦ τότε κινδύνου τοῦ ἐπλησίαζε τὴν Πελοπόννησον, ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀμύνης τοῦ κράτους πρὸ τὰ ἔξω, διὰ τῆς δημιουργίας ἰσχυροῦ στρατοῦ καὶ ἐνισχύσεως τῆς ὀχυρώσεως τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ὁ Πλήθων εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸ σύστημα τοῦ μισθοφορικοῦ στρατοῦ καὶ προτιμᾷ ἕνα ἔθνικὸν στρατὸν ἐλεύθερον οἰκονομικῶν φροντίδων καὶ ὡς θὰ ἴδωμεν φυσικὰ καὶ τῆς φορολογίας.

γ) Ἡ κοινωνικὴ μεταρρύθμισις (2)

Τὸ κοινωνιστικὸν καὶ δημοσιονομικὸν σύστημα τοῦ Γεμιστοῦ βασιζέται ἐπὶ τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας καὶ ἐν μέρει τῆς ἀμπελοφυλακίας, ἦτοι ἐπὶ τοῦ γεωργικοῦ χαρακτήρος τὸν ὁποῖον εἶχε τότε ἡ οἰκονομία τῆς Πελοποννήσου. Εἰς αὐτὸ αἱ κοινωνικαὶ τάξεις εἶναι τρεῖς ἀπ' ἀλλήλων πλήρως χωρισμένοι καὶ δὴ : 1) Τὸ αὐτουργικὸν (οἱ γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι) τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ κύρια πηγαὶ ζωῆς τοῦ λαοῦ, 2) τὸ διακοικὸν τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τέσσαρας ὑποδιαίρεσεις καὶ δὴ : α) τὸ δημιουργικὸν ἦτοι τοὺς βιοτέχνας, β) τὸ ἐμπορικὸν τὸ ὁποῖον διενεργεῖ τὴν ἀνταλλαγὴν μεταξὺ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, γ) τὸ καπηλικὸν τὸ ὁποῖον διενεργεῖ τὸ λειανικὸν ἐμπόριον καὶ δ) εἰς τὰς ἀνωτέρω τάξεις δεόν νὰ προστεθοῦν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προσφέρουσι τὰς προσωπικὰς τῶν ὑπηρεσίας. 3) ἡ τρίτη τάξις εἶναι τὸ ἀρχικόν, ἦτοι ἡ κρατικὴ διοίκησις ἡ ὁποία συνίσταται ἀπὸ τὸν ἄρχοντα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κυβερνώντων, οἱ ὁποῖοι πάλιν πλαισιοῦνται ἀπὸ πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς βοηθούς (3).

Τὰ καθήκοντα ἐκάστης τῶν τριῶν αὐτῶν τάξεων εἶναι ἐντελῶς χωριστὰ καὶ ἐκάστη τάξις δὲν πρέπει ποσῶς νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἄλλων. Μολονότι ὁ Πλήθων ἐπιμένει ἐπὶ τῆς διαστολῆς τοῦ ἔργου τῶν δύο τάξεων, τοῦ αὐτουργικοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν, ἐν τούτοις κατ' ἐξαιρέσειν δέχεται ὅτι δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστον τὸ ἔργον τοῦ στρατιώτου πρὸς ἐκεῖνο τοῦ γεωργοῦ, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ καλλιεργητὴς στρατιώτης ἀπαλλάσσεται καὶ τῆς φορολογίας, ἦτοι εἰς αὐτὸν ἀνήκουσι τὰ 2/3 τοῦ προϊόντος τῆς γῆς, καὶ ὄχι μόνον τὸ 1/3 ὅπως εἰς τοὺς συνήθεις καλλιεργητάς. Προφανῶς ἤθελε δι' αὐτοῦ ὁ Πλήθων νὰ τονίσῃ τὴν σημασίαν τοῦ ἀποδίδει εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς στρατιωτικῆς τάξεως. Κατ' ἀρχὴν οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ στρα-

1) Βλέπε Ζακυθηνοῦ σελ. 133.

2) Βλέπε Δημ. Στεφανίδη opus situs 287 κ.ε.

3) Βλέπε Ζακυθηνοῦ 134 καὶ 135.

τιωτικοί δὲν πρέπει νὰ ἀσχολῶνται παρὰ μὲ τὴν διοίκησιν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ κράτους. Τὰ μέσα δὲ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν παρέχοντων παραγωγικὰ τάξεις.

Τὰ ἀνωτέρω φέρουν ἑκδηλον τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἰδεῶν τοῦ Πλάτωνος περὶ τῆς πολιτειακῆς ὀργανώσεως, χωρὶς ὅμως νὰ στεροῦνται πρωτοτυπίας καὶ τῆς προσαρμογῆς εἰς τὰς τότε κρατούσας κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς συνθήκας τῆς Πελοποννήσου.

δ) Τὸ δημοσιονομικὸν πρόγραμμα

Ἄνάλογον ἢ μᾶλλον σπουδαίαν προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀνωτέρω πολιτειακῆς ὀργανώσεως, ἀποτελεῖ ἡ δημοσιονομικὴ μεταρρύθμισις τοῦ Πλήθωνος. Αὕτη διαπνέεται ταυτοχρόνως ἀπὸ πνεῦμα φορολογικῆς δικαιοσύνης καὶ πρακτικῆς ὥστε, μολοντί ἐπιβάλλει βαρύτερα φορολογικὰ βάρη, νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὸ δημοσιονομικὸν του προγράμμα ὁ Πλήθων ἀσχολεῖται πρῶτον μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὕφισταμένων φορολογιῶν καὶ δὴ: α) μὲ τὰς ἀγγαρείας διὰ τὰς ὁποίας λέγει ὅτι φέρουν ταπεινωτικὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον χαρακτήρα(!), β) μὲ τὸν τακτὸν ὄρον (εἴτε χρῆμα, εἴτε κέρμα), ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ μειονέκτημα, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν φορολογικὴν ἱκανότητα τοῦ φορολογουμένου, καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ αὐθαίρετος διότι δὲν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένος. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν λέγει ὅτι δικαία φορολογία εἶναι ὠρισμένον τμήμα τῆς ἐτησίας παραγωγῆς (ρητὴ τις τῶν γενομένων μοῖρα) (!) Ὁ Γεμιστὸς προτείνει τὴν ἔνωσιν τῶν τριῶν αὐτῶν κατηγορικῶν φόρων καὶ οὕτω ἡ παραγωγή ἀνήκει κατὰ τὸ 1/3 εἰς τοὺς καλλιεργητάς, «τῶ τῶν ἔργων ἐργάτη». τὸ 1/3 εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος παρέχει τὰ μέσα πρὸς ἐκμετάλλευσιν «τῶ τὰ τέλη συνεκπορίζοντι τοῖς ἔργοις», ἥτοι ὄχι τὴν καλλιεργουμένην γῆν, ἀλλὰ τὰ ἀροτριῶντα ζῶα, τοὺς ἀμπελώνας κλπ. Τὸ τελευταῖον 1/3 ἀνήκει εἰς τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ συνόλου, «τῶ τὴν ἀσφάλειαν τοῖς ὄλοις παρασκευάζοντι».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι εἰς τὸν Πλήθωνα ἀσκοῦν μεγάλην ἐπίδρασιν αἱ κοινωνιστικαὶ ἀντιλήψεις τοῦ Πλάτωνος, ἀφ' οὗ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, δὲν ἀναγνωρίζει δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ εἰσόδημα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς. Πλὴν αὐτοῦ οὗτος ἀποκαλύπτεται καὶ ἐμποροκράτης διότι ἐπιδιώκει ἓνα εἶδος κρατικοῦ σοσιαλισμοῦ διὰ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ὑπὸ τοῦ κράτους. Οὕτω μεταξὺ τῶν ἄλλων δημοσιονομικῶν μέτρων προτείνει τελωνειακὰ ἐμπόδια καὶ τελωνειακοὺς δασμούς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μὴ ἀπαραιτήτων ἐκ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν καὶ διευκόλυνσιν εἰσαγωγῆς τῶν ἀναγκαίων.

Ἀντιθέτως προτείνει τὴν ἀπαγόρευσιν ἐξαγωγῆς εἰδῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν αὐτάρκειαν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ καὶ εὐνοϊαν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν πολυτελῶν ἢ περιττῶν ἀγαθῶν. Εἰ-

1) Βλέπε Ζακυθηνοῦ opus cit. σελίς 135 καὶ Στεφανίδου 291 : «Αἱ ἀγγαρεῖαι βαρύτερος φόρος τοῖς φέρουσι πολὺ τὸ δούλειον ἔχων».

δικά εύρίσκει ότι είναι λυπηρόν και πρέπει να απαγορεύεται ή είσαγωγή ένδυμάτων τὰ ὅποια κατασκευάζονται ἀπὸ ἐξαχθέντα ἑλληνικά ἔρια, ἐν ᾧ θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὴν είσαγωγὴν σιδήρου καὶ ὀπλων. Ἐς σημειωθῆ ὅτι τὰ δασμολογικά αὐτὰ μέτρα δὲν ἀποβλέπουν εἰς δημοσιονομικοὺς σκοποὺς, ἀλλὰ εἰς γενικοὺς οἰκονομικοὺς.

Αἱ ἰδέαι τοῦ Πλήθωνος περὶ χρήματος εἶναι συγκεχυμέναι. Οὗτος ὑποστηρίζει τὴν κατάργησιν τοῦ χρήματος, ἰδιαιτέρως τοῦ ξένου (εἶναι ἡ περίοδος τῆς ἐπικρατήσεως τῶν Ἰταλικῶν Κρατῶν Πόλεων Γενούης καὶ Ἑνετίας) καὶ τὴν χρῆσιν κατὰ τὸ δυνατόν τῆς ἀνταλλαγῆς εἰς εἶδος, πάντως δέχεται ὡς ἀπαραίτητον μόνον τὸ ἔθνικόν νόμισμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μὴ εἶναι εὐκολον πρὸς κίβηλοποίησιν.

Ὡς πρὸς τὰς γενικὰς ἠθικὰς καὶ φιλοσοφικὰς αὐτοῦ ἀρχὰς περὶ ζωῆς, αὗται εἶναι ἀπλῆ καὶ ἠθικὴ ζωὴ τῶν ἀρχόντων, καὶ γενικὰ ἡ ἀποφυγὴ ἀπὸ τὴν τρυφηλὴν κηφηνώδη καὶ σπάταλον ζωὴν. Ἐπίσης βασικόν γνώρισμα τῶν σκέψεων τοῦ Πλήθωνος εἶναι ἡ ἐργασία καὶ ἡ δικαία συμμετοχὴ εἰς τὰ ἀγαθὰ ἐκάστου μέλους τοῦ λαοῦ. Ἰδιαιτέρως αὐστηρὸς εἶναι ὁ Πλήθων ἔναντι τῶν κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι «τοῖς δὲ φιλοσοφεῖν μὲν φάσκουσι τούτοις» ἀλλὰ ὅμως ἔχουν ἀξίωσιν νὰ τοὺς ἀνήκῃ ἀναλογικῶς μεγάλη μερὶς τῶν ἀγαθῶν (1).

Τέλος ὁ Πλήθων εἶναι γενικῶς αὐστηρὸς ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῶν νόμων (2) καὶ εἶναι ἐχθρὸς τῶν φορολογικῶν ἀσυνδοσιῶν μὲ τὴν ἐξαίρεσιν ὅμως τῶν καλλιεργητῶν στρατιωτικῶν. Δι' αὐτοὺς ἡ ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσα εἰς τριτομόρια διανομὴ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἶναι διάφορος. Οἱ στρατιωτικοὶ καλλιεργηταὶ δικαιοῦνται 2/3, ἦτοι τοῦ 1/3 ὡς καλλιεργηταὶ καὶ τοῦ 1/3 τῆς μερίδος τοῦ κράτους. Φυσικὰ ἡ ἐξαίρεσις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν ποὺ ἀπέδιδεν ὁ Πλήθων εἰς τὴν πολεμικὴν παρασκευὴν τῆς Πελοποννήσου. Ἐπίσης κάμνει καὶ τὴν ἀσήμαντον φορολογικὴν ἐξαίρεσιν διὰ τοὺς ἐλαχίστους τὸν ἀριθμὸν «φιλοσόφους».

ε) Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ δημοσιονομικοῦ συστήματος

Τὸ δημοσιονομικόν σύστημα τοῦ Πλήθωνος εἰσάγει καὶ μίαν κοινωνιστικὴν μεταρρύθμισιν θεμελιώδους σημασίας, ἦτοι καταργεῖ τὴν ἔγγειον ἰδιοκτησίαν. Ὁ Πλήθων καθὼς ἀναφέραμεν ἀνωτέρω προβαίνει εἰς τριμερῆ κατανομὴν τοῦ εἰσοδήματος τῆς γῆς μεταξύ: α) καλλιεργητῶν, β) κεφαλαιούχων—ὕπὸ τὴν ἔννοιαν μέσων πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς—καὶ γ) μεταξύ τοῦ κράτους.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς γῆς δὲν δικαιούται συμ-

1) Βλέπε Ζακυθνοῦ σελὶς 136.

2) Εἶναι ὅμως καὶ ἀνθρωπιστῆς καὶ διὰ τοῦτο εἶναι κατὰ τῆς ποιότητος τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ὡς μὴ ἀνθρωπιστικὴν καὶ ξένην πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

μετοχής εις τὸ εισόδημα αὐτῆς, ἢ γῆ εἶναι ἐλεύτερον ἀγαθὸν καὶ τοῦτο κατὰ τὸν Πλήθωνα εἶναι σύμφωνον πρὸς τὴν φύσιν. Ὅπως ἡ γῆ δίδεται ἀπὸ τὴν φύσιν, οὕτω αὕτη πρέπει νὰ εἶναι κοινὴ δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Συνεπῶς ὁ Πλήθων καταδεικνύεται πλήρως πλατωνιστῆς. Ἡ ἀκριβὴς ἔννοια τῆς κοινοκτημοσύνης αὐτῆς—μᾶλλον εἶναι μία ἰδιοκτησία τοῦ καλλιεργητοῦ—εἶναι ὅτι ἕκαστος τῶν καλλιεργητῶν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχη τὴν εὐχέρειαν νὰ καλλιεργῇ καὶ νὰ φυτεύσῃ καὶ νὰ κατέχη γῆν ὅπου θέλει. Συνεπῶς οὗτος εἶναι κύριος τῆς γῆς, ἀλλὰ μὲ τὸν περιορισμὸν ὅτι εἶναι μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι καλλιεργητῆς καὶ δὲν τὴν ἐγκαταλείπει. Μὲ τὸ μέτρον αὐτὸ ὁ Πλήθων ἀποβλέπει ἴσως καὶ εἰς πραγματοποίησιν τοῦ κοινωνιστικοῦ ἰδεώδους, ταυτοχρόνως ὁμοῦ διατηρεῖ καὶ τὸ ἀτομιστικὸν συμφέρον τὸ ὁποῖον συμβάλλει εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον τριτομόριον ἐκ τοῦ γεωργικοῦ εισοδήματος, τοῦτο κατὰ τὸν Πλήθωνα ἀνήκει τῷ τὰ τέλη «συνεκπορίζοντι τοῖς ἔργοις». Ἐκ πρώτης ὄψεως τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντίθεσις πρὸς τὸ πρῶτον τριτομόριον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσφαλῶς μία σοσιαλιστικὴ ἀρχή, καθ' ὅσον τὸ δεύτερον εἶναι μία σημαντικὴ ἀντίθεσις αὐτῆς.

Παραχώρησις πρὸς τοὺς συμβάλλοντας εἰς τὴν καλλιέργειαν μὲ ζῶα, δένδρα κτλ., ἥτοι μὲ τὴν σημερινὴν ὀρολογίαν φέρει χαρακτηριστῆρα κεφαλαιοκρατικόν. Ἡ ἀντίφασις ὁμοῦ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς φαινομενικὴ: α) διότι κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν δὲν ὑπῆρχεν ἡ σημερινὴ κοινωνικὴ διάκρισις, β) διότι τὰ ζῶα καὶ τὰ τέλη ἐν γένει δὲν εἶναι, ὅπως ἡ γῆ, δῶρον τῆς φύσεως καὶ γ) διότι, λόγῳ τοῦ σημαντικοῦ τότε χαμηλοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου, ἡ τάξις τῶν καλλιεργητῶν ἐστερεῖτο καὶ τῶν στοιχειωδῶν καλλιεργητικῶν μέσων. Τὸ τρίτον τριτομόριον εἰσπράττεται εἰς εἶδος καὶ εἶναι δίκαιος φόρος διότι εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ εισόδημα καὶ δὲν περιέχει τὰ μειονεκτήματα τῶν ἀγγαρειῶν καὶ τοῦ τακτοῦ ὄρου.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται καταδεικνύουν ὅτι ὁ Πλήθων διαπνέεται ὑπὸ πνεύματος φορολογικῆς δικαιοσύνης. Ἀκόμη σημαντικώτερον εἶναι ὅτι ὁ Πλήθων θεωρεῖ τὴν κρατικὴν διοίκησιν παραγωγικὴν, διότι παρέχει τὴν δικαιοσύνην καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ πρὸ παντός τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν. Μὲ τὴν θεωρίαν του αὐτὴν ὁ Πλήθων προηγείται τῶν μετέπειτα αὐτοῦ πολιτειολόγων.

Ὡς γνωστόν, ἡ κρατοῦσα ἀρχὴ τῶρα εἶναι ὅτι αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι παράγουν ἀγαθὰ καὶ μάλιστα ἀνωτέρας ποιότητος. Ἀντιθέτως καὶ αὐτὸς ὁ Ἀδὰμ Σμίθ, ὁ πατὴρ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, δὲν ἀνεγνώριζε τὴν παραγωγικότητα τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ συνεπῶς τῶν κρατικῶν δαπανῶν, διότι, ὡς ἔλεγε, τὰ ἀγαθὰ ποὺ παράγουν αὗται δὲν ἔχουν ὕλικόν τεχνικόν χαρακτήρα. Πράγματι ἡ παραγωγικότης τῶν κρατικῶν δαπανῶν ἀνεγνωρίσθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Ρωμαντικῆς Σχολῆς. Καὶ ἡ σημερινὴ κρατοῦσα γνώμη εἶναι ὅτι τὸ Κράτος διὰ τῶν δαπανῶν του παράγει ὕλικά

ἀγαθὰ καὶ ἄϋλα, τὰ ὁποῖα μάλιστα ἔχουν πολὺ μεγαλυτέραν ἀξίαν διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον ἀπὸ τὰ ἄϋλα.

Τέλος πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ φορολογικὸν σύστημα τοῦ Πλήθωνος εἶναι ὁ ἐνιαῖος φόρος καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῆς γῆς. Εἰς τοῦτο καταλήγει πιθανῶς ἀπὸ τὴν σκέψιν, ὅτι ἡ μόνη ἀξία λόγου παραγωγικῆς πηγῆς, καὶ συνεπῶς δυναμένη νὰ φέρῃ τὰ φορολογικὰ βάρη, εἶναι ἡ γῆ. Εἶναι δηλαδὴ ξένος πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σφάλμα τῶν φυσιοκρατῶν, ὅτι ἡ βιοτεχνία καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι παραγωγικά (εἶναι ἡ στεῖρα κλάσις κατὰ τοὺς φυσιοκράτας) καὶ συνεπῶς δὲν δύνανται νὰ φορολογηθοῦν, διότι τότε διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν αἰ ἀνωτέρω τάξεις θὰ ἐπιρρίψουν τὴν φορολογίαν τελικῶς ἐπὶ τῶν γεωργῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ Πλήθων θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὅτι εἶναι ὁ πρόδρομος τῶν φυσιοκρατῶν, ἂν καὶ προηγεῖται αὐτῶν κατὰ τρεῖς ὄλους αἰῶνας καὶ τοῦ περιφήμου ἔργου «Tableau Econoμική» (οἰκονομικοῦ πίνακος) τοῦ Quesnay, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε ὡς εἶναι γνωστόν, ὑπῆρξεν ἕνας μεγάλος σταθμὸς εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ καὶ μία μεγάλη ἐπιστημονικὴ πλάνη. Ἐπισημασθῆναι ἔδει ὅτι ὁ Πλήθων τάσσεται ὑπὲρ τοῦ ἐνιαῖου γεωργικοῦ φόρου, ὅχι διότι δὲν θεωρεῖ ὡς παραγωγικά τὴν βιοτεχνίαν, τὸ ἐμπόριον, καὶ τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ρεαλισμὸν ὁ ὁποῖος τὸν διέπει, διότι οἱ τρεῖς τελευταῖοι κλάδοι εὐρίσκοντο τότε εἰς ὑποτυπώδη ἀνάπτυξιν καὶ τὸ ἔθνικόν εἰσόδημα ἐπήγαγε κατὰ τὸ μέγιστον αὐτοῦ μέρος ἀπὸ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν.

Αἱ ἀνωτέρω κοινωνιστικαὶ ἰδέαι τοῦ Πλήθωνος ἔδωκαν ἀφορμὴν, καὶ δικαίως, εἰς πολλοὺς νὰ ὀμιλοῦν περὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ τοῦ Πλήθωνος. Ὁ Καθηγητὴς Στεφανίδης (1) τὸν χαρακτηρίζει ὡς μετριοφρονα σοσιαλιστὴν καὶ μὲ τὴν κατάργησιν τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας φερόμενον πρὸς τὸν λεγόμενον ἀγροτικὸν σοσιαλισμὸν. Πάντως πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ Πλήθων φθάνει εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας, καὶ ἀπὸ κοινωνιστικὸν ἰδεῶδες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν πρακτικὸν σκοπὸν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δυνατὴν μεγαλυτέραν ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας τῆς γεωργικῆς γῆς. Οὕτω θὰ ἐπιτυχάνετο ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ Πλήθωνος, ἦτοι ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ καὶ θὰ καθίστατο ἰσχυρὰ ἡ Πελοπόννησος πρὸς τὰ ἔξω. Φαίνεται ὅτι ὁ Πλήθων ἐντάσσει τὰ πάντα εἰς τὸν ἀντικειμενικὸν αὐτὸν σκοπὸν. Ἐπισημασθῆναι ἔδει ὅτι ἡ ἀπειλητικὴ τουρκικὴ λαΐλαψ ἐπῆλθε πολὺ σύντομα καὶ ἐναντίον τῆς Πελοποννήσου, ὥστε δὲν ὑπῆρξε χρόνος παρά μόνον διὰ μερικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μεγαλοφυοῦς αὐτοῦ προγράμματος.

Αὐτὸ εἶναι ἐν πάσει δυνατῇ συντομίᾳ τὸ πνευματικὸν καὶ κοινωνιστικὸν ἔργον τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Νεοέλληδος φιλοσόφου.

Καθηγητὴς ΑΡ. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ

1) Βλέπε περὶ αὐτοῦ Στεφανίδην opus cit. σελ. 295.

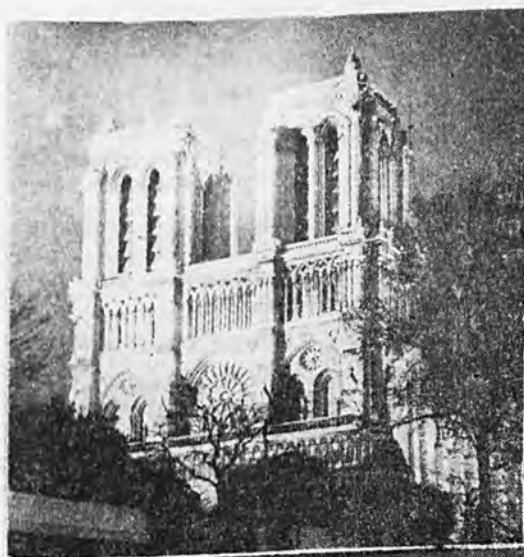
Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ 1958

ΙΒ' μὴν—Ἡμέ-
ραι 31 — Διάρ-
κεια ἡμέρας ὄ-
ραι 9. Πανσέ-
ληνος τὴν 26ην.

Πλησιάζουν αἱ
διακοπαί. Εἰς
ἔτι λόγος διὰ τὰ
ἐργασθῶμεν ἐν-
τατικώτερον.

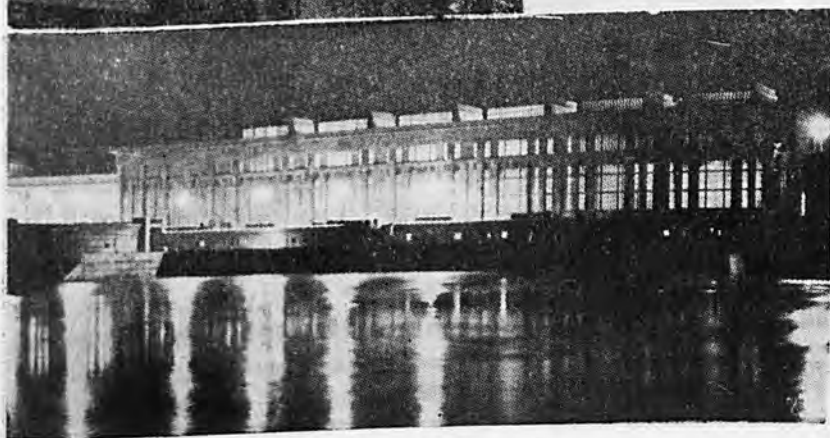
Ἦ Ὁ Δεκέμβριος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Ποσειδεών». Σήμερον αἱ λαϊκαὶ τοῦ ὀνομασθαι εἶναι: Ἀινικολιάτης, Βρωμαλίτης, Χριστουγεννιάτης.

Π α ῥ ῶ ἄ π λ ε ὑ ρ ο ς
τὸ ἀριστούργημα, ἡ Notre-
Dame τῶν Παρισίων.

Κ ά τ ω

Ἐν σύγχρονον ἐργοσιτάσιον.
Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ εἶναι πλέον
εἰς τὴν ὑψηροσίαν καὶ τοῦ
χώρου τῆς ἐργασίας.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΤΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ 1958

1	Δευτέρα	Ἀνακοινώσεις προγράμματος μερικῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων ἀπὸ 12ης μέχρις 20ῆς Δεκεμβρίου. Ἐναρξίς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων.
2	Τρίτη	Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Α.Τ.Ε. Συνεδρίασις Δ. Ε. τοῦ Κ.Σ.Ε.
3	Τετάρτη	Ἀρχαιολογικὸς περίπατος εἰς Μνημεῖον Λυσικράτους, Ὀλυμπιεῖον, Πηγὴν Καλλιρρόης, Διάλεξις.
4	Πέμπτη	Συνέχεια μαθήματος εἰς Μηχανογραφ. Ὑπηρεσίαν Α.Τ.Ε.
5	Παρασκευὴ	Ἀργία—Ἐκδρομὴ εἰς Μαραθῶνα.
6	Σάββατον	Ἐπίσκεψις τριτοετῶν εἰς Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν. Λήξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὴν μερικὴν Τμηματικὴν Ἐξέτασιν.
7	Κυριακὴ	Ἐπίσκεψις Βυζαντινοῦ Μουσείου.
8	Δευτέρα	Συνεδρία Δ.Σ. τοῦ Κ.Ο. καὶ Δ.
9	Τρίτη	Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Δημαρχεῖον Πειραιῶς.
10	Τετάρτη	Ἀρχαιολογικὸς περίπατος εἰς Ἅγιον Δημήτριον, Μνημεῖον Φιλοπάππου.
11	Πέμπτη	Διάλεξις.
12	Παρασκευὴ	Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Ἔργαστάσιον Φίξ. Ἐναρξίς μερικῆς Ἐξεταστικῆς περιόδου.
14	Κυριακὴ	Ἐκδρομὴ εἰς Μαρκόπουλον. Ἐπίσκεψις Οἰνοποιείου.
16	Τρίτη	Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Ι.Κ.Α. Συνεδρία Συλλόγου Καθηγητῶν Σχολῆς.
17	Τετάρτη	Ἀρχαιολογικὸς περίπατος.
18	Πέμπτη	Διάλεξις.
19	Παρασκευὴ	Συνεδρία Δ.Σ. Σχολῆς.
20	Σάββατον	Λήξις μερικῶν Ἐξετάσεων. Συνεδρία Καθηγητῶν Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
21	Κυριακὴ	Ἐκδρομὴ εἰς Μεγάλον Πεῦκο. Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Ἔργαστάσιον Πειραικῆς—Πατραϊκῆς.
22	Δευτέρα	Συγκέντρωσις σπουδαστῶν. Ἀνακοινώσεις Διευθυντοῦ.
23	Τρίτη	Συγκέντρωσις Γονέων. Ἀνακοινώσεις Διευθυντοῦ. Φιλολογικὴ βραδιά. Ἀνακοινώσεις ἀποτελεσμάτων μερικῆς Ἐπανεξετάσεως. Διακοπὴ μαθημάτων λόγῳ ἐορτῶν
24	Τετάρτη	Συνεδρία Καθηγητῶν Κέντρου Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.
30	Τρίτη	Λήξις προθεσμίας ἐγγραφῆς σπουδαστῶν καὶ καταβολῆς Α' δόσεως διδάκτρων.

Ἡλ. Ἀν. 7.24', Δ. 5.04'

Σελήνη 21 ἡμερῶν

ΔΕΥΤΕΡΑ 335/30

Ναοῦμ Προφ., Φ.λαρέτου

1

ΣΑΠΦΩ (625—568 π.Χ.). Ἐγεννήθη εἰς Ἐρεσὸν τῆς Λέσβου. Ἡ οἰκία τῆς εἰς Μυτιλήνην εἶχε καταστῆ κέντρον γυναικείας πνευματικῆς κινήσεως καὶ σχολεῖον μουσικῆς καὶ ποιήσεως. Θεωρεῖται μίᾳ ἐκ τῶν μεγίστων ποιητικῶν κορυφῶν τοῦ κόσμου. Ἡ ποίησίς τῆς θαυμάζεται διὰ τὴν τελειότητα τῆς στιχουργίας καὶ τὸ βάθος τῶν συναισθημάτων.

Σαπφώ

Ἡλ. Ἀν. 7.25', Δ. 5.04'

Σελήνη 22 ἡμερῶν

ΤΡΙΤΗ 336/29

*Αββακοῦμ πρ., Μυρόπης

2

1.12.1834.— Ἡ Ἀθήνα γίνεται πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος.

2.12.1804.— Ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης στέφεται Αὐτοκράτωρ τῆς Γαλλίας.

2.12.1851.— Ὁ Ναπολέων Γ' γίνεται Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ Μαρίκα (1888—1956). Ἀπὸ τοῦ 5ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς μέχρι τοῦ θανάτου τῆς εὐρίσκετο εἰς τὴν σκηνήν. Ἦτο κυρίως τραγῳδός, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς κωμῳδίας ἐνεφανίσθη καὶ ἔπαιξεν ἐξαιρετικά. Μετὰ τοῦ Σπ. Μελά ἱδρύσε τὴν «Ἐλευθέραν σκηνήν».

Ἡλ. Ἀν. 7.26', Δ. 5.04'

Σελήνη 23 ἡμερῶν

ΤΕΤΑΡΤΗ 337/28

Σοφονίου πρ., Θεοδούλου

3

3.12.1912.— Ἡ ναυμαχία τῆς Ἑλλης.

3.12.1944.— Τὸ Δεκεμβριανὸ κομμουνιστικὸ κίνημα τῶν Ἀθηνῶν.

3.12.1952.— Στὴν Πράγα ἀπαγχονίζονται ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς 11 κορυφαῖοι Τσέχοι κομμουνιστὰί.

ΑΛΒΡΙΤΣΗ Ἰσαβέλλα. Κατήγετο ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν Θεοτόκη καὶ ἐγεννήθη εἰς τὴν Κέρκυραν τὸ 1760. Ἦτο διάσημος διὰ τὴν καλλονήν, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν μὀρφωσίν τῆς. Ἐχρημάτισε μέλος πλείστων ἀκαδημιῶν. Ἐζησεν εἰς τὴν Βενετίαν καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν Ἰταλικήν.

Ἡλ. Ἀν. 7.27', Δ. 5.04'

Σελήνης Τελ. Τέταρτον

ΠΕΜΠΤΗ 338/27

Βαρβάρας μεγαλομάρτ.

4

ΜΠΕΡΝΑΡ Σάρρα (1844—1923). Διάσημος γαλλίς ἠθοποιός. Ἐπὶ 50 ἔτη ἐγοήτευσε τὸν κόσμον μὲ τὴν ἀπαράμιλλον θεατρικὴν τῆς τέχνην, διὰ τοῦτο καὶ δικαίως ἀπεκληθῆ ἠθελα Σάρρα.

Γεννηθῆτα φῶς! εἶπεν ἡ Ἐλευθερία

καὶ σὰν τὸν ἥλιο, ποὺ ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν θάλασσαν, σηκώθηκε ἡ Ἀθήνα.
(Σέλλεϋ)

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλπίζης γιὰ νὰ προσπαθῆς, οὔτε καὶ νὰ ἐπιτύχης
γιὰ νὰ ἐπιμένης.
(Γουλιέλμος δ Σιωπηλὸς)

Ἡλ. Ἀν. 7.28', Δ. 5.03'
 Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 339/26
 Σάββα τοῦ ἡγιασμένου

5

5.12.1944.— Εἰς τὰς Ἀθήνας διεξάγονται ὁδομαχίαι. Ἐναρξίς τῆς ἐνδοσυμμαχικῆς ρήξεως ὑπὸ τὴν μορφήν Ἑλληνικοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

ΠΑΡΡΕΝ Καλλιρόη. Ἐγεννήθη εἰς Ρέθυμνον τῆς Κρήτης τὸ 1861. Ἀπὸ τοῦ 1887—918 ἐξέδιδε «τὴν Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν». Τὸ 1911 ἴδρυσε τὸ «Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων». Ἦτο ὑπέρμαχος τῆς γυναικείας χειραφετήσεως. Διεκρίθη καὶ ὡς συγγραφεὺς.

Ἡλ. Ἀν. 7.29', Δ. 5.03'
 Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 340/25
 Νικολάου Μύρων

6

6.12.1917.— Ἡ Φινλανδία ἀποσπᾶται τῆς Ρωσίας καὶ κηρύσσεται ἀνεξάρτητος Δημοκρατία.

6.12.1940.— Τὰ ἑλληνικά στρατεύματα καταλαμβάνουν ἐν Ἀλβανίᾳ τὸ λιμάνι τῶν Ἁγίων Σαράντα.

ΔΕΑΤΑ Πηνελόπη. Ἦτο θυγάτηρ τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἐμ. Μπενάκη, γεννηθεῖσα τὸ 1874 εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Διεκρίθη κυρίως εἰς τὴν παιδικὴν λογοτεχνίαν, τὴν ὁποίαν ἐπλούτισε μὲ πρωτότυπα παραμύθια καὶ ἱστορικὰ μυθιστορήματα μπευσμένα ἀπὸ τὴν μεσαιωνικὴν μᾶς ἱστορίαν καὶ διακρινόμενα διὰ τὴν ἀφέλειαν τοῦ ὄφους. Ἀπέθανε τὸ 1941.

Ἡλ. Ἀν. 7.30', Δ. 5.03'
 Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 341/24
 Ἀμβροσίου, Πρίσκου

7

Ἐ καταργᾶσθε αὐτὸν ὃν οὐκ ἐπίσταται οὐ γὰρ ὁ θεὸς τοῦτο πράσσει, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ. Οὐκέτι ἐγὼ καταργᾶσθε αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. (Ρωμ. ζ' 15—17)

Δουκ. (ιγ' 10—17)

Ἡ περικοπὴ τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχισυνάγωγος ἀναγκασθεὶς, διότι ὁ Ἰησοῦς θεραπεύει κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, μᾶς δεικνύει πόσον στεῖρα εἶναι ἡ τυπολατρεία. Ὁ Ἰησοῦς ἀδιαφορῶν διὰ τοὺς τύπους ἀποβλέπει εἰς τὴν οὐσίαν καὶ ὁ λαὸς χαίρεται καὶ δοξάζει αὐτόν. Τὸ Σάββατον ἐδημιουργήθη, ὀρθῶς, ὡς ἡμέρα ἀναπαύσεως· ἀλλὰ συγχρόνως δύναται καὶ πρέπει νὰ εἶναι, παρουσιασθείσης περιπτώσεως, εὐκαιρία θεραπείας τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου. Ἀλίμονον ἐὰν ὁ λατρὸς κληθῇ καὶ δὲν προσέλθῃ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἶναι Σάββατον!

Ἡλ. Ἀν. 7.31', Δ. 5.03'

Σελήνη 28 ἡμερῶν
Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α 342/23
Παταπίου, Σωσθένους

8

*Αννα Στάελ

ΣΤΑΕΛ *Αννα Λουίζα(1766—1817). Ἦτο κόρη τοῦ διασήμου Νεκέρ. Διεκρίθη καὶ ὡς συγγραφεὺς καὶ ὡς κριτικός. Εἰς τὴν κριτικὴν εἰσήγαγε τὸ κοινωνικὸν στοιχεῖον συντελέσασα εἰς τὴν πτώσιν τοῦ κλασικισμοῦ καὶ εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ρωμαντισμοῦ. *Ἐγραψε πολλά: μελέτας, ἔμμετρα δράματα, διηγήματα. Κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος διὰ τὰς φιλελευθέρων ἰδεῶν της.

Ἡλ. Ἀν. 7.32', Δ. 5.03'

Σελήνη 29 ἡμερῶν
Τ Ρ Ι Τ Η 343/22
Σύλληψις Θεοτόκου

9

8.12.1898.— Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζεται ὑπατος ἀρμοστής τῆς Κρήτης.
9.12.1941.— Ἡ Κούβα καὶ ἡ Νικαράγουα κηρύσσουν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἰαπωνίας.

ΣΑΝΔΗ Γεωργία (1804—1876). Διεκρίθη ὡς δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὺς. Ἦτο ὀπαδὸς τοῦ Σαιντ Σιμόν διὰ τοῦτο τὰ ἔργα της ἔχουν θέσιν κοινωνιστικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν. Τὰ συγγράμματά της ὑπερβαίνουν τὰ 100 καὶ ἔχουν ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν Γαλλικὴν λογοτεχνίαν.

Ἡλ. Ἀν. 7.32', Δ. 5.04'

Νέα Σελήνη
Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η 344/21
Μηνᾶ, Ἐρμογένους μ.

10

10.12.1848.— Ὁ Λουδοβίκος - Ναπολέων Βοναπάρτης ὀνομάζεται πρόεδρος τῆς Β' Γαλλικῆς Δημοκρατίας.
10.12.1893.— Πτώχευσις τῆς Ἑλλάδος.
10.12.1956.— Οἱ Οὐγγροὶ κομμουνισταὶ ἐπαναστατοῦν κατὰ τῶν Σοβ. ἀρχῶν κατοχῆς

ΑΡΚ Ἰωάννα (1412—1431) γνωστὴ μὲ τὸ γαλλικὸν της ὄνομα Ζάν Ντάρκ. *Ἐγινε γνωστὴ εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν, διότι ὡς ἄλλη Τελέσιλλα ἐνέπνευσε θάρρος καὶ ἐνθουσιασμὸν εἰς τοὺς γάλλους στρατιώτας καὶ ἐπιτεθεῖσα κατὰ τῶν Ἀγγλῶν ἠλευθέρωσε τὴν Ὀρλεάνην καὶ ἄλλας περιφερείας κατεχομένας ὑπ' αὐτῶν. Συληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων της ἐχαρκτηρήσθη ὡς μάγισσα καὶ ἐκάη.

Ἡλ. Ἀν. 7.33' Δ. 5.04'

Σελήνη 1 ἡμέρας
Π Ε Μ Π Τ Η 345/20
Δανιὴλ τοῦ Στυλίου

11

11.12.1937.— Ὁ Μουσσολίνι ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ Ἰταλία παύει νὰ εἶναι μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.
11.12.1941.— Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία κηρύσσουν τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Η.Π.Α.

ΠΑΥΛΟΒΑ *Αννα. Μιά ἀπὸ τίς μεγαλύτερες ἴεριες τῆς Τερψιχόρης, ποὺ ἀνέδειξε μέχρι σήμερα ἡ ἀνθρωπότης. *Ἐζησε ἀπὸ τὸ 1883 μέχρι τὸ 1931 καὶ ἦταν ρωσικῆς καταγωγῆς. Ἡ καλλιτεχνικὴ της σταδιοδρομία ἦταν μία συνεχῆ σειρά θριάμβων. Μιά ἀπὸ τίς μεγαλύτερες δημιουργίαις της ὑπῆρξεν ἡ ἀπόδοσις τοῦ «Θανάτου τοῦ Κόκκου» ἀπὸ τὸ ὁμόθυμον μουσικὸ ἔργον τοῦ Σαιν Σάν.

Ἡλ. Ἀν. 7.34', Δ. 5.04'
 Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 346/19
 Σπυρίδωνος θαυματουργ.

12

12.12.1948.— Ἐπίθεσις 4.000 ἀνταρτῶν καὶ πολύνεκρες μάχες στὴν Καρδίτσα.
 12.12.1803.— Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ὑπέταξε τὸ ἠρωικὸ Σοῦλι.

ΜΗΝΙΑΙΑ Μαργαρίτα (1821—1887). Ἐγεννήθη εἰς Κέρκυραν ἐκ τοῦ γένους Ἀλβάνα. Ἦτο πολὺγλωσσος καὶ πολυμαθής. Ἐγράψε μελέτας περὶ ἱστορίας, λογοτεχνίας καὶ καλλιτεχνίας. Δυστυχῶς ὄλα τὰ ἔγραψεν εἰς τὴν Γαλλικὴν, Ἱταλικὴν, Ἀγγλικὴν.

Ἡλ. Ἀν. 7.35', Δ. 5.04'
 Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 347/18
 Εὐστρατίου, Λουκίας μ.

13

13.12.1916.— Τὰ πολιτικὰ πάθη ἐν Ἑλλάδι ὀδηγοῦν εἰς τὸν ἀναθεματισμὸν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Αἰώνιον αἶσχος τῆς Πατρίδος μας.
 13.12.1939.— Βρεττανο-Γερμανικὴ ναυμαχία στὸ Ρίο ντὲ λά Πλάτα.

ΕΙΡΗΝΗ ἡ Ἀθηναία. Τὸ 769 ἐνομφεύθη τὸν Λέοντα τὸν Δ'. Ἐγίνε γνωστὴ διὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς πρὸς ἀναστήλωσιν τῶν εἰκόνων. Ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν ποὺ ἔλαβε νὰ ἐνώσῃ τὸ Ἀνατολικὸν μὲ τὸ Δυτικὸν Ρωμαϊκὸν κράτος διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐνότητα τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου.

Ἡλ. Ἀν. 7.35', Δ. 5.04'
 Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 348/17
 Θύρσου, Φιλῆμονος μ.

14

Ἦτε δοῦλοι τῆς ἀμαρτίας, ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.
 (Ρωμ. στ' 17,18)

Λουκ. (ιδ' 16 — 24)

Ἡ παραβολὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἀναφέρεται εἰς τοὺς προσκληθέντας εἰς τὸ δεῖπνον καὶ ἀρνηθέντας νὰ προσέλθουν μὲ διαφόρους προσφάσεις. Πολλάκις μᾶς παρουσιάζονται εἰς τὴν ζωὴν λαμπροὶ εὐκαιροὶ καὶ ὁμως δὲν τὰς ἐκτιμῶμεν ὅσον πρέπει καὶ δὲν ἐπωφελοῦμεθα αὐτῶν. Θυσιάζομεν «τὸ πλούσιον δεῖπνον τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν ἀπολαύσεων» χάριν μικρῶν καὶ ταπεινῶν διασκεδάσεων. Πολλάκις περιφρονοῦμεν τοὺς ἀδάμαντας χάριν τῶν ψευδοκοσμημάτων.

*Ηλ. 'Αν. 7.36', Δ. 5.05'
Σελήνη 5 ημερών
ΔΕΥΤΕΡΑ 349/16
*Ελευθερίου Ιερομάρτυρ.

15

Μαρία Κιουρί

ΚΙΟΥΡΙ Μαρία (Σκλοντόφσκα). Πολωνία φυσικός γεννηθείσα τὸ 1867. Ἐσπούδασε καὶ εἰργάσθη εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἰς συνεργασίαν μὲ τὸν σύζυγόν της Κιουρί, γάλλον φυσικόν, ἀνεκάλυψε τὸ στοιχεῖον ράδιον καὶ ἔλαβε τὸ βραβεῖον Νόμπελ. Ἐδίδαξε ἀνωτέραν Φυσικὴν εἰς Σορβὼνην καὶ ἔγραψε περιπουδάστους μελέτας περὶ τοῦ ραδίου.

*Ηλ. 'Αν. 7.37', Δ. 5.05'
Σελήνη 6 ημερών
ΤΡΙΤΗ 350/15
*Αγγαίου προφήτου

16

16.12.1947.— Ὑποτίμησις τοῦ ρουβλίου.
16.12.1949.— Ὁ κομμουνιστὴς ἀντιπρόεδρος τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως Τράιχο Κοστόφ ἀπαγχονίζεται ἀπὸ τοὺς δημοῦς αὐτοῦ.

ΑΛΜΠΟΝΙ Μαριέττα (1826—1894). Διάσημος Ἰταλὸς λυρικὴ αἰδός. Ἦτο προστατευομένη τοῦ Ροσσίνι. Λόγῳ τῆς ὑπερόχου φωνῆς ἐκαλεῖτο εἰς ὄσας τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης, ὅπου μετέσχεν εἰς παραστάσεις μελοδραμάτων. Τὴν περιουσίαν της ἐκληρονόμησεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων διὰ φιλανθρωπικὰ ἔργα.

*Ηλ. 'Αν. 7.38', Δ. 5.05'
Σελήνη 7 ημερών
ΤΕΤΑΡΤΗ 351/14
Διονυσίου Ζακύνθου

17

17.12.1913.— Ὑπογραφή τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Φλωρεντίας τοῦ καθορισαντος τὰ ὅρια τοῦ νεοσυστάτου Ἀλβανικοῦ Κράτους.

ΣΕΒΙΝΙΕ Μαρία (1626—1698). Ἐγίνε διάσημος ἀπὸ τὰς «Ἐπιστολάς» της ποὺ θεωροῦνται ὡς ὑπόδειγμα ζωηρότητος, λεπτῆς ψυχολογίας, πλήρους γνώσεως τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων τῶν Παρισίων καὶ πνευματώδους διαθέσεως. Ἐπίσης τὸ ὕφος τῶν ἐπιστολῶν της θαυμάζεται διὰ τὴν περιγραφικὴν δύναμιν καὶ τὴν φυσικότητά της.

*Ηλ. 'Αν. 7.38', Δ. 5.05'
Σελήνης Πρῶτον Τέταρτ.
ΠΕΜΠΤΗ 352/13
Σεβαστιανοῦ. Ζωῆς μ.

18

18.12.1923.— Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Β' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν θρόνον.
18.12.1898.— Ὑπογράφεται ἐν Λονδίῳ συνθήκη τερματίσασα τὸν Ἀμερικανό-σπανικὸν πόλεμον.

ΦΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ Ἐλένη (1870—1950). Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Ἐπρωτοστάτησε μετὰ τῆς καλ. Παρρέν εἰς τὴν γυναικεῖαν κίνησιν. Διηύθυνεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸ περιοδικὸν «Ἑλληνίς», κατὰ τὸν Ἑλληνοἰταλικὸν πόλεμον καὶ τὴν κατοχὴν ἀνέπτυξε μεγάλην κοινωνικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δράσιν.

Ἡλ. Ἀν. 7.39', Δ. 5.06'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 353/12
Βονιφατίου, Ἄρεως μ.

19

19.12.1949. — Ἐπαναρχίζει μεταπολεμικῶς λειτουργοῦσα ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης.
19.12.1947. — Καταδικάζεται ὡς δοσίλογος-φιλογερμανὸς ὁ Νορβηγὸς συγγραφεὺς Κνοὺτ Χάμσου.

ΝΤΟΥΖΕ Ἐλεονώρα (1859—1924), Διάσημος Ἰταλὸς ἠθοποιὸς. Ἀνῆλθεν ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν σκηνὴν καὶ διέπρεψε. Σχηματίσασα ἴδιον θίασον περιώδευσεν ὅλας τὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς χειροκροτούμενη λόγῳ τῆς θείας τέχνης της.
ANNA Κομνηνὴ (1083—150). Ἦτο κόρη τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου. Συνέγραψε τὴν ἑΛεξιάδα· σύγγραμμα ἱστορικὸν ἐκ 15 βιβλίων, ὅπου πραγματεύεται τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας ἀπὸ τοῦ 1059—1118 εἰς γλῶσσαν κλασικίζουσαν καὶ μὲ πλήρη γνώσιν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν πηγῶν τῆς ἐποχῆς της.

Ἡλ. Ἀν. 7.39', Δ. 5.06'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 354/11
Ἰγνατίου Θεοφόρου

20

20.12.1821. — Ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀ' ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ Ἄλ. Μαυροκορδατος.

Τὸ ἔθνος ὑψοῦται καὶ φωτίζεται ἐκ τῶν διδασμάτων τῶν προγόνων του.

(Σμάιλις)

Τὸ ἀληθινὸ διεγερτικὸ τῆς βουλήσεως εἶναι ἡ ἐντατικὴ προσπάθεια.

(Παγιῶ)

Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀτόμου προσδικᾶται ἐὰν ἀπικτελῇ οὐσίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὅλα αἱ σκέψεις ἰσορροποῦνται.

(Οὐίνστον Τσῶρτλι)

Ἡλ. Ἀν. 7.41', Δ. 5.07'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 355/10
Ἰουλιανῆς, Θεμιστοκλέους

21

Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. Ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.

(Ρωμ. ιγ' 8)

Ματθ. (α' 1 — 25)

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς αὐτῆς ἀναφέρει ἐν λεπτομερείᾳ, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, τὴν γενεαλογίαν τοῦ Ἰωσήφ, γόνου τοῦ Δαβὶδ, γόνου τοῦ Ἀβραάμ. Οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν θείαν φύσιν τοῦ Ἰησοῦ, γνωρίζουν καὶ κατανοοῦν ὅτι Οὗτος εἶναι ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐνανθρωπίσθεις ἵνα ἡ διδασκαλία Του ἀποβῇ ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ἡλ. Ἀν. 7.41', Δ. 5.07'

Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 356/9

Ἀναστασίας Φαρμακῶλ.

22

Ἀσπασία ἡ Μιλησία

ΑΣΠΑΣΙΑ ἡ Μιλησία. Ἡτο ὠραιότατη καὶ εὐφροσύνη. Ἐγένετο σύζυγος τοῦ Περικλέους καὶ εἰς τὰς εἰσηγήσεις αὐτῆς ὀφείλονται ὄλαι αἱ μεγάλαι ἀποφάσεις τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ πολιτικοῦ. Φαίνεται κατὰ τὰς μαρτυρίας τοῦ Πλάτωνος ὅτι διετήρει σχολὴν ρητορικῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὅτι πολλοὶ ἐμαθήτευσαν εἰς αὐτήν.

Ἡλ. Ἀν. 7.41', Δ. 5.08'

Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 357/8

Τῶν Ἀγ. ἐν Κρήτῃ 10 μ.

23

23.12.1948.— Ἐκτέλεις δι' ἀγχόνης Ἰαπώνων ἐγκληματιῶν πολέμου.

23.12.1953.— Ὁ Λαυρέντι Μπέρια, ὑπουργὸς Ἀσφαλείας τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἔτυφεκίσθη ὡς «προδότης».

ΥΠΑΤΙΑ (370—415 μ.Χ.). Διάσημος νεοπλατωνικὴ φιλόσοφος καὶ μαθηματικὸς ἐξ Ἀλεξανδρείας. Ἐπειδὴ ἦτο ἐθνικὴ κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐφονεύθη. Ἐγράφη «Ἀστρονομικὸν κανόνα» καὶ «Ἐπιπέδημα περὶ κωνικῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Περγαίου».

Ἡλ. Ἀν. 7.41', Δ. 5.08'

Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 358/7

Εὐγενίας μ., Ἰακίνθου

24

24.12.1823.— Ὁ Λόρδος Βύρων φθάνει στὸ Μεσολόγγι.

24.12.1947.— Ὁ Ραδιοσταθμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀναγγέλλει τὴν Ἰδρυση «Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἐλευθέρης Ἑλλάδας» ὑπὸ τὸν «στρατηγὸν» Μάρκο.

ΚΟΡΙΝΝΑ. Ἐγεννήθη εἰς Τανάγραν καὶ ἦτο σύγχρονος καὶ ἀντίτεχνος τοῦ Πινδάρου εἰς τὴν λυρικὴν ποίησιν. Ἐγράφη ποιήματα εἰς βοιωτικὴν διάλεκτον, ὅπου ἐπραγματεύετο ἀρχαίους βοιωτικούς μύθους. Τὰ μέτρα τῆς εἶναι ἀπλὰ δημοτικὰ καὶ ἔχουν μεγάλην ποικιλίαν ρυθμοῦ.

Τοὺς πρώτους τέσσαρις Χριστιανικοὺς αἰῶνες, τὰ Χριστογέννητα συνεωράζοντο μὲ τὰ Θεοφάνεια, γιατί κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ καθορίσῃ τὴν ἡμερομηνία τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Πάπα Ἰουλίου, δηλαδή μεταξὺ 336—352, ἐθεσπίσθη ὡς ἐπέτειος τῶν Χριστογέννητων ἡ 25ῆ Δεκεμβρίου, γιατί ὕστερα ἀπὸ ὑπολογισμοὺς, συνδυασμοὺς καὶ μελέτες, ὅπως ἀναφέρουν τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ρώμης, ἐξηκριβώθη ὅτι περὶ τὸ τέλος Δεκεμβρίου ἀναγεννήθη ὁ Χριστὸς Ἄλλωστε, τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον στὸ Γ' 30 ἐναφέρει ὅτι ὁ Προδρόμος εἶπε γιὰ τὸν Κύριον «ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι», συμβολισμὸς γιὰ τὴν ἐμφάνισί του κατὰ τὴν αὐξησιν τῶν ἡμερῶν Ἡ ἡμερομηνία τῆς 25ῆς μετεδόθη ἀπὸ τὴν Ἄσσι καὶ στὴν Ἀνατολή καὶ ἔγινε παραδεκτὴ ἀπὸ ὅλον τὸν Χριστιανικὸν κόσμον ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία τοῦ ἐσοιάζει τὰ Χριστογέννητα μὲ τὰ Θεοφάνεια, κατὰ τὴν παλαιὰ παράδοσι. Δεκαεὶξ αἰῶνες, τὴν ἴδια μέρα, ἑκατομῦντρια ἄνθρωποι ψάλλουν τὸ «Δόξα ἐν Ὑψίστοις».

"Ηλ. 'Αν. 7.42', Δ. 5.09'
Σελήνη 15 ημερών
Π Ε Μ Π Τ Η 359/6
Γέννησις Ἰησοῦ Χριστοῦ

25

Ἐν φάτιγι τῶν ἀλόγων ἐγεννήθη ὁ
Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου.

Ἡ Γέννησίς σου, Χριστέ,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ Φῶς τὸ τῆς γνώσεως

Ἑλ. Ἀν. 7.42', Δ. 5.09'
Πανσέληνος
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 360/5
Σύναξις Θεοτόκου Ἰωσήφ

26

25.12.378.— Πρῶτος ἐπίσημος ἐορτασμός τῶν Χριστουγέννων στὴν Κωνσταντινούπολι.
26.12.1805.— Ὑπογράφεται ἡ Εἰρήνη Πρεσβούργου διὰ τῆς ὁποίας ὁ Μέγας Ναπολέων καθίσταται οὐσιαστικῶς κυρίαρχος τῆς Εὐρώπης.

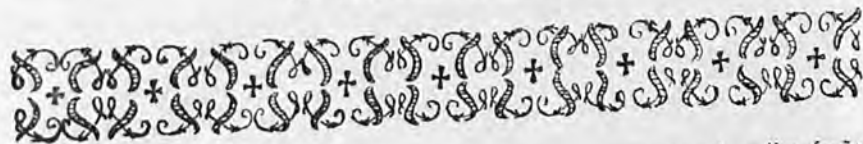
ΕΥΔΟΚΙΑ (402—460). Εἶναι γνωστὴ ὡς λογία μὲ τὸ ὄνομα Ἀθηναῖς. Νυμφευθεῖσα τὸν Θεοδοσίον τὸν Β' ἐλάμπρυνε τὸ ἀξίωμα τῆς μετέωρα φιλανθρωπίας καὶ πνευματικῆς καλλιέργειας. Τῇ εισηγήσει τῆς κατὰ τὸ 425 ἀνασυστήθη τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑλ. Ἀν. 7.43', Δ. 5.10'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 361/4
Στεφάνου πρωτομάρτυρ.

27

27.12.1822.— Γέννησις τοῦ Λουδοβίκου Πασιέρ.
27.12.1949.— Ἡ βασίλισσα τῆς Ὀλλανδίας Τζουλιάννα ὑπογράφει τὸν Χάρτην δι' οὗ δημιουργεῖται τὸ νέον κράτος τῶν «Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἰνδονησίας».

ΤΕΛΕΣΙΑΔΑ. Διάσημος λυρική ποιήτρια ἐξ Ἀργους τοῦ ΣΤ' π.Χ. αἰῶνος. Ὡς ἄλλη Ζάν Ντάρκ, ὅταν ἡ πατρίς τῆς ἐκινδύνευε νὰ καταληφθῇ ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, ὤπλισε τὰς γυναῖκας καὶ ἠνάγκασε τὸν ἐχθρὸν νὰ ἀποσυρθῇ. Μόνον ἀποσπάσματα τῶν ποιημάτων τῆς ἐσώθησαν.

Ἑλ. Ἀν. 7.43', Δ. 5.11'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 362/3
Ἐν Νικομηδείᾳ δισμουρίων

28

Ὡσπερ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. (Ρωμ. στ' 19)

Ματθ. (β' 13 — 23)

Ἡ Ἡρώδης ἔδωκε διαταγὴν νὰ φονεύσῃν ὅλα τὰ παιδιά τῆς Βηθλεὲμ καὶ «φωνὴ ἐν Ραμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρος πολὺς». Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς, ἐσώθη διότι ἄγγελος Κυρίου εἰδοποίησε τὸν Ἰωσήφ καὶ ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον μετὰ τῆς Μαρίας καὶ τοῦ θεοῦ Βρέφους. Εἶναι ἡ τραγικὴ μοῖρα τῶν αἰμοσιγῶν τυράννων, οἱ ὅποιοι νομίζουν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἀντιμετωπίσῃν μὲ τὴν καταστροφὴν καὶ τὸ αἷμα τὴν θέλησιν τοῦ Κυρίου, τὴν ἐπιταγὴν τῆς Ἱστορίας. Ματαίως πάντοτε οἱ τύραννοι ἐζήτησαν μὲ τὸ αἷμα νὰ πνίξουν τὴν φωνὴν τῆς Ἀληθείας καὶ ματαίως προσεπάθησαν νὰ σταματήσῃν τὴν πρόοδον τῆς Ἀνθρωπότητος.

*Ηλ. 'Αν. 7.43', Δ. 5.12'

Σελήνη 19 ημερών

ΔΕΥΤΕΡΑ 363/2

Τῶν ὑπὸ Ἡρώδου

ἀναιρεθέντων νηπίων

29

Φλωρεντία Ναϊτινγκαίιλ

ΝΑΪΤΙΝΚΑΪΛ Φλωρεντία (1820 — 1910). Διάσημος ἀγγλῆς νοσοκόμος καὶ φιλόμαθρος. Εἰς τὰς εἰσηγήσεις αὐτῆς ἀφείλεται ἡ διὰ μεμορφωμένων ἀδελφῶν νοσοκόμων περιθαλίς καὶ νοσηλεία τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν τραυματιῶν. Τὸν περισσότερο χρόνον τῆς ζωῆς τῆς τὸν διήλθε πληροῦν τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν τραυματιῶν εἰς τὰ Νοσοκομεία. Ἐβοήθησε πολὺ τὸν Ἑρ. Ντυνάν εἰς τὴν Ἰδρυσαίνου Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

*Ηλ. 'Αν. 7.43', Δ. 5.12'

Σελήνη 20 ημερών

ΤΡΙΤΗ 364/1

*Ανυσίας, Φιλεταίρου μ.

30

30.12.1497. — Ὁ Ἐθνικὸς Στρατὸς ἀνοίξει ὁδὸν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Κονίστας.

30.12.1948. — Ἡ Ρουμανία γίνεται «λαϊκὴ Δημοκρατία».

ΝΕΦΕΡΤΙΤΗ ἢ Νεφερετέτη. Αἰγυπτία βασίλισσα σύζυγος τοῦ Ἄμενόφιου τοῦ Δ'. Μιὰ ἀπὸ τὰς καταπληκτικώτερας γυναῖκας τῆς Ἱστορίας. Συνεβούλευσε τὸν σύζυγόν της νὰ συντρέψῃ τὸ ἱερατεῖον καὶ νὰ εἰσαγάγῃ πνευματικώτεραν θρησκείαν εἰς τὴν Αἴγυπτον καθὼς καὶ ἄλλας μεταρρυθμίσεις. Δυστυχῶς ἀπαθανάντος τοῦ Ἄμενόφιου ἀπὸ φυματίωσιν αἱ μεταρρυθμίσεις ἀνετράπησαν ὑπὸ τῶν ἀντιδραστικῶν τάξεων.

ΛΟΥΞΕΜΠΟΥΡΓΚ Ρόζα (1871 — 1919). Διάσημος γερμανὶς σοσιαλίστρια. Ἦτο ἐκ τῶν θεωρητικῶν ἡγετῶν τοῦ διεθνοῦς σοσιαλισμοῦ. Ἰδρυσε μετὰ τοῦ Λίμπκνεχτ τὴν ὁμάδα τοῦ «Σπαρτάκου». Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Α' παγκοσμίου πολ. ἐτάχθη κατ' αὐτοῦ καὶ ἔνεκα τούτου κατεδιώχθη καὶ ἐξετελέσθη. Ἐξέδιδε πολλὰς σοσιαλιστικὰς ἐφημερίδας. Ἐγράψε πολλὰ συγγράμματα σοσιαλιστικοῦ περιεχομένου.

ΚΑΪΡΗ Εὐανθία (1799—1865). Ἦτο ἀδελφὴ τοῦ Θεοφίλου Καΐρη καὶ ἐγεννήθη εἰς Ἄνδρον. Ἐγράψε τὸ δράμα «Νικήρατος», ἐμπνευσθεῖσα ἀπὸ τὴν ἐξοδὸν τοῦ Μεσολογγίου. Ἀπηύθυνεν ἐπιστολάς πρὸς τὰς φιλελληνίδας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ζητοῦσα τὴν ὀλικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτῶν συμπαράστασιν ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων. Διετέθει τακτικὴ ἀλληλογραφίαν μετὰ τὸν Κοραῆ.

Ὅλοι αἱ μεγάλοι ἀλήθειαι ἀρχίζουσι ὡς βλασφημία (Μπέρναρ Σόου)

Ὁ καθεὶς κάνει τὸν ἥρωα σὲ σπῆτι του, ὥσπου νὰ φύγουν οἱ ἐπισημίται. Οἱ εὐσυνείδητοι εἶναι πάντοτε ἄξιοι σεβασμοῦ. (Σμάλις)

Τὶ τέρωις μακροῦν ἐκεῖνοι οἱ εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι γὰ γνωρίζουσι πού . . . πάντα τρώου πρὶν πεινάσουσι καὶ πίνουσι πρὶν διψάσουσι. (Ρίτσαρντσον)

Ὁ φθηνότερος τρόπος νὰ ἀρέσει κανεὶς εἶναι τὸ φιλοφρόνημα. Ἀπόφυγε τὴν κίχνοπυρία· σὰν διαβαίνεις ἀνάμεσα στὸν ἀγρὸ τοῦ γείτονα πού εἶναι φυτεμένος μετὰ πεπόνια μὴ δένεις τὸ παπούτσι σου. (Ἰνδικὴ παροιμία)

“Ηλ. ‘Αν. 7.44’, Δ. 5.13’
 Σελήνη 21 ήμερών
ΤΕΤΑΡΤΗ 365/0
 Μελάνης όσ., Ζωτικόῦ

31

31.12.1790.— Είς τήν Βιέννην ἀρχίζει ἡ
 ἔκδοσις τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς ἔφημε-
 ρίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑφημερίς».
 31.12.1940.— Τὸ ἑλληνικὸ ὑποβρύχιον «Κα-
 τῶνης» βυθίζει ἔμπορτο Ἰταλικὸ σκάφος.

“Ο χρόνος ἀποκαλύπτει τὰ πάντα
 εἰς τοὺς μεταγενεστέρους” φλύα-
 ρος καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἐρωτᾶται.
 (Εὐριπίδης)

Φρόντισε νὰ ἐξοικονομῆς τὸν χρό-
 νον· διότι ἂν ἐξοδεύται ὅταν δὲν
 πρέπει, πολὺ ὀλίγος μένει γιὰ
 νὰ διατεθῇ ὅπου πρέπει.

(Περὶ ἀνδρός)

“Ὅ,τι μπορεῖς νὰ κάμῃς αὔριον,
 προσπάθησε νὰ τὸ ἐπιτύχῃς σή-
 μερον.
 (Σ. Πήλιος)

“Ο χρόνος εἶναι νέος πάντοτε, καὶ
 ὅμως ἰὸ πᾶν γηράσκει ἐξ αἰτίας
 του. Κάθε του βῆμα εἶναι ἡ αὐγὴ
 ποὺ προχωρεῖ, ἀφήνοντας πίσω
 του τὴ σκιά καὶ τὴ νύχια.

(Λακορνταίρ)

Ἡ μικρούλα παίζει μὲ τὸ πρωιοχοροιάτικὸ τῆς δῶρο.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τι έπραξα — Τι παρέλειψα να πράξω — Τι θέον να κάμω —
Γεγονότα — Έντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Υπόλ. 30/11/58 Δρ.	Έξοδα Δεκεμβρ. Δρ.
Έσοδα Δεκεμβρίου »	Υπόλ. εις νέον »
Τò όλον Δρ.	Τò όλον Δρ.

Ἀπολογισμὸς ἑνὸς ἔτους

Διαχειρίσεις 1958

	Έσοδα	Έξοδα	Διαφορά
Υπόλοιπον 31.12.57			
Γανουάριος			
Φεβρουάριος			
Μάρτιος			
Απρίλιος			
Μάιος			
Ιούνιος			
Ιούλιος			
Αύγουστος			
Σεπτέμβριος			
Οκτώβριος			
Νοέμβριος			
Δεκέμβριος			
Τὸ ὅλον			

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΑΠΟΓΡΑΦΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (1701 — 1831)

*Ἕλληνες, κάμειτε στατιστικάς, ἵνα πολλοὶ πι-
σιεύσουν περὶ τῆς προόδου τῆς Πατρίδος σας.*
(Philipson)

*Ιωάννης Καποδίστριας

Ἡ ἀπογραφή, τὸ σπουδαιότερο καὶ πολυπλοκώτερο τμῆμα τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς, σημαίνει τὴν ἀπαρίθμηση τῶν κατοίκων μιᾶς χώρας, τὰ μέρη τῆς διαμο- νῆς τους κατὰ πόλεις καὶ συνοικισμοὺς, κατὰ οἰκογένειες, κατὰ φύλο, ἡλικία, πολιτικὴ κατάσταση, ἐπιτήδευμα καὶ μερικά ἄλλα, ποὺ ἀφοροῦν τὴν κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ κατάσταση τῶν προσώπων. Ἡ σημασία αὐτῆ τῆς ἀπογραφῆς εἶναι γέννημα τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐνῶ στὰ παλαιότερα κ' ἰδίως στὰ χρόνια τῶν Ρωμαίων, τῶν Βυζαντινῶν, τῶν Φράγγων φεουδαρχῶν καὶ τῶν Τούρκων, ἦταν ἔννοια πολὺ εὐρύτερη, συνυφασμένη μὲ στρατιωτικούς, φορολογι- κούς κ' οἰκονομικοὺς σκοποὺς καὶ μὲ φοβερὲς συνέπειες στὴν περίπτωσι ἀποχῆς ἢ «ψευδοὺς δηλώσεως». Ἡ ἀνάμνησι τῶν συνεπειῶν αὐτῶν καὶ τιμωριῶν εἶναι τόσο βαθειὰ ριζωμένη στὰ λαϊκὰ στρώματα, ὥστε μέχρι σήμερα διατηροῦνται πολλὲς προλήψεις γιὰ τὴν ἀπογραφή, ὄχι μόνο στὴν Ἑλλάδα καὶ σ' ἄλλα κράτη, μὰ, καὶ σ' αὐτὴ τὴ φιλελεύθερη Ἀγγλία, ποὺ παρεμποδίζουν τὴν κανονικὴ, τὴν ἐπιστημονικὴ κ' ἀκριβολογημένη ἀπαρίθμηση τῶν κατοίκων μιᾶς χώρας. Κι' ὅμως μιὰ καλὴ ἀπογραφή πόσα δὲν προσφέρει στὸ Κράτος ἀπὸ κάθε ἄποψη! Δείχνει ὄχι μόνο τὴ πρόοδο καὶ τὴν εὐημερία μιᾶς Φυλῆς, σ' ὅλους τοὺς κλάδους, μὰ κι' αὐτὴ τὴ ζωτικότητά της, αὐτὴ τὴν ἐσωτερικὴ τῆς ἀξία, αὐτὸ τὸ μέλλον της. Μιὰ καλὴ στατιστικὴ ἀπογραφή ἰσοδυναμεῖ μὲ μιὰ ἀλάνθαστη «προφητεία», ὅπως ἔλεγε ὁ μεγάλος Ναπολέων. Κι' ἄλλος διάσημος ἱστορικὸς ἔγραψε: «Δείξετέ μου τοὺς πίνακες μιᾶς ἀπογραφῆς κ' ἀμέσως θὰ οἶα πῶ ποὺ βαδίζει ἐν Κράτος».

Τὴ μεγάλη σπουδαιότητα τῆς ἀπογραφῆς κατανόησαν ὅλοι οἱ πολιτισμένοι λαοὶ τῆς Γῆς καὶ πρῶτοι οἱ Κινέζοι στὸν «χρυσοῦν αἰῶνα»

της Ιστορίας τους, όποτε τά 2238 π. Χ. έκαναν τήν πρώτη συστηματική άπογραφή τοϋ Κράτους των. Μεταγενέστερα οί Έβραίοι κι' οί Έλληνες, κι' ίδίως οί Ρωμαίοι, δέχθηκαν τό σύστημα στήν έποχή τοϋ Σερβίου Τυλλίου, όποτε ένεργήθηκε κι' ή πρώτη άπογραφή τής Ρώμης τά 568 π. Χ. Τότε ρυθμίστηκε μονιμώτερα κι' ό χρόνος τής περιοδικής άπογραφής ή άποτιμήσεως, άν και δέν κρατήθηκε ή κατά πέντε χρόνια έπανάληψη τής άπογραφής. Τό σύστημα θεωρήθηκε «σωτήριο» κι' από τότε, όπως αναφέρει ό Λίβιος, «άρχίζει τό μεγαλειό των Ρωμαίων». Τόσο στοϋς Ρωμαίους, όσο και στοϋς άρχαίους Έλληνες, ή λέξη άπογραφή, σήμαινε : 1) τήν καταγραφή, τόν κατάλογο των κτημάτων και γενικώς τό κτηματολόγιο και 2) τόν κατάλογο των προσώπων των υποχρεοϋμένων σε στρατεύση και φορολογία. Αϋτός ό Πλάτων μεταχειρίστηκε τήν λέξη με τή παραπάνω σημασία κι' όπως γράφει ό σχολιαστής του : «άπογραφή έστιν ή άπαρίθμησης και άποσημείωσης των όφειλομένων εισφορών έκάστω των πολιτών και άπογραφείς οί ταϋτην ποιούντες και τοϋς μη βουλομένους εισφέρειν εισάγοντες εις τό δικαστήριο» (Σχολ. Πλατ. Νόμων, 8). Στοϋς Βυζαντινούς συνεχίστηκε τό σύστημα τής άπογραφής, φαίνεται όμως πως περιωρίστηκε μόνο στα κτήματα με τή σημασία τοϋ κτηματικού φόρου. Τήν ίδια έννοια έχει και στα χρόνια τής εύρωπαϊκής φεουδαρχίας, που καταργήθηκε από τή Γαλλική Έπανάσταση τό 1789.

Άφ' ότου ή Ελλάδα υποτάχθηκε στοϋς Φράγκους (1204) και κατόπιν στοϋς Τούρκους (1453) μέχρι τοϋ 1821 πολύ λίγες πληροφορίες έχουμε για τόν πληθυσμό τής χώρας μας. Κ' υπάρχουν πολλές «άναγραφές» Φράγκων και Βενετών υπαλλήλων, όπου σημειώνεται ό άριθμός των βαρωνειών, των άγροτικών σπιτιών των οικογενειών κι' ίδίως των δουλοπαροίκων τής Πελοποννήσου και των νησιών, άλλ' οί στατιστικές αϋτές πληροφορίες έχουν δοθή κατά προσέγγιση. Η πρώτη σχετικώς άκριβέστερη άπογραφή έγινε από τοϋς Βενετούς τά 1701, όποτε κατείχαν και πάλιν τήν Πελοπόννησο. Φέρει τόν τίτλο : «Περίληψις των τεσσάρων έπαρχιών τοϋ βασιλείου τοϋ Μωρέως με διάκρισιν των θεμάτων υποτεταγμένων εις έκάστην. Άπαρίθμησης των πόλεων, μοναστηρίων, οικογενειών και τής εκτάσεως, προσδιορισθείσης εις στρέμματα ή πεδία Τρεβίζης». Σύμφωνα με τήν άγνωστη αϋτή άπογραφή ό πληθυσμός τής Πελοποννήσου τά 1701 ανερχόταν σε 190.655 ψυχές. Η χώρα εινε 1.498(;) σπία, 35 μοναστήρια, 46.207 οικογένειες κι' ή έκτασή της ήταν 25.959.737 στρέμματα. Τά 1717, όποτε ό Μωριάς ξανάπεσε στα χέρια των Τούρκων, παϋσιν κι' οί σχετικές στατιστικές πληροφορίες. Μονάχα μερικοί ξένοι περιηγητές αναγράφουν κάποιες δημογραφικές πληροφορίες, όπως ό Πουκεβίλλ κι' ό Άγγλος Μαρτίνος Λήκ. Σύμφωνα μ' αϋτούς ό πληθυσμός τής Πελοποννήσου τά 1821 ανερχόταν σε 600,750 ψυχές, τής Στερεάς σε 247,300. Κατά τή διάρκεια τής Έπανάστασεως και στο σχετικώς ήσυχο χρόνο τοϋ 1823 άποφασίστηκε γενική άπογραφή των κατοίκων, μα δέν πραγματοποιήθηκε.

Όταν, τέλος, ό Καποδίστριας κατέβηκε στήν Ελλάδα σκέφθηκε

νά συστήση μιὰ «στατιστική ἐπιτροπή», μὰ μόλις τὰ 1830 τῆ συγκρότησε. Ὅταν οἱ πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων τὰ 1828 τοῦ πρόβαλαν τὸ ἐρώτημα :—«Πόσος ὑπῆρχε δισκεκριμένως ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Μουσουλμάνων πρὸ τοῦ 1821 ἔτους εἰς καθὲν τῶν τμημάτων τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων τῆς Ἑλλάδος; Πόσος εἶναι καὶ σήμερον ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν καὶ ποῖα ἡ τούτων ἀναλογία εἰς τὰ αὐτὰ τμήματα;—ὁ Καποδίστριας διώρισε τότε τὸ Ν. Θεοχάρη καὶ τὸ Ν. Σιλήβεργο ὡς μέλη μιᾶς ἐπιτροπῆς, μὲ κύριον ἔργο τὴν ἀπαρίθμηση τῶν κατοικῶν τῆς χώρας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐργάστηκε ἐμπειρικῶς κι' ἔδωσε τίς σχετικὲς πληροφορίες στὸν Κυβερνήτη, ποὺ τίς μεταβίβασε στοὺς τρεῖς πρέσβεις. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος (Πελοποννήσου, Στερεᾶς καὶ Νήσων) ἀνερχόταν τὰ 1821 σὲ 938.765 ψυχές, ἐνῶ τὰ 1828 μόλις ἔφθανε τίς 753.400. Εἶχε δηλαδὴ ἐλαττωθῆ κατὰ 133.200, ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου. Ἄλλ' οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δὲν ἦσαν ἀκριβεῖς, ὅπως παραδέχτηκε κι' ὁ ἴδιος ὁ Καποδίστριας κ' ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὸν Μωριά. Πιὸ κοντὰ στὴν ἀλήθεια βρισκόνταν οἱ ἀριθμοὶ τῆς καταμετρήσεως τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς τοῦ Μαιζόν. Οἱ Γάλλοι θεωροῦσαν πολὺ κατώτερο τὸ πληθυσμὸ τῆς Πελοποννήσου, ὅπως καὶ πραγματικῶς ἦταν. Ὁ Κυβερνήτης εἶχεν ὑπολογίσει σὲ 400.000 τοὺς κατοικοὺς, ἐνῶ ἦσαν 336.330 κατὰ τοὺς Γάλλους.

Ὁ Καποδίστριας, θέλοντας καλύτερα νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ νὰ ὀργανώσῃ μονιμώτερα μιὰ σχετικὴ ὑπηρεσία παρακολούθησεως τοῦ πληθυσμοῦ, σύστησε τὰ 1830 τῆ «Στατιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας», ποὺ ἔργο τῆς θᾶταν ἡ συστηματικὴ ἐξακριβώση τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ κι' ἡ μελλοντικὴ ἐνέργεια μιᾶς ἀπογραφῆς. Τὸ διάταγμα τῆς συγκροτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς βρίσκεται στὰ χέρια μας. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὑπηρεσίας διωρίστηκαν καὶ πάλιν ὁ Θεοχάρης κι' ὁ Σιλήβεργος κι' ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα «μελήματα» τῆς ἐπιτροπῆς ἦταν κι' ὁ καταρτισμὸς καταλόγου ὄλων τῶν δημοσίων κτημάτων κι' οἰκημάτων, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὰ 8)10 τῆς χώρας, ὡς ἐγκαταλελειμμένη περιουσία τῶν Τούρκων. Ὡστε στὸν Καποδίστρια ὀφείλεται ἡ πρώτη κάπως συστηματικὴ ἀπογραφή τῆς Ἑλλάδος κι' ἡ οὐσία τοῦ πρώτου γραφείου στατιστικῆς, ποὺ ἔδωσε κάποιες πιὸ θετικὲς δημογραφικὲς εἰδήσεις γιὰ τὸν πληθυσμὸ τῆς χώρας τὰ 1828 καὶ 1831 στὴ γαλλικὴ ἀποστολή. Σημειώνουμε πὼς ὁ Καποδίστριας εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ μεταχειρίστηκε τὴ λέξη «στατιστικὴ» σὲ δημόσιο ἔγγραφο, ἂν κι' ἄλλος λόγιος τὴν εἶχε χρησιμοποιήσει λίγο πρῶτύτερα σὲ μελέτη, ποὺ δημοσίευσεν στὸν «Λόγιον Ἑρμῆ» τῆς Βιέννης τοῦ 1821.

Φ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ

Ἐκδοσις τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Πωλεῖται ἀντὶ δρχ. 30

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Ὁ Ἀλέξανδρος Μανσόλας ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα. Διεδέχθη εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Τμήματος Στατιστικῆς καὶ τοῦ ἄλλου Γραφείου τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας τὸν Ἰ. Σοῦτσον, δεύτερον διευθυντὴν τοῦ ἐν λόγῳ Γραφείου, τὸ ὁποῖον πρῶτος διηύθυνεν ὁ Σ. Σπηλιωτάκης.

Ὁ Μανσόλας ἐργασθεὶς ἐπὶ εἰκοσαετίαν εἰς τὰ στατιστικά θέματα, προήγαγε τὴν στατιστικὴν ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω θέσεως, εἰς βαθμὸν περιποιοῦντα τιμὴν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Συνεκέντρωσεν ἄφθονα στατιστικά στοιχεῖα, ἀφορῶντα τὸν πληθυσμὸν, τὴν παιδείαν, τὴν γεωργίαν, τὴν εἰς βρεφικὴν κατάστασιν εὐρισκομένην τότε βιομηχανίαν, τὸν τύπον, τὰ ταχυδρομεῖα, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων κ.τ.λ. Βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἔδιδον πιστὴν εἰκόνα τῆς πραγματικότητος δεδομένου ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη εἶναι τοῦτο ἀνέφικτον· πάντως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει σημασίαν εἶναι ἡ ἀναπτυχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μανσόλα στατιστικῆ δραστηριότης, ἀπαραίτητος εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς καλλιέργειας στατιστικῆς συνειδήσεως εἰς τοὺς πληθυσμοὺς.

Διενήργησε τὰς ἀπογραφὰς πληθυσμοῦ τῶν ἐτῶν 1870 καὶ 1879. Ἡ ἀπογραφή τοῦ 1870 διενεργήθη διὰ τοῦ συστήματος τῶν πολυσελίδων βιβλίων διὰ τῶν ὁποίων ἐζητήθησαν πάντα τὰ ἀτομικὰ στοιχεῖα, ἅτινα καὶ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1861 ἐζητήθησαν: ἦτοι τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὸ φύλον, ἡ ἡλικία, ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις, ἡ ὑπηκοότης, ἡ δημοτικότης, τὸ θρήσκευμα, τὸ ἐπάγγελμα, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ παιδείουσις καὶ ἡ γλῶσσα. Ἐπίσης ἐζητήθησαν ὅπως καὶ κατὰ τὴν προηγουμένη ἀπογραφὴν πληροφορίαι σχετικαὶ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν καὶ τὰς οἰκοδομάς. Ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων—δηλ. τοῦ πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κατὰ νομοὺς, ἐπαρχίας, δήμους καὶ πρωτευούσας δήμων—ἐδημοσίευσεν ὁ Μανσόλας, μετὰ τὴν ἀπογραφὴν ταύτην, διὰ πρώτην φοράν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοτῶν, δηλαδὴ τὸν νόμιμον πληθυσμὸν ἐκάστου νομοῦ, ἐπαρχίας καὶ δήμου. Διὰ συγκρίσεως δὲ τῶν λοιπῶν δημοσιευθέντων στατιστικῶν στοιχείων πρὸς τὰ δημοσιευθέντα τῆς προηγουμένης ἀπογραφῆς, παρατηροῦμεν ὅτι, ἐκτὸς τῶν στοιχείων τῆς προηγουμένης ἀπογραφῆς, ἐδημοσίευσεν ἐπὶ πλέον ὁ Μανσόλας καὶ τὸν πληθυσμὸν κατὰ γλῶσσαν, παιδείουσις καὶ καθ' ὑπηκοότητα διὰ πρώτην φοράν.

Τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1879 διενήργησεν ὁ Μανσόλας πάλιν διὰ πολυσελίδων ἀπογραφικῶν βιβλίων. Κατ' ἐξαιρέσιν ὅμως τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν διενήργησε δι' οἰκογενειακῶν δελτίων.

Αί ζητηθείσαι δημογραφικαί πληροφοροίαι ἦσαν αἱ αὐταὶ πρὸς τὰς τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1870. Τὰ δὲ δημοσιευθέντα στοιχεῖα ἦσαν τὰ αὐτὰ μὲ τὰ ἐξῆς δύο ἐπὶ πλέον : πρῶτον ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἐδημοσιεύθη ὄχι μόνον κατὰ διοικητικὰς διαιρέσεις καὶ κατὰ πόλεις πρωτεύουσας δῆμων, ἀλλὰ διὰ πρώτην ἤδη φορὴν καὶ ὡς πρὸς ἕκαστον κατοικημένον τόπον πόλιν ἢ χωρίον· καὶ δεύτερον ὅτι ἐδημοσιεύθησαν τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφ' ἑνὸς κατὰ χώρας καὶ προξενεῖα μὲ διάκρισιν κατὰ φύλον καὶ ἀφ' ἑτέρου κατὰ δημοτικότητα ἐν Ἑλλάδι, ὥστε νὰ προκύπτῃ καὶ κατάταξις τοῦ νομίμου πληθυσμοῦ ἐκάστου δήμου εἰς δημότας ἀπογραφέντας εἰς τὸν δῆμον των, ἀπογραφέντας εἰς ἄλλους δήμους καὶ ἀπογραφέντας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ Μανσόλας ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς τρία Διεθνῆ Στατιστικά Συνέδρια καὶ εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1878 προεδρεύσας τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς.

Εὐφημον μνείαν τούτου ποιεῖται ὁ καθηγητὴς M. Block εἰς τὸ περὶ στατιστικῆς σύγγραμμά του, ἀναφέρων εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Ἰδρύσεως τῶν Στατιστικῶν Γραφείων τῶν διαφόρων χωρῶν τὰ ἐξῆς : Ἡ Ἑλλάς ἔχει στατιστικὸν γραφεῖον ἐν τῷ Τμήματι τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Ἰδρυθὲν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀντιβασιλείας, τὸ ὁποῖον ἔσχε διευθυντὰς ἀλληλοδιαδόχως τὸν Σπηλιωτάκην, εἶτα ἐπὶ βραχὺ τὸν καθηγητὴν Σοῦτσον, ἐπὶ μακρὸν δὲ ἄνδρα δραστήριον τὸν Μανσόλαν, οὗτινος εἶδομεν καλὰς ἐργασίας.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Μανσόλα, αἵτινες δημοσιεύονται καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν ἐκυκλοφόρουσιν καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ρίπτουσι πληρῆς στατιστικὸν φῶς ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Αἱ κυριώτεραι τῶν δημοσιευθεισῶν ἐργασιῶν τοῦ Α. Μανσόλα :

1. Πολιτειογραφικαὶ πληροφοροίαι περὶ Ἑλλάδος. Ἀθῆναι 1867.
2. Rapports sur l'état de la Statistique en Grèce, présentés au Congrès International de Statistique 1872 καὶ 1876.
3. Ἐκπαίδευσις τῶν ἐργατῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἀθῆναι 1876.
4. Ἱστορικὴ ἀπογραφικὴ ἄποψις Ἑλλάδος. Ἀθῆναι 1877.
5. Στατιστικὴ ἔκθεσις περὶ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως ἐν Ἑλλάδι. Ἀθῆναι 1879.
6. La Grèce à l'Exposition Universelle de Paris 1878. (notions statistiques). Ἀθῆναι 1879.
7. Ἀπογραφὴ πληθυσμοῦ 1870. Ἀθῆναι.
8. » » » 1879. »
9. Recensement de population 1870. Exposé sur les résultats, 1874.
10. Ἀπογραφικαὶ πληροφοροίαι περὶ τῶν ἀτμοκινήτων καταστημάτων. Ἀθῆναι 1876.
11. Ἀπογραφικαὶ πληροφοροίαι περὶ γεωργίας 1875.

Δ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Η "ΛΟΞΑ" ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

[Οι αριθμοί παρά την ξηρότητα των αποκαλύπτουν μίαν πάλλουσαν πραγματικότητα. Διηγούνται Ιλλίδας και απογοητεύσεις, θριάμβους και δράματα, άνθησιν και πτώσιν, περασμένα μεγαλεία, λημονηθείσας στενοχωρίας].

(Ι. Α. Χρυσόχοῦ)

Δέν εἶμαι στατιστικολόγος, ἀλλά—ἐπειδὴ ἔχω πολλές σχέσεις μέ στατιστικολόγους, δικούς μας καί ξένους—μέ κόλλησε κι' ἐμένα λιγάκι αὐτή ἡ «λόξα» τῆς στατιστικῆς, «Λόξα» λέγω γιατί «λόξα» ἐθεωρεῖτο μέχρι προχθές ἡ ἐπιστήμη αὐτή ἀπό πολλούς ἀρμοδίους καί μὴ τῆς ταλαίπωρης αὐτῆς Χώρας εἰς δόξαν τῆς ἀνωτάτης μας ἐκπαιδεύσεως. Καί ἐξηγοῦμαι, μέ περιστάτικα καί πράγματα:

1) Πρὸ 15ετίας περίπου ἕνας φίλος μου μοῦ ἐξεμυστηρέυθη τὸ ἐξῆς: "Ἦθελεν ὁ ἄνθρωπος νά λάβῃ στατιστικά στοιχεῖα διὰ τὴν κίνησιν τῶν λαχανικῶν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον πρὸς τὴν Πρωτεύουσαν. Ἀπετάνη ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον. Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τὸν παρέπεμψεν εἰς τὴν λαχαναγοράν... ἡ λαχαναγορὰ τὸν παρέπεμψε εἰς τὸν Δῆμον, καί ὁ Δῆμος πού νομίζετε; εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον... Νά γιατί: τὸ μὲν Ὑπουργεῖον δέν εἶχε στοιχεῖα, ἡ Λαχαναγορὰ δέν εἶχε γραφεῖο, ὁ δὲ Δῆμος ἐθεώρησεν ὀρθόν νά ἐνταφιάσῃ πολυτελῶς αὐτὰ τὰ «Νεκρά» στοιχεῖα μιᾶς νεκρᾶς ὀπηρεσίας εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον, ὅπου εἶχε τὰ ἀρχεῖα του!

2) Ὅταν τὸ πρῶτον ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἰσήγαγε τὸ μάθημα τῆς Στατιστικῆς ὡς κύριον μάθημα εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς, μερικά ἄλλα ἀνώτερα ἐκπαιδευτήριά μας, καί αὐτὸ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον, ἐθεώρησαν τὸ μάθημα τοῦτο πολυτέλειαν καί τὴν διδοσκαλίαν ὡς «λόξαν» καί μάλιστα ἐκήρυξαν ἄγριον πόλεμον ἐναντίον τῆς Σχολῆς. Ὅταν ὅμως ἡ ὡς ἄνω Σχολὴ ἀπέδειξεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους τὴν σημασίαν τοῦ μαθήματος, αἱ μὲν πολέμιοι Σχολαὶ δειλὰ - δειλὰ εἰσήγαγον καί αὐταὶ τὴν «λόξαν» αὐτὴν εἰς πρόγραμμά τους, τὸ δὲ Κράτος ἀνέπτυξε μέ γοργὸν ρυθμὸν τὴν σημερινὴν Στατιστικὴν τοῦ Ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποῖαν ὀρθῶς ἀπεκάλεσε, λόγω τῆς σημασίας τῆς, «Ἐθνικὴν» καί τὴν ἐπήνδρωσε μέ στελέχη πού ἐμορφώθησαν στὸ «Κέντρο Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Τώρα σιγὰ - σιγὰ ὅλοι μιλοῦν γιὰ τὴ χρησιμότητα τῆς Στατιστικῆς καί ὅλες οἱ φωτισμένες ἐπιχειρήσεις τὴν θεωροῦν τὸσον ἀπαραίτητη ὅσον καί τὴ Λογιστικὴν.

3) Ἀλήθεια, τώρα πού γράφω τὴ λέξι «Λογιστικὴ» σκέπτομαι πῶς κάποτε ἐπίσημα εἶχαν ὀνομάσει καί τὴ Διπλογραφίαν «διαβόλου γέννημα». Αὐτὸ μᾶς τὸ ἀποκάλυψεν ὁ μέγας μας Βλαχογιάννης. Τότε στὴν Πόλῃ ἔλεγαν τὴ Διπλογραφίαν «Σκριττοῦρα ντόπια».

Γεώργιος ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΙΗ' ΜΕΛΕΤΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΠΙΝΑΚΟΣ ΘΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

Υπό Ε. Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Παριστάνομεν με l_x τὸν ἀριθμὸν ἀτόμων ζώντων ἡλικίας x ἐτῶν (x ἀκέραιος καὶ θετικὸς) καὶ ὁμοίως με l_{x+1} , l_{x+2} l_ω τὸν ἀριθμὸν ζώντων ἡλικίας $(x+1)$ ἐτῶν καὶ τέλος ω ἐτῶν ἐνῶ τὸ ω παριστάνει τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἐτῶν ἡλικίας ἐκ τῶν ἀτέμων (ὅτε $l_{\omega+1} = 0$).

Παριστάνομεν με d_x τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτόμων τὰ ὅποια ἀποθνήσκουν εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν x μεχρι $(x+1)$ ἐτῶν καὶ θέτομεν :

$$d_x = l_x - l_{x+1} \cdot d_\omega = l_\omega - l_{\omega+1} = l_\omega$$

εἶναι δὲ
$$d_x + d_{x+1} + \dots + d_\omega = l_x$$

Χαρακτηρίζομεν ὡς πιθανότητα : α) θανάτου μὲν ἀτόμου ἡλικίας x ἐτῶν (ἐκ l_x τοιούτων) κατὰ τὸν χρόνον x μέχρι $(x+v)$ ἐτῶν (v ἀκέραιος θετικὸς) τὸν λόγον $d_{x+v} : l_x$ καὶ θέτομεν

$${}_v q_x = \frac{d_{x+v}}{l_x} \quad \left({}^o q_x = q_x = \frac{d_x}{l_x} \right)$$

β) ζῶης δὲ διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν $l_{x+1} : l_x$ καὶ θέτομεν :

$${}_v p_x = \frac{l_{x+v}}{l_x}$$

Ἔχομεν :

$${}_v p_x = \frac{l_{x+v}}{l_x} \cdot \frac{l_{x+2}}{l_{x+1}} \dots \frac{l_{x+v}}{l_{x+v-1}} = p_x \cdot p_{x+1} \dots p_{x+v-1}$$

$${}_v p_x = (1 - q_x) (1 - q_{x+1}) \dots (1 - q_{x+v-1})$$

$${}_v p_{x+v} / q_x = 1$$

$${}_v q_x = \frac{l_{x+v}}{l_x} \cdot \frac{d_{x+v}}{l_{x+v}} = {}_v p_x \cdot q_{x+v}$$

Ἐπιδιώκεται ὁ προσδιορισμὸς τῶν διὰ $x = 0, 1, 2 \dots$ (δτε εὑρίσκεται καὶ ὁ P_x) γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τύπου

$$q_x = \frac{2d_x}{2A_x + B_x - \Gamma_x} \quad (1)$$

ὅπου A_x παριστάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν προσώπων ἡλικίας x ἐτῶν τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦμεν (ἢ θέτομεν ὑπὸ παρατήρησιν) ἂν ζοῦν, B_x τὸν ἀριθμὸν τοιούτων τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν x μέχρι $(x+1)$ ἐτῶν εἰσέρχονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν A_x καὶ Γ_x τῶν τοιούτων προσώπων τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ἡλικίαν x μέχρι $(x+1)$ ἐτῶν ἀποχωροῦν ἐκ τῆς ὁμάδος τῶν $(A_x + B_x)$.

Ἄντι τοῦ (1) χρῆσιμοποιοῦμεν τὸν κατωτέρω τύπον διὰ τὴν εὔρεσιν π.χ. τοῦ q_{20} δι' ἀπογραφὴν πληθυσμοῦ κατὰ τὸ τέλος (31 Διβρίου) τοῦ 1930

$$q_{20} = \frac{\Theta_{20-21, 1910}^{1930} + \Theta_{20-21, 1910}^{1931}}{Z_{1910}^{1930} + \Theta_{20-21, 1910}^{1930}} \quad (2)$$

ὅπου τὸ $\Theta_{20-21, 1910}^{1930}$ παριστάνει τὸ πλῆθος ἐκ τῶν γεννηθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1910 καὶ ἀποθανόντων κατὰ τὸ ἔτος 1930 εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν, τὸ $\Theta_{20-21, 1910}^{1931}$ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν τὸ 1931 καὶ ἐγεννήθησαν τὸ 1910, τὸ δὲ Z_{1910}^{1930} παριστάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀτόμων ἡλικίας 20 ἐτῶν τὸ 1930 (γεννηθέντων τὸ 1910).

Τοὺς ἀριθμοὺς οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν εἰς τὸν (2) λαμβάνομεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀπογραφῆς (ἢ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι γίνεται εἰς μίαν χώραν ἢ πόλιν ἢ εἰς ἀσφαλιστικὸν ἴδρυμα).

Ἄν τοὺς ὡς ἄνω ἀριθμοὺς ἔχομεν διὰ περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἀπογραφῆς, ἐφαρμόζομεν τὸν ὡς ἄνω τύπον εὐρύτερον: π.χ. ἂν ἔχομεν τοὺς ἀριθμοὺς διὰ δύο ἀπογραφὰς κατὰ τὰ ἔτη 1930 καὶ 1935 θὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸν ἐπόμενον τύπον:

$$q_{20} = \frac{\Theta_{20-21,1910}^{1930} + \Theta_{20-21,1910}^{1931} + \Theta_{20-21,1915}^{1935} + \Theta_{20-21,1915}^{1936}}{Z_{1910}^{1930} + \Theta_{20-21,1910}^{1930} + Z_{1915}^{1935} + \Theta_{20-21,1915}^{1935}} \quad (3)$$

καί διά περισσοτέρας τῶν δύο ἀπογραφῶν ἐφαρμόζομεν τύπον ἔχοντα (καθ' ὁμοίον τρόπον) τοὺς ἀντιστοίχους τῶν ἄνω ἀριθμῶν προερχομένους ἐκ τῶν ἀντιστοίχων ἀπογραφῶν.

Χρησιμοποιεῖται καί ὁ κατωτέρω τύπος διά τήν εὔρεσιν τοῦ

$$q_x = \frac{2\Theta_x^{(1930)}}{A_x^{(1930)} + A_{x+1}^{(1931)} + \Theta_x^{(1930)}} \quad (4)$$

ἂν ἡ ἀπογραφή (ἢ ἡ παρακολούθησις τῶν ὑπὸ παρατήρησιν, ἂν ζοῦν) ἀτόμων (συνήθως τῶν ἠσφαλισμένων εἰς ἀσφαλιστικὸν ὄργανισμὸν) γίνεται κατὰ τὸ ἔτος 1930 (δηλ. ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. 1930 μέχρι 31-12 1930 ὅπου A_x παριστάνει τὸν ἀριθμὸν ζώντων ἀτόμων (ἠσφαλισμένων)

ἡλικίας x ἐτῶν κατὰ τὸ 1930 καὶ ὁμοίως τὸ $A_{x+1}^{(1931)}$ ἡλικίας $(x+1)$ ἐτῶν τὸ 1931 (1ην Ἰανουαρίου 1931 ἢ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1930) καὶ $\Theta_x^{(1930)}$ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποθανόντων εἰς ἡλικίαν x ἐτῶν κατὰ τὸ ἔτος 1930.

Μετὰ τὴν εὔρεσιν τῶν q_x καὶ p_x διά πάσας τὰς δυνατὰς (ἀκεραίας καὶ θετικὰς) τιμὰς τοῦ x , λαμβάνομεν ἓνα (στρογγυλὸν) ἀριθμὸν ἔστω 100 000 καὶ ὑποθέτομεν αὐτὸν ἴσον μὲ l_0 . Ἐξ αὐτοῦ διά πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ p_1, p_2, p_3 εὐρίσκομεν τοὺς ἀριθμοὺς l_1, l_2, l_3 καθὼς καὶ τοὺς $d_x = l_x - l_{x+1}$ διὰ $x = 0, 1, 2$.

Δι' ἀσφαλιστικοὺς ὄργανισμοὺς μὲ σχετικῶς μικρὰν κίνησιν τῶν ἠσφαλισμένων (εἰσόδους καὶ ἐξόδους τοιούτων) χρησιμοποιεῖται ὁ τύπος

$$q_x = \frac{\Theta_x}{A_x} \quad (5)$$

ὅπου A_x παριστάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἠσφαλισμένων ἡλικίας x ἐτῶν καὶ Θ_x τῶν ἀποθανόντων εἰς ἡλικίαν x ἐτῶν.

Ἦς ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω κατασκευάζεται ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 πίναξ δι' ἕκαστον ἔτος γεννήσεως (ἐκάστην ἡλικίαν) καὶ δι' ὠρισμένα ἔτη παρακολουθήσεως ἢ ἀπογραφῆς.

Πίναξ Ι
Χρονολογία γεννήσεως

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(7)	(7)
Ἡλικ.	Ἔτος παρατηρήσεως	Ἀριθμὸς ζώντων A_x	Ἀριθμὸς εἰσελθόντων B_x	Ἀριθμὸς ἐξεληθέντων Γ_x	$\frac{(2A_x + B_x - \Gamma_x)}{2}$	Ἀριθ. ἀποθανόντων Θ_x

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος Ι συγκεντροῦμεν τὰ ἀθροίσματα τῶν στηλῶν (6) καὶ (7) (δι' ἑκάστην ἡλικίαν) καὶ κατασκευάζεται ὁ πίναξ ΙΙ ὅστις παρέχει τὸ q_x . Αὐτὰ προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῆ ἀμέσως ὁ (1), ἐνῶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ (2) ἢ μᾶλλον τοῦ (3) θὰ γίνῃ συγκέντρωσις τῶν Z_x καὶ Θ_x μετὰ τοὺς καταλλήλους δείκτας (κάτω καὶ ἄνω).

Πίναξ ΙΙ

Ἡλικ.	$\Sigma (2A_x + B_x - \Gamma_x) : 2$ δι' ὅλας τὰς ἀπογραφάς	$\Sigma \Theta_x$ δι' ὅλας τὰς ἀπογραφάς	q_x

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποσοστῶν θνησιμότητος ὑπολογίζονται καὶ οἱ ἀριθμοὶ P_x (ποσοστὰ ἐπιβιώσεως) ἐξ ὧν καταρτίζεται τελικῶς ὁ πίναξ ΙΙΙ βάσει τοῦ τύπου $l_{x+1} = l_x \cdot P_x$, ἐνῶ $l_0 = 100.000$.

Πίναξ ΙΙΙ

x	l_x	d_x	q_x	P_x

Καθηγητὴς Στάθης ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Φ Ω Τ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Συμπληρούνται 100 περίπου χρόνια από της ανακαλύψεως της Φωτογραφίας ως μέσου απεικόνισης των θεμάτων τα όποια έρχονται εις έπαφην με το φως και έν τούτοις μόνον από το 1930 και έντεϋθεν ήρχισεν αύτη να παρουσιάζη τάς τεχνικάς αλλά και καλλιτεχνικάς εκείνας εξέλιξεις, αι όποιαί τής επέτρεψαν σήμεραν να γίνη εις τάς πλείστας άλλά και θεωρητικών έπιστημών, ιδιαίτερα όμως, ένας συνοδοιπόρος των άνεπτυγμένων Χωρών, ένας στενός συνεργάτης πλείστων τεχνικών μέχρι σήμεραν γνωστών εικαστικών τεχνών, με αξιώσεις καταλήψεως θέσεως κάτω από την στέγην του οικοδομήματος των Καλών Τεχνών.

Ή τέχνη έν τούτοις αύτη, δέν είναι πολλά ακόμη χρόνια, ως μέσον μας έθεωρείτο, διά μέν τους επαγγελματίας φωτογράφους, ως μέσον άπλής δι' άντιγραφής απεικόνισης προσώπων, διά δέ τους έρασιτέχνας ένα μέσον άπλής ψυχαγωγίας των, με αποκλειστικό σκοπόν την λήψιν θεμάτων οικογενειακού ένδιαφέροντος ή φιλικής συναναστροφής ή Τουριστικού περιεχομένου έξ άφορμής ταξιδίων, έκδρομών ή και διασκεδάσεων αναμνηστικού ως επί το πλείστον χαρακτήρος.

Σήμεραν δέν ήμπορούμεν να πούμε το ίδιο. Σήμεραν ή Φωτογραφία, βοηθούσης άφ' ένός τής τελειοποιήσεως των τεχνικών μέσων τα όποια άπαιτούνται τόσον διά την λήψιν όσον και διά την εμφάνισιν και έκτύπωσιν και άφ' έτέρου του ηύξημένου καλλιτεχνικού αισθητηρίου των χειριζομένων τόν φακόν, έφθασεν εις το επίζηλον σημείον να ήμπορη να άποδώση αυτά ταύτα τα θέματα τα όποια παρουσίαζε άλλοτε δι' άντιγραφής, ως δημιουργήματα ακολουθούντα όλους τους κανόνες τής τέχνης, μιās άληθινής εικαστικής τέχνης, διότι έπιτρέπει πλέον εις τόν λήπτην να θέση τόν φακόν εις την ύπηρεσίαν του αισθητηρίου του και όχι τόν λήπτην εις την διάθεσιν του φακού. Διότι αύτη είναι και πρέπει να είναι με λίγα λόγια ή άληθινή Φωτογραφία και αύτην την Φωτογραφίαν πλέον έννοούμεν σήμεραν όταν περι αύτης όμιλούμεν.

Είναι άναντίρρητον, ότι ή Τέχνη τής Φωτογραφίας, έχει σήμεραν αξιώσεις από τους χειριζομένους τόν φακόν. Διότι, όπως και οι τεχνοκρίται μας παραδέχονται, ή Φωτογραφία δέν είναι ή μηχανή, είναι ο Φωτογράφος. Αύτός πού πιέζει το κουμπι του φακού. Διότι αύτός άποφασίζει το πεπωμένον τής εικόνας, ή κάθε μία τής όποιας είναι και μία ει. καστική ύπαρξις. Κάθε στιγμή λήψεως είναι και μία γένεσις. Ο Φωτογράφος γίνεται στην κρίσιμη αύτη ώρα ένας δημιουργός, γιατί διαλέγει συνθέτει και άποφασίζει. Ή Φωτογραφία άναμφισβήτητα ήμπορεί να άώσει μία δημιουργική εικόνα τής ζωής, όπως και οι άλλες εικαστικές

τέχνες. Τὰ τεχνικά μέσα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο ὁ Φωτογράφος, ἢ μπορεῖ βέβαια νὰ προσθέτουν εἰς ἀποτέλεσμα, δὲν ἀφαιροῦν ὅμως τίποτα ἀπὸ τὴν σύνθεσιν τῆς εἰκόνας, ἢ ὁποῖα εἶναι καὶ παραμένει δημιούργημα τοῦ Φωτογράφου καὶ ἡ σύνθεσις εἶναι, ὡς γνωστόν, ἐκεῖνη πού μᾶς δίνει, κατὰ κύριον λόγον, τὴν δημιουργίαν, τὴν συγκίνησιν, τὸν παλμόν, τὴν ὁμορφίαν.

Ὅταν ὅμως ὁμιλοῦμεν διὰ τὴν φωτογραφίαν. ἔστω καὶ τὴν καλλιτεχνικήν, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν πῶς, χάρις στὴν τέχνη αὐτὴ γνωρίζουμε μὲ κάθε δυνατὴ ζωντάνια ὅλο τὸ γύρω μας κόσμον. Διότι εἶναι ἡ μοναδικὴ ἀπὸ τῆς εἰκαστικῆς Τέχνης πού μᾶς φανερώνει ἢ μᾶς περιγράφει αὐθεντικὰ καὶ ἀδιάψευστα καὶ σὲ Διεθνῆ μάλιστα γλῶσσα, κάθε ἐκδήλωσι τῆς ζωῆς, ἀπὸ τὴν πρὸ συναρπαστικὴ καὶ τὴν πρὸ φευγαλέα, μέχρι τῆς ἀντιγραφῆς, συντελοῦσα οὕτω στὴ θεμελίωσι καὶ αὐτῆς τῆς ἱστορίας τοῦ Σύμπαντος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Φωτογραφικὴ Ἑταιρεία πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος, διότι μὲ τὴν ἰδρυσίν της ἐδῶ καὶ 4 χρόνια ἐσκόρπισε τὴν δημιουργικὴν πνοὴν εἰς τοὺς Ἑρασιτέχνους Φωτογράφους μας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀναμφισβήτητα σήμερα τὴν σποινδυλικὴν στήλην τῆς Φωτογραφίας καὶ ἰδιαίτερα τῆς Καλλιτεχνικῆς καὶ μᾶς ἐδημιούργησε τὴν πεποίθησιν, ὅτι μὲ τὴν ἀξουσίαν δραστηριότητά της ἡ Τέχνη αὐτὴ, τῆς ὁποίας ἡ ἐξέλιξις ὑστερεῖ βεβαίως ἀκόμη εἰς τὸν τόπον μας ἐν σχέσει μὲ ἄλλες χώρες, θὰ ἀναπτυχθῆ λίαν ἐπιτυχῶς καὶ σὲ βραχὺ μάλιστα χρονικὸν διάστημα. Διότι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Φωτογραφικὴν Ἑταιρείαν, ἔχει συμπαραστάτην της, τὸ ἀσύγκριτον φῶς τοῦ αἰθερίου Ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ, τὴν Ἑλληνικὴν γῆν μὲ τῆς ἀπέραντες καὶ μοναδικῆς ὁμορφίης της, τοὺς ἱστορικοὺς μας θησαυροὺς καὶ τέλος τὴν ὀλογάλαν Ἑλληνικὴν θάλασσαν μὲ τὰ δαντελωτὰ ἀκρογιάλια της καὶ τῆς χιλιάδες τῶν σμαραγδένιων νησιῶν της, πού καθένα ἀπὸ αὐτὰ μπορεῖ νὰ δώσῃ ἄπειρες δημιουργίες εἰς ὀλόκληρον μάλιστα τὸν Φωτογραφικὸν κόσμον.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ἡ φωτογραφικὴ τεχνικὴ θεωρεῖται ὅτι εἶναι ἐφευρέσεις τοῦ 19ου αἰῶνος, πατέρες δὲ αὐτῆς εἶναι οἱ Γάλλοι : Νικηφόρος Νίεψ (1765 — 1833) καὶ Ἰάκωβος Νταγγιέρ (1787 — 1851), ἐξ οὗ καὶ κατ' ἀρχὰς ἡ φωτογραφία ἐκαλεῖτο Νταγγεροτυπία. Συνέβαλον ἐπίσης εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νέου τεχνικῆς ὁ Γάλλος Μπαγιάρ καὶ ὁ Ἄγγλος Τάλμποτ. Ἐν τούτοις ὁ φωτογραφικὸς θάλαμος καὶ αἱ φωτοπαθεῖς ἐπιφάνειαι ἦσαν γνωσταὶ ἀπὸ τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς, ἀναφέρονται δὲ βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Ἀραβοῦ σοφοῦ Ἰμπν - Ἀλαΐτᾶ (1038) καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τοῦ Πογγῆρου Βάκωνος (1214—1294), ὡς καὶ τοῦ καταπληκτικοῦ παντογνώστου Λεονάρδου Ντὰ Βίντσι (1452—1519).

ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Ἡ ἀξία τῆς Γυμναστικῆς οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἠμφισβητήθη σοβαρῶς. Τοῦναντίον σήμερον μάλιστα θεωρεῖται περισσότερον ἀπὸ ἄλλοτε ὡς τὸ πλέον δραστικὸν ἀντίδοτον διὰ τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἰσορροπήσιν τοῦ μεταπολεμικοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ κίνησις εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης καταβολῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν φαινόμενον τῆς ζωῆς του. Ἡ θρέψις, ἡ κυκλοφορία, ἡ ἀναπνοή, δηλαδή αὐτὴ αὐτὴ εἶναι κίνησις. Ὅπου δὲν ὑπάρχει κίνησις δὲν ὑπάρχει καὶ ζωή. Ἡ κίνησις λοιπὸν ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸ κύτταρον, τὴν θρέψιν, τὰς καύσεις καὶ τὰς λειτουργίας οἱ ὁποῖαι τελοῦνται ἐν τῷ ὀργανισμῷ εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητη καὶ τελεῖται ὀρμεμφύτως εἰς πάντα τὰ ἔμψυχα πρὸς ἐπίτασιν τῆς θρέψεως καὶ τῶν λοιπῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ των καὶ συντήρησιν ἐν τῇ ζωῇ. Οὕτω διὰ τὸν ἀρχέγονον ἄνθρωπον τὸν ζῶντα κατὰ φύσιν ἡ Γυμναστικὴ ἦτο ἔνστικτος σκοποῦσα: 1) τὴν αὐτοσυντήρησίν του, ἤτοι τὴν ἐξοικονόμησιν τῆς τροφῆς του διὰ τοῦ κυνηγίου, τῆς ἀλιείας καὶ τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς καὶ 2) τὴν αὐτοάμυνάν του ἐναντίον τῶν θηρίων καὶ τῶν συνανθρώπων του.

Ἡ ὡς ἄνω ἔνστικτος κίνησις τοῦ κατὰ φύσιν ζῶντος ἀνθρώπου, βραδύτερον διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ, ἦτο τῆς συμβιώσεως τοῦ ἀνθρώπου εἰς φυλετικὰς καὶ κοινωνικὰς ομάδας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν σημερινῶν δυσμενῶν σχολικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συνθηκῶν, κατέστη ἐνσυνείδητος ἀνάγκη καὶ καθήκον.

Πρῶτοι καὶ μόνοι εἰς ὅλον τὸν κόσμον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι, οἱ Ἕλληνες, ὅπως εἰς πάντα κλάδον τοῦ ἐπιστητοῦ καὶ τῆς ζωῆς, ἀντελήφθησαν τὴν ἀξίαν τῆς Γυμναστικῆς καὶ καθώρισαν λεπτομερῶς ἀπὸ σωματικῆς, πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀπόψεως τὸν σκοπὸν τῆς δογματίζαντες τὸ «καλὸς κάγαθός».

Ἡ ἀρμονικὴ ἀνάπτυξις τοῦ σώματος ἡ ὑγεία, ἡ ρώμη, αἱ σωματικαὶ δεξιότητες καὶ ἐπιδόσεις ἐθεωροῦντο τὰ μέσα καὶ ὄχι ὁ σκοπός, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Γυμναστικὴ προσεπάθει νὰ δώσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν τῆς Πολιτείας τῶν Ἀθηναίων τὸν καλὸν κάγαθὸν ἄνδρα ἤτοι τὸν τέλειον, τὸν ὠλοκληρωμένον ἄνδρα, τὸν ὠραῖον σωματικῶς καὶ συγχρόνως μορφωμένον πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς πολίτην. Ὁ Πλάτων ἐν τῇ Πολιτείᾳ του 3.18 ρητῶς λέγει «Δύο τέχνα Θεὸν ἔγωγε ἂν τινὰ φαίην δεδωκέναι τοῖς ἀνθρώποις μουσικὴν τε καὶ γυμναστικὴν ἐπὶ τὸ θυμοειδὲς καὶ τὸ φιλόσοφον οὐκ ἐπὶ ψυχὴν καὶ σῶμα» καὶ ἀλλαχοῦ ὁ ἴδιος «τοὺς παῖδας εἰς παιδοτρίβας πέμπουσιν ὅπως τὰ σώματα βελτίω ἔχοντες ὑπηρετῶσιν τῇ διανοίᾳ χρηστῇ οὔσῃ».

Κακῶς λοιπὸν οἱ Ἀλεξανδρινοὶ καὶ οἱ μετέπειτα ἄνθρωποι τοῦ Σχολείου τῆς μαθήσεως καθώρισαν σκοπὸν τῆς ἀγωγῆς τὴν μάθησιν καὶ ὅτι ἡ Γυμναστικὴ εἶναι τὸ ἐπικουρικὸν μέσον διὰ τὴν ἐδραίωσιν τῆς ὑγείας τῶν μαθητῶν καὶ τὴν ἀντίδρασιν ἐναντίον τῶν ἐπιβλαβῶν ἐπιδράσεων τοῦ θανάτου καὶ τῆς μελέτης. Ὁ Rabelais ἤθελε τὴν Γυμναστικὴν μόνον χάριν τῆς ὑγείας καὶ χάριν τῆς ἀποκτήσεως δεξιοτήτων διὰ τὸν πρακτικὸν βίον. Ὁ Voltaire ἐθεώρει εὐτυχῆ συνδυασμὸν σώματος ἀθλητοῦ καὶ ψυχῆς σοφοῦ. Καθ' ἡμᾶς οὔτε ὁ ἀθλητὴς εἶναι τέλειος, διότι ὑστερεῖ εἰς τὸ πνεῦμα, οὔτε ὁ σοφὸς διότι ὑστερεῖ εἰς τὸ σῶμα, ἀλλὰ οὔτε ὁ ἀθλητὴς καὶ συγχρόνως σοφὸς ἐφ' ὅσον ὑστερεῖ εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς ψυχῆς καὶ στερεῖται χαρακτῆρος καὶ ἀνθρωπισμοῦ. Τέλειος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τέλειον σῶμα, ὑγιές, ὠραῖον, ρωμαλέον καὶ δύναται νὰ ὑποτάξῃ τὰ κατώτερα ὀρμέμφута πρὸς τὴν βούλησιν καὶ ἔχει ἀνεπτυγμένην τὴν ἠθικὴν, τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν συνείδησιν συμφῶνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ σωματικὴ κατάστασις ἀσκεῖ μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀτόμου. Τὸ ἀσθενὲς καὶ ἀγύμναστον σῶμα εἶναι πονηρόν, εὐερέθιστον καὶ δουλικόν. Ὁ Rousseau καθώρισεν ὅτι τὸ ὑγιὲς σῶμα πειθαρχεῖ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ὅτι ἡ Γυμναστικὴ σκοπεῖ νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παίδων τὴν ξεῖν πρὸς τὴν τάξιν, τὴν ἰσότητα καὶ τὴν ἀδελφότητα.

Διὰ τοῦτο ἡ Γυμναστικὴ, ἥτοι ἡ ἐπιστημονικὴ χρησιμοποίησις τῆς κινήσεως βάσει τῶν δεδομένων τῆς ἀνατομικῆς, φυσιολογικῆς, μηχανικῆς, ὑγιεινῆς, τῆς παιδαγωγικῆς καὶ ψυχολογίας τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν, ὀφείλει διὰ καταλλήλου μεθόδου καὶ ὁμαδικῆς συναναστροφῆς ἐν τῷ ὑπαίθρῳ καὶ ὑπὸ τύπον παιδιᾶς ἢ ἀγωνίσματος καὶ ὄχι παραγγέλματος νὰ δημιουργήσῃ τὸν καλὸν κάγαθὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος θὰ πειθαρχῇ εἰς τὸ σύνολον, θὰ συνεργάζεται ἀρμονικῶς μετὰ τῶν συναδέλφων του διὰ τὸ κοινὸν καλὸν καὶ θὰ ἀγωνίζεται εἰς τὴν ζωὴν τιμῶς καὶ ἄνευ δόλου καὶ θὰ ἀποτελέσῃ εἰς τὸ μέλλον τὸν καλὸν κάγαθὸν πολίτην τῆς Πατρίδος του.

Γ. ΚΑΤΣΙΠΗΣ

Ἡ γυμναστικὴ τὴν εὐεξίαν ἐντίθησι.

(Πλούταρχος)

Ἐγυαίνειν ἄριστον.

(Σιμωνίδης)

Ποίου σώματος ἰσχύς οὐκ ἐξαμβλοῦται καὶ καταφθίνει δι' ἀμέλειαν καὶ τρυφήν καὶ καχεξίαν.

(Πλούταρχος)

Τῶν δὲ σωμάτων θηλυνομένων καὶ αἱ ψυχαὶ πολὺ ἀρρωστοτέραι γίνονται.

(Ξενοφῶν)

Παιδοτρίβαι καὶ ἰατροὶ κοσμοῦσι τὰ σώματα καὶ συντάττουσι,

(Πλάτων)

Νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ.

(Γιουβενάλης)

ΥΠΟ ΜΟΡΦΗΝ ΧΙΟΥΜΟΡ ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΤΙΝΕΣ ΑΛΗΘΕΙΑΙ . . .

[Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολήν «ἀδιορθώτου» ἐκλεκτοῦ μας φίλου καὶ συνεργάτου, κάτω ἀπὸ τὸ χιούμορ τῆς ὁποίας καλύπτονται θλιβεραὶ ἀλήθειαι πολλῶν συνανθρώπων μας. Πρέπει, τῇ ἀληθείᾳ, νὰ σκεφθῶμεν ἐὰν εἰς τὸ «Ἀλμανάκ» 1959 ἐνδείκνυται νὰ συνεχίσωμεν ἢ νὰ καταργήσωμεν τὴν σελίδα «Ἀπὸ τὴν ζωὴν μου ἐνὸς μηνός»].

Π ρ ὀ ς

τὸ «Ἀλμανάκ» τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Ἐλλογιμώτατε Κύριε Ἀρχισυντάκτα,

Σφόδρα συνεκινήθην, ἀνευρὼν ἐπὶ τοῦ κοινορτοβριθοῦς γραφείου μου τὸ ΑΛΜΑΝΑΚ 1958, τὸ ὁποῖον εἶχατε τὴν ἄπειρον καλωσύνην νὰ μοὶ ἀποστείλητε, καὶ δὴ «τιμῆς ἔνεκεν», ὅπερ μεθερμηνευόμενον ἐστίν· ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου. Ἐνετρώφησα εἰς τὰς σελίδας του, ἀνέγνωσα μετὰ προσοχῆς τὰ γνωμικὰ καὶ τὰς παροτρύνσεις, ἰδίᾳ ὅσας θὰ ἠδύναντο νὰ συμβάλουν πῶς εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκτρῶς καταπεπτωκότων οἰκονομικῶν μου, καὶ μετ' ἄκρου ἐνδιαφέροντος ἐσταμάτησα εἰς τὴν σελίδα τοῦ μηνιαίου ἀπολογισμοῦ, ὃν λαμπρῶς καθιερώνατε καὶ τὸν ὁποῖον ἀπεφάσισα νὰ συντάσσω ἐφεξῆς ἀπαρεγκλίτως.

Ὡς εὐγλωττον δεῖγμα τῶν ἐπιδόσεών μου εἰς τὸν μεθοδικὸν βίον, εἰς ὃν οὕτω, ὡς νέος ἐξ ἀνατολῶν Ἀστήρ, με καθοδηγεῖ τὸ Ὑμέτερον Ἀλμανάκ, παραθέτω κατωτέρω τὸν ἀπολογισμὸν «Ἀπὸ τὴν ζωὴν μου ἐνὸς μηνός» καὶ δὴ τοῦ τελευταίου διαρρεύσαντος ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐπιγείῳ ζωῇ παρουσίας μου.

*Ἴδου λοιπὸν ὁ ἀπολογισμὸς μου :

ΤΙ ΕΠΡΑΞΑ. Ἐδεήθην ὑπὲρ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων μου καὶ κατέβαλα τὴν 39ην δόσιν πληρωμῆς τῆς προπερυσινῆς χειμερινῆς ἐνδυμασίας μου.

ΤΙ ΠΑΡΕΛΕΙΨΑ ΝΑ ΠΡΑΞΩ. Νὰ συντάξω τὴν διαθήκην μου καὶ νὰ ἐμβαλώσω τὰς ὁπὰς εἰς τὰ κατῦματα (βαρβαριστὶ «σόλες») τῶν ὑποδημάτων μου.

ΤΙ ΔΕΟΝ ΝΑ ΚΑΜΩ. Νὰ μὴ ἐνθουμοῦμαι οὔτε ὅσα ἐπραξα, οὔτε ὅσα παρέλειπα νὰ πράξω.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ. Παρῆλθεν ἤδη ἡ τετάρτη ἡμέρα τοῦ μηνός, χωρίς νὰ ἔχω ἐξαντλήσει τὸν μισθόν μου. Ἄπιστευτον ἀλλ' ἀληθές!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ, «Δεῖ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων».

ΣΚΕΨΕΙΣ. Ζοφεραί.

ΚΡΙΣΕΙΣ. Μίαν κρίσιν ἐγνώρισα πάντοτε : τὴν οἰκονομικὴν.

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ. Κατὰ τὸ χυδαῖστί λεγόμενον «βλέπω τὴν μπαρμπαραῖά θολή, τὴ δύση βουρκομένη.....».

Ἄλλ' ὃ ἀρόβοτος καὶ ἀπροσδόκητος ἀγαλλίασις! Περαίνων τὸν ζοφερόν τοῦτον ἀπολογισμόν καὶ φθάνων εἰς τὸ καθαρῶς λογιστικὸν τμήμα τῆς οἰκείας ἀλμανακείου σελίδος, διαπιστώνω ἐντὸς τῶν αὐτῶν χαρασσομένων τετραγωνιδίων τὴν ὑπαρξιν «ὑπολοίπου ἐκ τοῦ προηγουμένου μηνός» καὶ ἑτέρου ὑπολοίπου μεταφερτέου εἰς νέον». Ὅποια λάμπις χαρᾶς ἐν μέσῳ τῆς ἀσελίνου νυκτὸς τῶν οἰκονομικῶν μου! Εἶσθε ἀληθῆς μάγος, Κε Ἀρχισυντάκτα! Προχωρῶ λοιπόν, βάσει τῶν δεδομένων μου, εἰς συμπλήρωσιν καὶ τῶν τετραγωνιδίων τούτων.

Ἄλλά, φεῦ . . . ὁ τάλας!

*Υπόλ. προηγ. μηνός ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΝ
*Εσοδα παρόντος (Κατηγορήθη -
σαν ἀπὸ τὸν προηγούμενον μήνα)
Τὸ ὄλον ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

*Εξοδα παρόντος μηνός: ΒΕΡΕΣΕΔΙΑ
*Υπόλοιπον εἰς νέον (Δόσεις καὶ γρα-
ψίματα)
Τὸ ὄλον ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

Ἴδού, εἰς ποίαν τραγικὴν ἰσοσκέλιον ὠδήγησαν αἱ σοφαὶ ὑποδείξεις σας!

Σὸς (ἢ διὰ τὸ ἀκριβέστερον S.O.S.)

Ὁ ἀδιορθώτως Ἑλλημματίας

Καὶ τὸ "ΑΛΜΑΝΑΚ", ὑπενδυμίζει
μέ τὴν ἐλπίδα, τὴν ἴσως ματαίαν, νὰ διορθωθοῦν οἱ «ἀδιορθωτοι»

ὅτι

«Ἀλογάριαστος πραγματευτής, τοῦ χρόνου διακονιάρης»

(Δημοτικόν)

Π Ι Ν Α Ξ Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Ω Ν

Α' Μ Ε Λ Ε Τ Η Μ Α Τ Α

<i>Σταῦρος Κωστόπουλος</i> : Ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει	Σελίς	5
<i>Δημ. Κονιδάρης</i> : Τί εἶναι «Ἡμερολόγιον»	>	7
<i>Δημ. Κονιδάρης</i> : Τὸ σύστημα τῶν ὠραιοῶν ἀτράκτων	>	9
<i>X</i> : Ἡ Σχολὴ μας	-	13
<i>X</i> : Στοιχεῖα τινὰ περὶ Ἑλλάδος	>	23
<i>Δημ. Κονιδάρης</i> : Αἱ ὄραι τοῦ ἔτους	>	39
<i>X</i> : Νίκος Καζαντζάκης	>	40
<i>Κλαύδιος Μπανταλούκας</i> : Ἐθνικοὶ πόροι	>	41
<i>Βασίλειος Δαμαλάς</i> : Οἱ ἐξωτερικοὶ Λογαριασμοὶ ἐκάστης χώρας	»	57
<i>Σωτ. Γ. Ἀγαπητίδης</i> : Ὁ ἠγγυημένος μισθός	>	73
<i>Γ. Α. Φράγκος</i> : Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1956	»	93
<i>Δημ. Κ. Ψαρὸς</i> : Ὁ συνταγματικὸς χάρτης τῆς συγχρόνου Δημοκρατίας	>	111
<i>Εὐάγγ. Π. Παπανοῦτσος</i> : Ἀλέξανδρος Δελμούζος	>	131
<i>Σ. Πήλιος</i> : Ρούλης Ἀντωνιάδης (Μία ἐπέτειος 10 Μαΐου 1944)	>	135
<i>Σοφία Μ. Γεδεῶν</i> : Ἰωάννης Ἑρρίκος Πεσταλότσι	>	154
<i>Δημ. Κόλλιας</i> : Ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1857	>	172
<i>Πάνος Θ. Ἀναγνωστόπουλος</i> : Ἡ ἰσορροπία εἰς τὴν φύσιν	>	189
<i>Γεώργιος Α. Βασιλειάδης</i> : Ἀνασυγκρότησις καὶ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις	>	206
<i>Περ. Ἐμ. Κομνηνός</i> : Κωνσταντινούπολις	>	209
<i>Ἰω. Χρυσόχοῦ</i> : Τὰ ἀξιώματα τοῦ H. Casson	>	223
<i>Κωνστ. Γούσης</i> : Διακριτικὴ μεταχείρισις προκειμένου νὰ ἐπιτεῖν χθῆ ἔξισορροπήσις τοῦ ἰσοξυγίου πληρωμῶν	»	225
<i>Magio Conti</i> : Ἡ μορφωτικὴ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας	>	229
<i>Ἀριστείδης Καλλιβαῆς</i> : Γεώργιος Πλήθων (Γερμιστός)	>	251
<i>Φάνης Μιχαλόπουλος</i> : Αἱ πρῶται ἀπογραφαὶ τῆς Ἑλλάδος	>	275
<i>Δημ. Κονιδάρης</i> : Ὁ Ἀλέξανδρος Μάνσολας	>	278
<i>Γεώργιος Παυλίδης</i> : Ἡ «Λόξα» τῆς Στατιστικῆς	>	280
<i>Εὐστ. Δ. Μοργαρίτης</i> : Περὶ πίνακος θνησιμότητος	>	281
<i>Κώστας Παπακυριακοῦ</i> : Φωτογραφία	>	285
<i>Γεώργ. Κατσιπης</i> : Ἐννοια καὶ σκοπὸς τῆς γυμναστικῆς	>	287
<i>Ὁ Ἀδιόρθωτος</i> : Ὑπὸ μορφὴν χιοῦμορ θλιβεραὶ ἀλήθειαι	>	289
<i>Henri Casson</i> : Τὰ ἀξιώματα τῶν συναλλαγῶν	σελ. : 55, 77, 117, 139, 152, 188, 205.	

Β' ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

(Περιλήψεις και διδάγματα)

5 'Ιανουαρίου σελ. 46 12 > > 48 19 > > 50 26 > > 52 2 Φεβρουαρίου > 63 9 > > 65 16 > > 67 23 > > 69 2 Μαρτίου > 81 9 > > 83 16 > > 85 23 > > 87 30 > > 91 6 'Απριλίου > 100 13 > > 105 20 > > 107 27 > > 109	4 Μαΐου σελ. 122 11 > > 124 18 > > 126 25 > > 128 1 'Ιουνίου > 143 8 > > 145 15 > > 147 22 > > 149 29 > > 151 6 'Ιουλίου > 164 13 > > 166 20 > > 168 27 > > 170 3 Αύγουστου > 179 10 > > 181 17 > > 183 24 > > 185 31 > > 187	7 Σεπτεμβρίου σελ. 196 14 > > 198 21 > > 200 28 > > 202 5 'Οκτωβρίου > 214 12 > > 216 19 > > 218 26 > > 220 2 Νοεμβρίου > 241 9 > > 243 16 > > 245 23 > > 247 30 > > 249 7 Δεκεμβρίου > 262 14 > > 264 21 > > 266 28 > > 269
--	--	--

(Αι περιλήψεις και τὰ διδάγματα ἐκ τῶν Εὐαγγελίων 'Ιανουαρίου—'Οκτωβρίου και Δεκεμβρίου συνετάχθησαν ὑπὸ τῆς Κας Δ. Πήλια, αἱ δὲ τοῦ Νοεμβρίου ὑπὸ τοῦ 'Αρχιμανδρίτου Κηφισιάς κ. 'Ιακώβου)

Γ' ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΩΝ

*Αβερρόης	130	'Αρίσταρχος ὁ ἄστρονόμος	45
*Αθήναιος	219	'Αριστοτέλης	123
Αἰλιανὸς Κλαύδιος	219	'Αριστοφάνης	199
*Αἰνσάτιν 'Αλβέρτος	84	*Αρκ 'Ιωάννα	263
Αισχύλος	197	'Αρριανὸς Φλάβιος	217
*Αλαμπέρ Ντ'	66	'Αρχιλόχος ὁ Πάριος	202
*Αλβρίτση 'Ισαβέλλα	261	'Αρχιμήδης ὁ Συρακούσιος	46
*Αλμπόνι Μαριεττα	265	'Αρχύτας ὁ Ταραντῖνος	90
*Αμπέρ 'Ανδρέας	49	'Ασπασία ἡ Μιλησία	267
*Αναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος	69	Αὐγουστῖνος	121
*Αναξιμανδρος	70		
*Αναξιμένης Μιλήσιος	68	Βάγκνερ 'Αδόλφος	181
*Ανδρεάδης Μιχ. 'Ανδρέας	76	Βαχχυλιδης	197
*Αννα Κομνηνή	266	Βάκων Ρογήρος	70
*Ανρὺ 'Ιωσήφ	110	Βάκων Φραγκίσκος	70
*Ανταμίσκι Κάρολος	144	Βάμβας Νεόφυτος	244
*Απολλώνιος ὁ Ρόδιος	214	Βαρβαρέσσος Χαρ. Κυριάκος	71
*Αραγκὸ Δομίνικος	87	Βάττ 'Ιάκωβος	106
*Αρίσταρχος ὁ γραμματικὸς	216	Βέμπερ Γουλιέλμος	69

Βενιζέλος Έλευθέριος	86	Καζαντζάκης Νίκος	40
Βηλαράς Ίωάννης	242	Καίρη Εύανθία	270
Βησσαρίων	219	Καλλίμαχος	215
Βιό Ίωάννης	106	Καλλισθένης	215
Βίρωβ Ροδόλφος	171	Καμπούρογλου Δημήτριος	245
Βλάχος Άγγελος	245	Καρδάνο Ίερόνυμος	128
Βολταίρος Φραγκίσκος	123	Κιρκαβίτσας Άνδρέας	246
Βραίλας Άρμένης (Πέτρος)	130	Καρνό Λάζαρος	66
Γκάντι Μαχάτμα	122	Κάρραρντ Άλφρέδος	147
Γκαλβάνι Λουδοβίκος	51	Καρτέσιος (ή Ντεκάρτ)	125
Γκιλμπέρτ Ούιλλιαμ	48	Κάσσον Χέβερτ	152
Γκουερίκε Όθων	51	Κέσιος Άνδρέας	71
Γουναράκης Νικόλαος	185	Κέπλερ Ίωάννης	101
Γκραβεσάντε Ούιλλιαμ	108	Κέϋνες Ίωάννης	186
Δαίβυ Χάμφρυ	48	Κιουρι Μαρία (Σκλοντόφσκα)	265
Δαμασκηνός Ίωάννης	213	Κίρχωφ Γουσταύος	47
Δέλτα Πηγελόπη	262	Κλαούζιος Ροδόλφος	99
Δημήτριος ό Φαληρεύς	213	Κόντ Αύγουστος	130
Δημόκριτος	63	Κορνάρος Βικέντιος	221
Διογένης ό Λαέρτιος	218	Κοπέρνικος Νικόλαος	110
Διομήδης Ν. Άλέξανδρος	186	Κοραής Άδαμάντιος	241
Διονύσιος ό Θράξ	215	Κόριννα	267
Δραγούμης Ίωάννης	247	Κοτοπούλη Μαρίκα	261
Δροσίνης Γεώργιος	243	Κουζέν Βίκτωρ	127
Ειρήνη ή Άθηναία	264	Κρουξ Όύιλλιαμ	53
*Έμερσον Χάρρινγκιον	145	Κρυστάλλης Κώστας	247
*Ένγκελς Φρειδερίκος	181	Κυβιέ Γεώργιος	101
*Έντισον Θωμάς	64	Κύρου Άχιλλεύς	248
*Έπίχαμος	195	Κωσταντάς Γρηγόριος	249
*Έρατοσθένης	213	Κώχ Ροβέρτος	165
*Έρλιχ Παύλος	169	Λαντάουερ Έδμόνμος	144
*Έρστεντ Ίωάννης	84	Λαπλάς Πέτρος Σίμων	47
Εύκλειδης	217	Λασκαράτος Άνδρέας	249
Εύριπίδης	197	Λεκατσάς Νικ.	249
*Έφορος	197	Λέ Πλαί	186
Εύδοκία	269	Λερούα - Μπωλιέ Παύλος	180
Ζβορούκιν Βλαδίμηρος	51	Λεωταί Εύγένιος	148
Ζιντ Κάρολος	182	Λιναίος Κάρολος	71
Ζωροάστρης ή Ζαρατούστρας	127	Λιστ Φρειδερίκος	183
*Ηρόδοτος	199	Λίστερ Ίωσήφ	171
*Ηρόφιλος	221	Λιτρέ Αιμίλιος	124
*Ηρων ό Άλεξανδρεύς	82	Λογγίνος ή Κάσιος	217
Ησίοδος	198	Λουκιανός	217
Θαλής ό Μιλήσιος	45	Λουξεμπουργκ Ρόζα	270
Θεόκριτος	202	Λύτρας Νικηφόρος	246
Θεόπομπος	201	Μάϊερς Κάρολος	170
Θουκυδίδης	203	Μαλπίγκι Μαρκέλλος	169
*Ίατρίδης Εύάγγελος	18	Μάλτους Θωμάς	182
*Ίππαρχος	51	Μάου Έλτον	149
*Ίπποκράτης ό Κώος	163	Μάξγουελ Τζαίμς	84
		Μάουρο Φραντσίσκος	149
		Μάρξ Κάρολος	180
		Μένανδρος	195
		Μεντελέεφ Δημήτριος	90
		Μηνιατή Μαργαρίτα	264

Μίλλ Τζόν - Στούαρτ	187	Πίνδαρος	201
Μίλιγκαν Ροβέρτος	68	Πλάτων	129
Μογκολφιέρ Ίωσήφ	85	Πλούταρχος	220
Μόρς Σαμουήλ	68	Πολίτης Νικόλαος	242
Μπέκερελ	83	Πολύβιος	215
Μπέλλ 'Αλέξανδρος Γκράχαμ	52	Πολύφ 'Αλέξανδρος	54
Μπερίνγκ Αιμίλιος	165	Πορφύρας Λάμπρος	248
Μπερνάρ Κλώντ	150	Πούλσεν Βάλντεμαρ	50
Μπερνάρ Σάρρα	261	Πρόκλος	53
Μπέστα Φάβιος	144	Προκόπιος	222
Μπιρ Αδγουστος	165	Πτολεμαίος ὁ Α' βασ. Αιγύπτου	218
Μπόρ Νιέλς	85	Πτολεμαίος Κλαύδιος	221
Μπουρζουά Λέων	121	Πυθαγόρας	81
Μπούλ Ροβέρτος	99	Πύρρων	125
Μπούνσεν Ροβέρτος	49		
Μπυφόν Γεώργιος	82	Ρ άδερφορδ 'Ερνέστος	54
Μπραγγ Γουλιέλμος (πατήρ)	109	Ραϊνγκεν Γουλιέλμος Κόνραντ	64
Μπραγγ Γουλιέλμος Λαυρέν- τιος (υἱός)	109	Ρατενάου Βάλτερ	151
Μπράνλυ 'Εδουάρδος	66	Ρεωμόν	64
Μπράουν Κάρολος Φερδινάνδος	50	Ρικάρντο Λαβίδ	184
Μπρούς Λαβίδ	171	Ρινόπουλος Μιχ.	18
		Ρίτζι Αδγουστος	63
		Ρού Αιμίλιος	169
Ν άισσερ 'Αλβέρτος	167	Ρουμκόρφ 'Ερρίκος	52
Ναϊτινγκαίλ Φλωρεντία	270	Ρουσοπούλου 'Ελένη	265
Νεύτων Ίσαάκ	106	Ρωμανός ὁ μελωδός	222
Νεφεριτίη ἢ Νεφερετίνη	270		
Νιουκόμην Θωμάς	65	Σ αβαρὺ 'Ιάκωβος	146
Νίκωβ Παῦλος	67	Σαί 'Ιωάννης - Βαπτιστής	180
Ντάλτον 'Ιωάννης	99	Σαί Λέων	180
Νταντὺ - Λαφράνς Λουδοβίκος	150	Σανδη Γεωργία	263
Ντουζέ 'Ελεονώρα	266	Σαπφώ	261
Ντὺ Φαί Κάρολος Φραγκίσκος	53	Σεβινιέ Μαρία	265
Ντυμαρσέ	146	Σικελιανός 'Αγγελος	246
		Σίμφον 'Ιάκωβος	168
Ξ ενόπουλος Γεώργιος	244	Σιμωνίδης ὁ Κεῖος	199
Ξενοφῶν 'Αθηναῖος	179	Σλάμπυ 'Αδόλφος	65
		Σμίθ 'Αδάμ	179
Ο ικονόμου Θωμάς	249	Σολωμός	242
'Ομ Γεώργιος Σίμων	49	Σόλων	200
'Ομηρος	195	Σούμπετερ 'Ιωσήφ	183
'Οουεν Ροβέρτος	145	Σούτσος 'Ιωάννης	185
'Οπενχάιμερ Ροβέρτος	106	Σοφοκλῆς	198
Ουράνης Κώστας	248	Σπινόζα Μπαρούχ	123
		Σταέλ Άννα Λουίζα	263
Π αλαμᾶς Κωστής	244	Στήβενσον Γεώργιος	67
Παντόπουλος Εὐάγγελος	248	Στησίχορος ἡ Τεισίας	201
Παπαρηγοπούλου Κων)τίνος	248	Στόκς Γεώργιος	83
Παπίνος Διονύσιος	70	Στράβων	216
Παράκελσος Θεόφραστος	163	Σχμόλλερ Γουσταῖος	184
Παρρέν Καλλιρόη	262		
Πασκάλ Βλάσιος	127	Τ ελέσιλλα	269
Παστέρ Λουδοβίκος	167	Τέσλα Νικόλαος	54
Παστερμνιζιάν Χράντ	147	Τεϋλор Φρειδερίκος	144
Πατσιόλο Λουκάς	148	Τζέννερ 'Εδουάρδος	166
Πάυλοβα Άννα	263	Τολστόϊ Λέων Νικολάγιεβιτς	129
Πεσταλότσι 'Ιωάννης	128	Τόμσον Οὐίλλιαμ	54